

סליחות ליום ראשון

אל

מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת
עִמּוֹ. מִעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים וְסִלְיָה
לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעָתָם
תִּגְמֹל. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכָר לָנוּ הַיּוֹם
בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
וַיִּרְדֵּי יְיָ בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה

אל. רחום וחנון. ארך אפים. ורב חסד. ואמת. נוצר
חסד לאלפים. נושא עון. ופשע. וחטאה. ונקמה: וסלחת
לעונינו ולהטאתינו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו.
מחל לנו מלבנו כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח ורב
חסד לכל קראיך:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם
שכבה לו. אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד. ארוממה אלהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד:
בכל יום אברכה נאהלה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו
אין תקר: דוד לדוד ישבח מעשיך. ונבורתיך נידו: הדר כבוד הודך.
ודברי נפלאתיך אשיחה: געוו נראותיך יאמרו. ונגדלתך אספרנה: וקר
רב טובך וביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי. ארך אפים ונגדל-חסד:
טוב-יי לכל. ורחמיו על-כל-מעשיו: יודוך יי כל-מעשיך. וחסדיך
יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. ונבורתיך יבררו: להודיע לבני האדם

סליחות ליום ראשון

נְבוֹרָתוֹ. וְכַבּוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָךְ מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתָּךְ
 בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים
 יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲקָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת-זִדְדָה. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-
 חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יי בְּכָל-דְּרָבָיו. וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו.
 לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאֵי-נַעֲשֶׂה. וְאֵת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲוֵהָבָיו. וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלֵת יי יִדְבַר-פִּי.
 וְיִבְרַךְ כָּל-בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהי מַעֲתָה גַּעַר עוֹלָם
 הַלְלוּנָהּ:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא בְרַעוּתָהּ וְנִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵכוּן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
 דִּקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא וְלְעֵלְא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא
 דְּאִמְרֵי בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

לָךְ יי הַצְדָּקָה וְלָנוּ בּוֹשֶׁת הַפְּנִים: מַה-נִּתְאוּנָן מִדִּי-
 נֹאמַר וּמַה-נִּדְבַר וּמַה-נִּצְטַדֵּק. נַחֲפָשָׂה דְרַבִּינוּ וְנַחֲקוּרָה
 וְנִשׁוּבָה אֱלִיךְ. כִּי יִמְיִנְךָ בְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל שְׂבִים. לֹא בְּחֶסֶד
 וְלֹא בְּמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדָלִים וּכְרָשִׁים דְּפָקְנוּ דְלִתִּיךְ:
 דְלִתִּיךְ דְּפָקְנוּ רַחוּם וְתַנּוּן גַּא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִדְּפָנֶיךָ:
 מִדְּפָנֶיךָ מִלְּבָנוּ רִיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךָ כָּל-בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹא כָּל-בָּשָׂר
 לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יי: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדָנִי וְיִכְבְּדוּ
 לְשִׁמְךָ. בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּוּהָ וְנִכְרַעוּהָ נִבְרַכְהָ לְפָנֶיךָ יי עֵשְׂנוּ: נִבְאָה
 לְמִשְׁכַּנּוֹתַיִךְ נִשְׁתַּחֲוּוּהָ לְהַרְסָם רַגְלֵיךָ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה
 חֲצֵרוֹתָיו בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרַכּוּ שְׁמוֹ: וְאַנְחֵנוּ בְּרַב חֲסָדֶיךָ
 נִבֵּא בֵּיתְךָ נִשְׁתַּחֲוּוּהָ אֶל-הַיִּכָּל קָדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: הִנֵּה בְּרַכּוּ
 אֶת-יי כָּל-עַבְדֵי יי הָעוֹמְדִים בְּבֵית יי בְּלִילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם
 קָדְשׁ וּבְרַכּוּ אֶת-יי: רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַרְסָם
 בְּנִלְיוֹ קָדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְתַר קָדְשׁוֹ

סליחות ליום ראשון

כי קדוש יי אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו
 מלפניו כל הארץ: גשתחוה אל היכל קדשך ונודה את
 שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך
 אמרתך: יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך
 סביבותיך: כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים:
 כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול
 מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יי ומהלל
 מאד ולגדלתו אין חקר: גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא
 על כל אלהים: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:
 אשר מי אל בשמים ובארץ. אשר יעשה כמעשיך ו
 וכבורותיך: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל
 חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יי גדול
 אתה וגדול שמך בגבורה: לך זרוע עם גבורה תעוז ידך
 תרום ימינך: לך יום אף לך לילה אתה הבינות מאור ושמש:
 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: מי ימלל גבורות
 יי ישמיע כל תהלתו:

לזכור ברית (אשרי העם ידעי תרועה יי באור פניך יהלכונו:
 בהצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי:)

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והחוד כי
 כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל
 לראש: לך שמים אף לך ארץ. תבל ומלואה אתה
 יסדתם: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחורף אתה
 יצרתם: אתה רצפת ראשי לוויתן תתנני מאכל לעם
 לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן:
 אתה פזרת בעוז ים שברת ראשי תנינים על המים:
 אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: גדול
 יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יי אלהי ישראל
 יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך: אל נערץ בסוד
 קדושים רבה ונורא על כל סביביו: ויודו שמים פלאך

סליחות ליום ראשון

יי אף אמונתך בקהל קדושים: לכו נרננה ליי נריעה
 לצור ישענו: נקדמה פניו בתורה בזמירות נריע לו: צדק
 ומשפט מכון בסאף חסד ואמת יקדמו פניך: אשר יחדו
 נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברנש: אשר לו הים והוא
 עשהו ונפשתי ידיו יצרו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל
 בשר איש: הנשמה לך והנוף פלך חוסה על עמלך:
 הנשמה לך והנוף שלך יי עשה למען שמך: אתאנו על
 שמך יי עשה למען שמך: בעבור כבוד שמך כי אל חנון
 ורחום שמך: למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא:

קלח לנו אבינו כי ברוב אנלתנו שגינו:

מתל לנו מלכנו כי רבו עוננו:

פ ת י ח ה

א

איך נפתח פה לפניך דר מתוחים. באלו פנים נשפוך
 שיחים. געלנו נתיבותיך הישרים והנכוחים. דבקנו
 בתועבות ובמעשים ונוחים: הלכנו אחרי משאות שוא
 ומדוחים. והקשינו עורף והענו מצחים. ועמדת בשלנו בית
 משכנות מבטחים. הרב ופס ריח גיחותים: טורדו ומלמלו
 כהנים במשוחים. יודעי ערך עולות וזבחים. כמה יפרתנו
 על גרי צירים ושלוחים. לא הקשבנו למזרים ודשמוע
 למוכחים: מאז ועד עתה אנתנו נדחים. נהרגים ונשחטים
 ונטבחים. שורדנו מתי מעט בין קוצים בסוחים. עינינו
 כלות בלי מצא רוחים: פדה עמך אשר לך לבד שוחחים
 צפר וערב מסרו נפשם ורוחם. קרואים בשמך פדם
 ותרחם. רצוצים בגלות ובך בוטחים: שוכן עד וקדוש
 צפה בעלבון אנוחים. תמוכים עליך ובך מותאחים.
 בנוראות ימינה נושע לנצחים. כי על רחמיה הרבים אנו
 בטוחים:

כי על רחמיה הרבים אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו
 נשענים. ולסליחותיך אנו מקוים. ולישועתך אנו מצפים:

אתה הוא מלך אוהב צדקות מקדם. מעביר עונות עמו
 ומסיר חטאת יראיו. כורת ברית לראשונים. ומקים שבועה
 לאחרונים: אתה הוא שיבדת בענן כבודך על הר סיני.
 והראית דרכי טובך למשה עבדך. ואורחות חסדיך גלית לו
 והודעתו כי אתה אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד
 ומרבה להטיב. ומנהיג את כל העולם כלו במדת הרחמים.
 וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם
 יי לפניך. וחנותי את אשר אחון. ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך
 תשובה חורית. גדלת רחמיה ותסדיך תזכור היום ובכל יום
 לזרע ידידיך. תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים.
 בתחנון ובתפלה פניך נקדם. בהודעת לענו מקדם. מחרון
 אפך שוב. כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיך נחסה ונתרונן.
 כיום וירד יי בענן. תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום
 ויתעב עמו שם. תאזין שועתינו ותקשיב מנו מאמר. כיום
 ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי. יי. אל. רחום. וחנון. ארך אפים. ורב חסד. ואמת.
 נצר חסד לאלפים. נשא עון. ופשע ותטאה. ונקה. וסלחת
 לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל
 לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד
 לכל קראיך:

יי בוקר תשמע קולנו. בוקר גערוך לך ונצפה. שמע
 קול תחנונינו בשוענו אליך. בנשאנו ידינו אל הביר קדשך.
 שמע יי קולנו נקרא חננו ועננו: שובנו אלהי ישענו והפר
 בעסק עמנו: אין קורא בשמך. מתעורר להחזיק בך:
 שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה. אל המעתנו אל תתקש:
 ברחם אב על בנים. כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על

סליחות ליום ראשון

עמך ברבתיך סקה: יי צבאות עמנו משגב קנו אלהי יעקב
 סקה: יי צבאות אשרי אדם בוטח ביד: יי הושיעה המלך
 יעגנו ביום קראנו:

סלה נא לעוי העם הנה כגודר חסדך וכאשר נשאתה
 לעם הנה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר. יי סלחתי
 כדברך:

הטה אלהי אזנה ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו
 והעיר אשר גקרא שמה עליה. כי לא על צדקותינו אנהנו
 מפילים תחנונינו לפניך בי על רחמיך הרבים: אדני שמעה
 אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי. כי
 שמך גקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו

ב סליחה

אין מי יקרא בצדק. איש טוב גמשל בחדק. בקש
 רחמים בעד שחוקי הדק. בשום פנים אין בדק: גבר
 תמים וגבר אפס. גמר חסיד וצדיק גרפס. דור עני בעונו
 נתפש. דרכיו להגיד מי יחפש: דוספנו בחטאינו חמה
 להבעיר. המתנדבים בבני בית להפעיר. מה יעצור פח
 רב ופעיר. והוי ופלל לקדיש ועיר: זחלתי נאירא בעד
 מחן. זעק לחוות לחוקר ובוחן. חסר חסד ויתור צחן. חן
 איד אמצא בתחן: טוב לקוראיה בנפש רהב. טרחם נשוא
 ולבלבל ירב. יקר חסדך עלי יורהב. יען קולי להאזין
 באהב: בהגון מדות ובתפלה שלם. בזקן ורגיל ולא כגולם.
 להחשב נגדך דכאי מלהבלם. לרוחתי זכרה רחמיך
 מהתעלם: מרבים צרכנו ואין להאמר. מקוצר דעה ומרוב
 ממר. נגדך הכל יוצר חומר. נוהג ורועה צל ושומר:
 שרדנו בתורן הר בדודנו. סחי ומאוס הושם כבודנו. עגנו
 ותננו מחיה בשעבודנו. עוד למניגך בקש אוברינו: פקדת
 נגעי תוכחותיך שבטים. פזורים פרודים ובגוים עבומים.
 צפנם בקסדך מריב ושפטים. צפית תפארתך למו מבטים:

הוֹר כַּחַד לַחֵב הוֹצֵב. קָצַב טוֹב וְחִלּוּפוֹ קוֹצֵב. רַעִיף הוֹפְקִים
בְּקוֹל עֵצֵב. רְצוֹת נִדְבָתָם וּבְקִרְבָּם הִתְיַצֵּב: שׁוֹקֵדִים בְּצוּם
לָבָם לְהַכְנִיעַ. שְׁאוּנָם מוֹעֵם בְּחִדְרֵיךָ תִצְנִיעַ. תּוֹבְעִים בְּלַחֲשׁ
שִׁפְהָ לְהַנִּיעַ. תְּאוֹתָם אֵל נָא תִמְנִיעַ: שְׁמֵהּ אֱלֹהִים חַיִּים
מִתְפָּאֵר. לְחַיִּים טוֹבִים מִמֶּה נִשְׁאָר. מְסוּר חַיִּים עִמָּךְ מִתְבָּאֵר.
הַבִּיטָה וְעִנְנוּ וְעִינֵינוּ הָאֵר: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב

מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה: לָמָּה תִהְיֶה בְּאִישׁ נִדְהָם בְּגִבּוֹר
לֹא יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ: לָמָּה תִהְיֶה בְּגֵר בְּאֶרֶץ וּבְאֹרֶחַ נְטִיחָה לְלוֹן: קוֹמָה עֲזַרְתָּה
לָנוּ וּפְדַנּוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ: כִּרְחֵם אֵב. לִי הַיְשׁוּעָה.

אלהינו ואלהי אבותינו

ג סליחה

אִם עֲוִינֵנו רַבּוֹ לְהַגְדִּיל. בָּנּוּ עָנּוּ עֲבוֹת בְּגִדִיל. נִרְמוּ לָנוּ
בִּינְתִים לְהַבְדִּיל. הִרְכִי רַחֲמֶיךָ לֹא תִחְדִּיל: הִתְנַהֵג בְּמִדַּת חֶסֶד
הַתְנִיחַ. וְאַתָּה הוּא לֹא שְׁנִיתָ. זְכוֹר עֲדַתְךָ אֲשֶׁר קָנִיתָ. הוֹן
שִׁירֵי בְכוֹר בְּנִיתָ: טַעַנְתָּנוּ גִפְיִי קָרַת נְתוּנִים. יִשְׁבְּתָנוּ שׁוֹן סִלַּע
אִיתָנִים. בְּאַחַד דְּבִיתָנוּ בְּמִקּוֹם תְּנִים. לְרוּיָה צֵאת בְּמִדָּה
מִתּוּנִים: מִרֹב פְּהִיזוֹת וּבְהִלָּה מְחַלְחֶלֶת. נִקְטַח גִּפְשֵׁי שְׁחָה
לְעַפְר בּוֹחֶלֶת. סְמִכָּה בְּטוֹן לְאֶרֶץ נִשְׁחַלְתָּ. עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן
תּוֹחֶלֶת: פִּקַּח קוֹחַ קְרוֹא אִסִּירֶיךָ חֶפְזִי. צוֹק הָעֵתִים חֲשִׁבּוֹנִים
חֶפְזִי. הִבִּיץ פְּזוּרֶיךָ עֲדָר הַנְּפֹזִי. רְאוֹת עוֹלָתָה בִּיהַ תְּהַפּוּזִי.
שְׁמֹר שְׁבוּעַת חֶסֶד וּתְנֵאִי. תָם וּצְבוֹר וּבִנְאִי אִיתָנִי. שְׁלוֹמוֹ
יִצוּהָ לְבִלִּי גִנְאִי. הַפּוֹד וְשִׁנּוֹת לְטוֹבָה הַפְּנֵאִי: קָטוֹן כִּי יַעֲקֹב
וְדָל. יְדוּעַ חוֹלֵי נִבְזָה וְחִדְלָל. חַיִּים וְחֶסֶד מְעוֹז וּמְגִדְלָל. בְּאֲשֶׁר
עֲתָה כַּחַד יִגְדֵל: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב

תְּבֵא לְפָנֶיךָ תִפְלֶתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ: תְּבֵא לְפָנֶיךָ תִפְלֶתָנוּ
אֵל הַיִּכַל קְדוֹשׁ: תְּבֵא לְפָנֶיךָ אֲנַקַת אִסִּיר בְּגוֹדֵל זְרוּעֶיךָ הוֹתֵר בְּנֵי
תְמוֹתָה: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינֵינוּ וְנִבְלָמְנוּ בְּעוֹנֵינוּ: כִּרְחֵם אֵב. לִי הַיְשׁוּעָה.

אלהינו ואלהי אבותינו

ד סליחה

תְּבֵא לְפָנֶיךָ שׁוּעַת חַנּוּן. תְּהִי נָא אֲזַנְךָ בְּשִׁבְתְּ תְחַנּוּן.

שְׁמָעָה יי צַדִּיק הַקְּשִׁיבָה רַנּוּן. שֶׁר מִשְׁרִים וּמַעֲלִים מִרַנּוּן:
 רֹאשׁ לְהָרִים נִכְלַמְנוּ בּוֹשָׁנוּ. רִיחַ נִרְדְּנוּ כִּי הִבְאִשְׁנוּ.
 קִלְקַלְנוּ יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת שְׁבַשְׁנוּ. קִרְבַּע פְּנֵינוּ בְּכֵן כְּבַשְׁנוּ:
 צַר וּמִצּוֹק מְכַל צַד. צֹאן נִדְחָה מֵאֵין מִצַּד. פְּנָה לַיָּמִין
 וַיִּגְזֹר מֵעֲצָד. פֶּתַח מִשְׁמַאל וַצִּיד דַּצָּד: עֵינֶיךָ רֹאוֹת
 תְּהִינָה פְּקוּחֹת. עוֹנֵי וְעוֹנֵי מִצָּרוֹת הַמִּתְנוּחֹת. סִפְד לְרַגְלָהּ
 לְרִצּוֹי תוֹכְחוֹת. סְבוֹת וְדַפּוּד בְּדַרְכֶיךָ הַנְּכוּחוֹת: נִתְּנוּ
 בְּעוֹנֵינוּ לְשִׁבִי וּלְבִיזָה. נַחְנוּ מִלְכֵינוּ וּכְהֵנֵנוּ לְבוֹזָה. מִרוֹם
 נִכְבְּדוֹת וְאֶהְבֶּה עֲנָה. כִּנְרַת לְאֶרֶץ לְשִׁמָּה וּלְבֹזָה: לֹא
 חֲלִינוּ פְּנִיךָ לְהַפִּיל תְּחִנָּה. לְהַשְׁבִּיל בְּאַמְתֶּךָ מַעֲלוֹת צַחֲנָה.
 כְּלִינוּ כְּסֻדּוֹם בְּשֹׁפֵל קוֹל הַטְּחָנָה. כְּמַעַט רַנֵּע לֹוִי תְּחִנָּה:
 יִתֵּר הַפְּלִטָּה לְהַשְׁאִיר חֶסֶת. יִתֵּד וַיִּגְדֵר מִתְּהִי וּכְנִסְתָּ.
 מְלַמְלֵתְנוּ כִּנְגֵד שֵׁלֶשׁ מְאִסְתָּ. מִיֵּרֶת כּוֹסֶף בְּגִלְלֵינוּ רְמִסְתָּ:
 חָבוֹל חָבְלָנוּ מֵעַל לְמַעוֹל. חָבְלָנוּ מֵעוֹל אֶל עוֹל. זְכוֹר
 צִוִּיתָ בְּלִי לְגַעוֹל. זְרוֹיִם לְקַבֵּץ וְכֵם לְבַעוֹל: וְאַתָּה אַחֲרֵי
 כָּל הַבָּא. וְדָאֵי וְצַדִּיק וְלָנוּ הַדְּבָרָה. הַיּוֹם כְּמֵאֵז בְּלִי סִבָּה.
 הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה: דַּלְת עִם לְקַלָּם וְחֲרוּף. דְּחוּפִים
 סְחוּפִים נְתוּנִים לְטֵרוּף. גְּלוֹת וְשַׁעֲבוּד וְנִסְיוֹן וְצָרוּף. נִלְוָל
 בְּחֶסֶד לְסִלִּיחָה וְתֵרוּף: בְּרַחֲמֶיךָ עוֹד בְּרַבּוֹת עֲתִים. בְּךָ
 נִשְׁעָה בָרִים וְהוֹשַׁעְתִּים. אֵלֶּה מִרְחוֹק יָבֹאוּ כְּתִים. וְאַלְהָה
 מִצָּפוֹן צִים וְכְתִים: שִׁלְךָ הֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ. לִבִּב כִּימֵי
 קֶדֶם מִנְעִימָה. מִשְׁבְּנוּ אַחֲרֶיךָ שִׁימְנוּ רְשׁוּמָה. הַכֹּל חֲפָצִים
 לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ: הַקְּטוֹן לְאַלְפָה גִּדְל רְחוּמְנוּ. וְהַצֵּעִיר לְגוֹי
 לְהַעֲצִים בְּתַחוּמְנוּ. יִתֵּד בְּכָל צַדְקוֹתֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ. יָשׁוּב גָּא
 אֶפְיָךָ וְתִנְחַמְנוּ: אֵל מֶלֶךְ

פומון

ה

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה. קִדְמָנוּךָ תְּחִלָּה. חַט אֲנִיךָ מִמָּרוֹם
 יוֹשֵׁב תְּחִלָּה. לְשִׁמוֹעַ אֵל הָרַגְנָה וְאֵל הַתְּפִלָּה:
 אֶת יָמִין עוֹז עוֹרְרָה לְעֲשׂוֹת תִּיל. בְּצַדִּיק גַּעֲקָד וּנְשַׁחֲמֵ

תִּמְוֹרוּ אֵילֵי. גִּנּוּן נָא גִזְעוּ בְּזַעְקֵכֶם בְּעוֹד לַיִל: לִשְׁמוֹעַ דְּרוּשׁ נָא
 דְּוִרְשִׁיךָ בְּדַרְשָׁם פְּנִיךָ. הִדְרֵשׁ לָמוּ מִשְׁמֵי מְעוֹנֶיךָ. וּלְשׁוֹעַת
 חַנוּנֶיךָ אֵל תַּעֲלֶם אֲזִנֶיךָ: לִשְׁמוֹעַ זִוְחֵי לַיִל וְרוֹעֲדֵי מַיִם בְּוֹאֶךָ.
 חֲלִים כְּמַבְכִּירָה מִעֲבֵרַת מִשְׁאֵךְ. טְנוּפֹם | מָחָה נָא וְיִוְדַע
 פְּלִאָךְ: לִשְׁמוֹעַ יוֹצֵר אֶתְּהָ לְכָל יְצִיר נוֹצֵר. כּוֹנֵנֶת מֵאֵז תִּרְךָ
 לְחֲלָצִים מִמַּעְצָר. לְחוֹנְנִים חָנֹם מֵאוֹצֵר הַמְנַצֵּר: לִשְׁמוֹעַ מְרוֹם
 אִם עָצְמוּ פִשְׁעֵי הַהֲלִיךָ. נָא שִׁנְבֵם מֵאוֹצֵר הַמוֹכֵן בְּזִבְוֹלָךְ.
 עֲדִיךָ לְחוּן חָנֹם בְּאִים אֱלֹהֶיךָ: לִשְׁמוֹעַ פִּנְהָ נָא אֵל הַתְּלֹאוֹת
 וְאֵל לְחַטָּאוֹת. צִדִּיק צוֹעֵקָה מִפְּלִיא פְּלֹאוֹת. קָשׁוּב נָא חַנוּנֶיךָ
 אֱלֹהִים יי צְבָאוֹת: לִשְׁמוֹעַ רִצְחָה עֲתִירְתֶם בְּעַמְדָם בְּלִילוֹת. שְׁמַע
 נָא בְּרִצּוֹן בְּקֶרֶבְךָ בְּלִיל וְעוֹלוֹת. תִּרְאֵם נְסִיךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת.
 לִשְׁמוֹעַ אֵל הַרְנָה וְאֵל הַתְּפִלָּה: בְּמוֹצָאֵי. אֵל מֶלֶךְ

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: זְכוֹרְנוּ יי בְּרִצּוֹן
 עֲמִידָה וּפְקֻדָנוּ בִישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִיית קָדֶם גְּאֻלָּתְךָ שְׁכֵט
 גַּחְלִתְךָ. הֵר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנֶת בּוֹ: זְכוֹר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבֵת
 צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנִצְחָה. אֶתְּהָ תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי יַעַת לְחַנּוּנָהּ
 כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יי לְבִנְיָ אֲדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים
 עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹסוּר בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּדָ וּתְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבָּה אֶת זִרְעֵכֶם
 כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזִרְעֵכֶם
 וְגַחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל
 תִּפְן אֵל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
 יַעֲקֹב וְאֵף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכּוֹר
 וְהָאָרֶץ אֲזַכּוֹר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם
 בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ

סליחות ליום ראשון

שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתְכֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא
 מֵאַסְתִּים וְלֹא גְּאֻלְתִּים לְכַלּוֹתְכֶם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּכֶם כִּי אָנֹכִי
 יי אֱלֹהֵיהֶם: הִשָּׁב שְׁבוּתֵינוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב וְשָׁב יי
 אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקַבֵּצָה מְכַל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפִּיצָה יי אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קִבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמָה שְׁכָתוּב אִם
 יִהְיֶה גִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקַּבֵּצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
 יִקַּחְךָ: מָחָה פִּשְׁעֵינוּ כְּעָב וּכְעָנָן כְּמָה שְׁכָתוּב מַחֲוִי כְּעָב
 פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן חִטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גְּאֻלְתֶּיךָ: מַחֲוֶה
 פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה פִּשְׁעֶיךָ
 לְמַעַנִּי וְחִטָּאתֶיךָ לֹא אֲזָכֹר: הֲלִבֵּן חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וּכְצֶמֶר
 כְּמָה שְׁכָתוּב לִכְוֹ נָא וְנִוְכַחְתָּ יֹאמֵר יי אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
 כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ וְאִם יֵאָדְמוּ כְּתוֹלַע כְּצֶמֶר יִהְיוּ: זְרוּק
 עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וּמְתַרְנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב וּזְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם
 מַיִם טְהוֹרִים וּמְתַרְתֶּם מְכַל טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמְכַל גְּלוּלֵיכֶם
 אֲטַהַר אֶתְכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחַתֵּנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב כִּי
 אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת
 בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וּמִוֹל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה
 אֶת שִׁמְךָ כְּמָה שְׁכָתוּב וּמִל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבְּךָ וְאַת
 לִבְבִּי זִרְעָה לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
 לְמַעַן חַיֶּיךָ: הַמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשֹׁתֵינוּ כְּמָה שְׁכָתוּב וּבִפְשֻׁתֶם
 מִשָּׁם אֶת יי אֱלֹהֶיךָ וּמְצֵאתָ כִּי תִדְרָשֶׁנוּ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל
 נַפְשְׁךָ: תִּבְיָאֵנוּ אֵל הַר קָדְשְׁךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתְךָ כְּמָה
 שְׁכָתוּב וְהִבְיָאוּתִים אֵל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
 עוֹלוֹתֵיהֶם וּזְבַחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה
 יִפְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וּכְבֹל בְּרַחֲמִים
 וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הִשְׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ
 בְּקָרָם:

אֲמַרְנוּ הָאֲזִינָה יי בִּינָה הַגִּינָנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרֵי פִינוּ
 וְהִגִּיזוּ לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְנִאֲלָנוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ

וריה קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לערת זקנה
בכלות כוחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו ואל תרחק
ממנו: עשה עמנו אורת לטובה ויראו שונאינו ויבושו כי
אתה יי עזרתנו ונתמתנו: כי לך יי הוחרלנו אתה תענה יי
אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחנו. שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא הטאנו אכל
אנחנו הטאנו:

אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו והרשענו
זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע בזבנו לצנו מרדנו
נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו
שחתנו תעבנו תעינו תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך
הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הכא עלינו כי אמת
עשית נאנחנו הרשענו:

אשמנו מכל-עם בושנו מכל-דור גלה ממנו משושן
דוה לבנו בהטאינו החבל אווינו ונפרע פארנו זבול בית
מקדשנו הרב בעונינו טירתנו היתה לשמה יוכי אדמתנו
קזרים כוחנו לנגרים: ועדין לא שבנו מתעותנו והיאך געז
פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא הטאנו אכל אנחנו הטאנו: אשמנו וכו'

לעינינו עשקו עמלינו ממשך וממורט ממנו נתנו עלם
עלינו סבלנו על שבמנו עבדים משלו בנו פורק אין
מידם צרות רבות סבבונו קראנו יי אלהינו רחמת ממנו
בעונינו שבנו מאתריה תעינו ואבדנו: ועדין לא שבנו
מתעותנו והיאך געז פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא הטאנו אכל
אנחנו הטאנו: אשמנו וכו'

משיח צדקך אמר לפניך שגיאות מי יבין מגפתרוי

סליחות ליום ראשון

נִקְנֵנוּ נִקְנֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּמִחַרְנוֹ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ.
וְזָרוּק עָלֵינוּ מִיַּם מְהוּרִים וּמְהוּרָנוּ. כְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָה וְזָרְקֵתִי
עָלֵיכֶם מִיַּם מְהוּרִים וּמְהוּרָטִים מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם
אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עִמָּךְ וּנְחַלְתֶּךָ רַעֲיָבִי טוֹבָךְ צְמֵאֵי חֶסֶדְךָ תֵּאבִי
יִשְׁעֶךָ יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְיָ
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלַּתְךָ וְתַפְאֶרְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דְּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן
הַוְדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן וַיַּעֲוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יַחֲוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
נִצְחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲוֹךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֶרְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּיִם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהַלְתֶּךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן אֲהַבֶּיךָ שׁוֹכְנֵי עָפְרָא. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב.
עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְיִשְׁלָמָה. עֲשֵׂה
לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן שׁוֹמְמוֹת הַיְכָלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיִסוֹת מִזְבְּחֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוֵגִים עַל שֵׁם קְדֻשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל
יַחֲוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׂדִים שְׁלֵא חֲטָאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֵא
פָּשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֵׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַן אִם
לֹא לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עַנְנוּ יְיָ עַנְנוּ. עַנְנוּ אֱלֹהֵינוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ אֲבִינוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ
בוֹרְאֵנוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ הוֹרְשֵׁנוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ הָאֵל
הַנְּאֻמָּן עַנְנוּ. עַנְנוּ וְתִיק וְחִסִּיד עַנְנוּ. עַנְנוּ זֶה וַיִּשָׁר עַנְנוּ. עַנְנוּ
חַי וְקַיִם עַנְנוּ. עַנְנוּ טוֹב וּמְטִיב עַנְנוּ. עַנְנוּ יוֹדֵעַ יִצָּר עַנְנוּ.
עַנְנוּ כּוֹבֵשׁ בְּעַסִּים עַנְנוּ. עַנְנוּ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עַנְנוּ. עַנְנוּ מְלַךְ

מִלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁבָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלַח
 וּמְזַחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פוֹדֶה וּמַצִּיל
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיֵשֶׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקַרְאֵיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
 רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ
 תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֵם
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פֶחֶד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
 מְשֻׁבָּב אֲמָהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹרֵת הַשְּׂבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קִישָׁה
 לְבָעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֵךְ לְרַצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִי יִתְּוִמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דִין אֶלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

- מי שענה לאברהם אבינו בחר המורה
- מי שענה ליוצק בנו בשנעקד על גבי המזבח
- מי שענה ליעקב בבית אל
- מי שענה ליוסף בבית האסורים
- מי שענה לאבותינו על ים סוף
- מי שענה למשה בחורב
- מי שענה לאהרן במחנה
- מי שענה לפנחס בקומו מתוך העדה
- מי שענה ליהושע בגלגל
- מי שענה לשמואל במצפה
- מי שענה לדוד ושלומה בנו בירושלים
- מי שענה לאלהו בחר הכרמל
- מי שענה ליונה במעי הדגה
- מי שענה לאלישע ביריחו
- מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו
- מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש
- מי שענה לדניאל בנוב אריות
- מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה
- מי שענה לכל הצדיקים והתמידים והישרים

רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְעֵנִי עֲנִינָא. רַחֲמָנָא דְעֵנִי לְתַבִּירִי לְבָא

עֲנִינָא. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמִכִּי רֹחָא עֲנִינָא. רַחֲמָנָא עֲנִינָא.
 רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוּק. רַחֲמָנָא שׁוּיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָנּוּ.
 הַשְׁתָּא בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאוּמְרִים תַּחְנוּ

מַחֵי וּמִסִּי מַמִּית וּמַחִיָּה. מַסִּיָּה מִן שְׂאוּל לַחֲיֵי עַלְמָא.
 בְּרָא בְּרַחֲמָא. אָבוּהָ לְקִיָּה. אָבוּהָ דְחַיִּים מִסִּי לְכַאֲיָבָה. עֲבָדָא
 דְמָרִיד נִפִּיק בְּקוּדְרָ. מָרִיָּה תַאֲיִב וְתַבְרָ קוּלְרִיָּה. בְּרַךְ בּוּכְרָדָ
 אֲנִן וְחַטִּינִן קַמָּד. הָא רְוֵי נַפְשֵׁין בְּגִידִין מְרִינִן. עֲבָדָד אֲנִן
 וּמְרִוּרָנִן קַמָּד. הָא בְּבוּתָא הָא בְּשַׁבִּיתָא הָא בְּמַדְקִיּוּתָא:
 בְּמַטּוּ מַנְדָּ בְּרַחֲמָד דְנַפְשֵׁין. אִסִּי לְכַאֲבִין דְתַקוּף עַלְנִן. עַד
 דְלָא נְהוּי גְמִירָא בְּשַׁבִּיָּא:

מַכְנִיסֵי רַחֲמִים. הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ לְפָנֵי בְּעַל הַרְחָמִים:
 מִשְׁמִיעֵי תַפְלָרָה. הַשְׁמִיעוּ תַפְלָתְנוּ לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ תַּפְלָרָה:
 מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה. הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתְנוּ לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה: מַכְנִיסֵי
 רַמְעָה. הַכְּנִיסוּ דְרַמְעוּתֵינוּ לְפָנֵי מַלְאָךְ מְתַרְצָה בְּרַמְעוּת:
 הַשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבוּ תַחֲנֻנָּה וּבְקִשָּׁה לְפָנֵי מַלְאָךְ אֵל רַם וְנִשְׂא:
 הַזְכִּירוּ לְפָנֵינוּ הַשְׁמִיעוּ לְפָנֵינוּ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל
 שׁוֹכְנֵי עַפְרָי. וְיִזְכּוּר אֲהַבְתֶּם וַיַּחֲיֶה זֶרַעֲם שְׂדָא תַאֲבָד שְׂאֵרִית
 יַעֲקֹב. כִּי צִאֵן רוּעָה נְאֻמָּן הָיָה לְחַרְפָּה. יִשְׂרָאֵל גּוֹי אַחַד
 לְמִשְׁלָל וְלִשְׁנִינָה. מַהֲרָ עֲנֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּפְדָנוּ מִכָּל גְּזִירוֹת
 הַשּׁוֹת. וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִשִּׁיחַ צַדִּיק וְעַמְּךָ:

מָרָן דְּבִשְׁמִיָּא לָךְ מִתְחַנְנִן. כְּבִר שְׁבִיָּא דְמִתְחַנְנִן לְשַׁבּוּיָה.
 כְּלַחוּז בְּנֵי שְׁבִיָּא בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקִין. וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי
 וּבִתְחִנּוּיָה. הֵב לָן שְׂאֵתִין וּבְעוּתִין דְלָא נְהָדְרַ רִיקָם מִן
 קַדְמָךְ:

מָרָן דְּבִשְׁמִיָּא לָךְ מִתְחַנְנִן. כְּעַבְדָּא דְמִתְחַנְנִן לְמָרִיָּה.
 עֲשִׂיקֵי אֲנִן וּבִתְשׁוּבָא שְׂרִינִן. מַרְיָן נַפְשֵׁין מַעֲקָתִין דְנַפְשֵׁין.
 חִירָא לִית בֶּן לְרַצְוִיָּד. מָרָן עֲבִיד בְּדִיל כְּיִמָּא. דְגִזְרָתָא עִם
 אֲבַהֲתָנָא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל.
האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי
אחד. המעבדים שמך יי אלהינו יי אחד:

שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד
גוי קדוש. המשרשים בשלוש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים. ומתפיים בתחנונים. התרצה והתפיים
לדור עני בי אין עוזר. אבינו מלכנו חננו ועננו בי אין בנו
מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

סליחות ליום שני.

אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו
מאד: אלהים בעלוננו אדונים זולתך לבד בך גזכיר שמך:
כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן למבקה: כרחם אב ליי וכי

אלהינו ואלהי אבותינו

ו סליחה

איה קנאתך וגבורתך. בעשותך נוראות לזרע ברותי
בריתך. גרושים גמושים אנחנו מנחלתך. יי אלהינו בעלוננו
אדונים זולתך: דאגת ענייה גדלה עד למאוד. הסובלים
עול מוראך בלב ונפש ומאוד. והם שחים ומושפלים עד
מאוד. מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאוד: זוננו שוגרה
מפני מחרפים יום יום. הורקים שן ושוחחים אף נה היום.
טכס ממשלתך גלה איום. כי עליך הורגנו כל היום: יחלנו
גאולה ונחמה. כי כסתנו בוישה ועטתנו כלימה. להוצים
ועבדים תחת יד ישמעאלים עצומה. ואין אתנו יודע עד
מה: מלך מלכים זכור רחמיה הישנים. נוצר יחודך מלט
מאודים העשנים. סאב צהנתם לבן המתלע בשנים. אל
תזכור לנו עונות ראשונים: על הר ציון ששמים. פני כבושים
ולבי ישתומם. צרים אשר שממוהו האשימים. והאר פניך

על מקדשה השמים: קנין הנקנה מאז לשם תפארתה. רחם
ואל תשחית והיא תהלתה. שכן הבטיחנו נאמן ביתך. כי אל
רחום יי אלהיך לא ירפה ולא ישחיתה: תזכור תבנית תם
בבסאך מחקה. נאור ילדיו מנחל עדניך תשקה. ישע המציאם
אותם נקה. נושא עון ועובר על פשע ונקה: אל מלך

אין קורא בשמך מתעורר להתניק בך: הושיעה יי פי גמר חסיד פי
פסו אמונים מבני אדם: הושיעה את עמך את שארית ישראל:
טרחם אב. סלח לנו. המה אלהי אונק וכו'.

סליחה אלהי ואלהי אבותינו

אֱלוֹתֶיךָ קִוִּיתִי מֵאֶרֶץ מְרַחֲקִים. בְּקִרְבֵי שַׁחֲרִיתֶיךָ
מִמַּעַמְקִים. גִּוַרְסִתִּי לְתַאֲוֹתֶיךָ כְּאֵיל עַל אֲפִיקִים. דְּרַשְׁתִּיךָ
וּבִקְשֵׁתֶיךָ בְּרַחוּבוֹת וּבְשׂוּקִים: הִנֵּה הָעֵת תְּרוּיַח לְדַחוּיִים.
וְתַעֲשֶׂה דִין וּמִשְׁפָּט לְעֲשׂוּיִים. זְמוּרֵיהֶם שַׁחֲתוּ וּבִקְקוּם
בּוֹקְקִים. חֲמוּסִים נְגוּשִׁים בֵּיר מְדִיקִים: טְפוּלֶיךָ שַׁעֲשַׁעְתָּ
כִּילָדִים רַבִּים. יָמִים רַבִּים לְחֻצִים וּדְפוּקִים. כֹּל חָסְרוֹ מִטּוֹב
רַקִּים. לְבָאִים שָׁנָם עָלִימוּ חוֹרְקִים: מָאֵסְתָּ וְזָנַחְתָּ וְנִמְשַׁתָּ
דְּבִקִים. נֶאֱרַתְּ בְּרִית שְׁלֶשֶׁת הַחֲשׂוּיִים. סָחִי שִׁמְתָנוּ מִכִּים
וּלְוֹכִים. עֲצוּמֵי גֹזֶם וְאֶכּוּלֵי יֶלְקִים: פְּצוּעֵי חֲבוּרוֹת וְאֶבְרִים
מִתְפָּרְקִים. צָרֵי חֲדַלְנוּ וְדַלְנוּ מִתְמַרוּקִים. קוּמָה עֲזֹרְתָה
לְנֶאֱנָחִים וְנֶאֱנָקִים. רוּמָם מֵאֲשֵׁפוֹת וּמַעְפָּר תָּקִים: שְׁלִטוֹן
בְּיָדֶךָ יְדִידֶיךָ לְהַקִּים. תִּקְפֵּךְ בְּשַׁחַק וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּאַרְקִים.
אֵד לְשִׁמְךָ יוֹרוּ הַצְדִּיקִים. בְּנִשְׁאָךְ רֹאשׁ שְׁבַעַתִּים מְזַקְקִים:
עֲתָה יֹאמְרוּ הַקְּרוּבִים וְהַרְחֹקִים. כְּהוֹשִׁיעָה חוֹכֶיךָ בְּמִצּוֹתֶיךָ
מִתְחַזְקִים. חֹזֵק וְאִמִּיץ דְּבָרוֹ הַקִּים. לְחַבְצֵלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנָה
הָעֲמֻקִּים. אל מלך.

פזמון

ח

ישראל נושע ביי. תשועת עולמים. גם היום יושעו
מפיך שוכן מרומים. כי אתה רב סליחות. ובעל הרחמים:

שְׁעָרֶיךָ הֵם דוֹפְקִים. בְּעֵנִיִּים וְדָלִים. צָקוֹן לַחֹשֶׁם קָשׁוּב.
יְהִי שׁוֹכֵן מְעָלִים:

כִּי אַתָּה פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צָרֵיהֶם. מִמְּחַרְפֵּיהֶם וּמִמְגַדְפֵּיהֶם.
גַּא אֵל תַּעֲזֹבֵם. יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: כִּי אַתָּה טוֹבוֹתֶיךָ יִקְדְּמוּ
לָהֶם בַּיּוֹם תּוֹכַחָה. וּמִתּוֹךְ צָרָה. הִמְצִיאָם פְּדוּת וּרְוַחָה:
כִּי אַתָּה יוֹשְׁעוֹ לַעֲיֵן כָּל. וְאֵל יִמְשְׁלוּ בָם רָשָׁעִים. כָּלֵה רָשָׁע
וְעוֹן. וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים: כִּי אַתָּה הִקְשִׁיבָה אָדוֹן. לְקוֹל
שׁוֹעֲתָם. וְלִמְכוֹן שִׁבְתֶּךָ הַשָּׁמַיִם. תַּעֲקֶה תְּפִלָּתָם. כִּי אַתָּה
רַב סְלִיחוֹת. וּבַעַל הַרְחָמִים: אֵל מֶלֶךְ

סליחות ליום שלישי

אֶקְרָא בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת אֶתְעוֹרֵר לְהַחְזִיק בְּךָ: וְאֶנְחֵנוּ עֵנִיִּים וְכוֹאֲבִים
וְשׁוֹעֲמֵךָ אֱלֹהִים תִּשְׁנֹבְנוּ: אוֹדָה יי בְּכָל לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּד גִּפְלֹאוֹתֶיךָ:
בְּצַר לִי אֶקְרָא יי וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ: קְרוֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
קָרָאָהוּ בְּאֵמֶת: טַהֵם אֵב. לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

אלהינו ואלהי אבותינו

ט

אֶקְרָא בְּשִׁמְךָ לְהַחְזִיק בְּךָ אֶתְעוֹרֵר. בְּתַפְלַת אֲשַׁמּוֹר
אֶקְדֵם שַׁחַר אֶעוֹרֵר. נִשְׁתִּי פָנֵי תִיבָה מְלַל לְבָרֵר. דְּקִדְקִתִּי
מֵעַרְכֵי דֵל שָׁפָה לְגֵרֵר: הֵן תָּוִי יְאוּיִנְנִי יַעֲנֵנִי שְׂדֵי. וְאִיפּוֹא
מִפְּנֵי הַגּוֹן וְאִיהָ כְּדִי. וּכְיִתִּי לִבִּי יֹאמֵר וְקוֹשֵׁט מֵעַבְדֵי.
חַף אֲנִי מִפֶּשַׁע וְזָכוּ מַעֲשֵׂי יָדַי: שׁוֹבָה לְחַיִּבִים גָּמוּל וְלֹא
לְחֵלּוּי. יִחַשְׁבֵם בְּקֶרְבֵן מִפְּלֵל וּכְגִיחוּחֵי חֵלּוּי. כְּפּוֹפִיךָ וְקוֹף
הַיּוֹתֵם לְרֹאשׁ תְּלוּי. לֹא תִמְצָאָנָה חֲטָאת סֶתֶר וְגֵרוּי: מִשְׁנֹב
בְּצָרָה הֵיחָה לְכָד חוֹסָה. נוֹדֵר אֵל תִּגְלָה נִדַח בְּשָׂה. שִׁמָּה
דִּמְעָתִי בְּנֹאדֶךָ עֶרֶשׁ מִמָּסָה. עוֹז לִי בְךָ מְעוֹז וּמַחֲסָה:
פְּצָה וְהוֹצֵא לְרִנָּה אֶסְרִיךָ תַתִּיר. צַעֲקוֹךָ דִּפְקוֹךָ קָרְאוֹךָ
בְּצַר לְהַתִּיר. קִבְּעוּם קוֹבְעִים וְרָשָׁע צִדִּיק מִכְּתִיר. רַב
וְשׁוֹפֵט לָמָּה פָּנֶיךָ תִּסְתִּיר: שְׁאוֹן קָמִיךָ הָעוֹלָה הַדֶּק כָּלֵה.

תמיד ליודעי סודך גלה. אנא נדח השב קבץ גולה. למרום
שפל הקם וירוד העלה: יאמרו בעמים הגדיל יי לעשות:
הקשמה היתה לעדן ולבצרון הנקדסות. בטוהך הצל גם
בצלך להחסות. רפידתם בקש עליך הדבר לעשות: שמעה
דכא ביטה עמך רוחו. יהיו לרצון אמריו ושפך שיחו. חזק
רפיון ואמץ כושל להרויחו. כי הגה יוצר הרים ובורא רוח
מגיד לאדם מה שחו: אל מלך

כאיל תערוג על אפיקי מים בן נפשי תערוג אליך אלהים: כי שחה
לעפר נפשנו דבקה לארץ במנונו: שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך
ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נהו השמונו
קומה עזרתה לנו יברנו למען חסדך: כוהם אב לוי הישועה

י סליחה

אלהינו ואלהי אבותינו

תערוג אליך כאיל על אפיקים. שחה לקץ
רויה ואין מפיקים. רחוק ועמוק ולדלות לא
מספיקים. קוים וחוכים ואמנה לא מפסיקים:
צמאיך צוק להם יחיל לבכם. פניך לראות בית
מעון חביבם. עבור בסך ועמוד אש סביבם.
סור מעליהם בעלי דבכם: נכחידם נרשה קמו
נמו הרשו. מירושתך אשר הורשת עמך נרשו.
להשמיר יום יום עוד ידרושו. כנום מס וחמם
וענייך ירשו: יבוזו יזבו ידידיך יבנום כלבים.
טפש נבל ותער הגלבים. הרפתם שומעים
עלובים ולא עולבים. זר לא נשלבים ועליך נצלבים.
ואנהנו נגדך זרה ענוינו. העל אלה תתאפק
תחשה ותענונו. דכיתנו במקום תנים ואליך ענונו.
גם גיא צלמות שמו מענונו: בנו נקרא שמך אל

יִתְחַלֵּל. בְּךָ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִתְחַלֵּל. אִם עֲוִינֵנו
 רַבּוֹ וּמְלֵאוֹ חָלָל. אָנֹכִי מוֹחָה בְּשִׁעִיךָ פִּיךָ מִלָּל:
 שְׂגִיאוֹת שִׁים וְדִים וְלֹא קוֹנִם. לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין
 לָנוּ הַכֶּנֶם. מִפְּנֵי קוֹשֵׁט סָלָה יְבוֹשׁ הָאוֹנֵם הַנֵּם
 יִתְנוּסֵם וְנִדְהֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֵם: הֶרֶץ בַּת פּוֹצֵי וְקֹרְבָן
 תִּשְׁעֵ. קִבֵּץ יַחַד עֲשִׂירִית עִם תִּשְׁעֵ. מִבַּע הַמָּא
 וְלֹא יִזְכֵּר רִשְׁעֵ. נוֹשֵׂא עֹון וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁע: אֵל מֶלֶךְ.

פזמון

שָׁחַר בְּמַתִּי לְהוֹדוֹת. לֵךְ אֱלֹהֵי תְהַלֵּתִי. וְאַרְגֵּן לֵךְ
 בּוֹקֵר. וְאוֹדִיעֵךְ חֲטָאתִי. תִּנְתֵּן לִי כֹּהֵ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתִי. נַפְשִׁי
 בְּשִׂאלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: לְפָנִים זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל. מִקְרִיבֵי
 הַקֶּרְבָּן. אִם חֲטָאֵי כִשְׁנֵי. כָּלֹ הַפֶּךָ לָבָן. וְאַדְדָּה כָּל שְׁנוֹתִי.
 וְאַאֲנִין עַל הַחֶרֶבָן. וְאִין לִי לְבַד מִלְּתִי. וְעוֹלָתִי תִפְלָתִי:
 נַפְשִׁי מוֹבַח בְּהִיּוֹתוֹ. וְקִדְשִׁים לְזִבְיָחָה. וְהִבִּיא אִישׁ אֶת זְבָחוֹ.
 וְחֲטָאתוֹ נִמְחָה. אָפֶס מְנִי מִבְּהֵן. וְאִין זְבַח וְאִין מִנְחָה.
 תּוֹדַתִּי זְבִיחָתִי. שִׂיחָתִי מִנְחָתִי: נַפְשִׁי הֵן בְּהִיּוֹת הָעֲבוּדָה.
 וְהָעוֹלָה מִכְשָׁרֵת. וְאִין חֲטָאת וְאִין עוֹלָה. וְלֹא חֶלֶב וְיִזְתָּרֵת.
 וְאַשְׁפּוֹךְ אֶת רִנָּתִי. וְאַפִּיל תְּחִנָּתִי: נַפְשִׁי הֵן קָדֵם בְּמִקְדָּשׁ.
 בְּקוֹם זְרִיזִים בְּאַשְׁמוֹרֵת. טְהוֹרִים נִצְבּוֹ לְהַפִּים. חֲדָשִׁים
 לְקַטּוֹרֵת. וְאִין לְבוֹנָה וְאִין קַטּוֹרֵת. וְנִשְׂאָרֵתִי שְׁחֶרְחוֹרֵת.
 בְּהִתּוֹדוֹת חֲטָאתִי. תְּהִי בְּקֶרְבָּן תּוֹדַתִּי: נַפְשִׁי חוּה קָדוֹשׁ כִּי
 יָדִי. בְּבָדָה עַל אֲנִחָתִי. וְאִין מִי יַעֲמוֹד בְּעַדִּי. וְאִין לִי בֵּית
 מְנוּחָתִי. לְבַד בְּךָ אֲזַכִּיר שְׁמֶךָ. מֵעוֹז צוֹר יִשׁוּעָתִי. הָעֶבֶר
 אֶת אֲשַׁמְתִּי. וְעִנְתָּה כִּי צִדְקָתִי. נַפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי וְעַמִּי
 בְּבִקְשָׁתִי: אֵל מֶלֶךְ. וְעֵבֹר.

סליחות ליום רביעי

הבט משמים וראה מנבול קדשך ותפארתך: איה קנאתך וגבורותיך
המון מעיך ורחמיך אלינו התאפקו. אמה פוררת בעוף ים שברת ראשי
תנינים על המים. אם עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך:
כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות. סלח נא הטח וכו'.

יב סליחה

אלהינו ואלהי אבותינו

איה כל נפלאותיך הגדולות והנוראות. אשר ספרו
לנו אבותינו יי צבאות. ברדת ישראל מצרימה לשעבוד
ותלאות. בחבלי אדם משבתם ולא בשלשלאות: גם
מעבידיהם בקשה עבודה. גורו ביאור וכוריהם לאבדה.
דנתם סאה בסאה מדה במדה. דגלים הוצאת ברכוש
כל המדה. הים וגליו בעוף פוררו. הירדן הובשת וברגל
עברו. ובמדבר כלבלתם ודבר לא חסרו. וממלכות ועממים
בידם נמסרו: ונחו הטוב ורדפום מכניעים. ועקוד ושמעת
והעמדת להם מושיעים. חנו בארצם כל טוב שבעים.
הטאו וגלו ופקדתם לשבעים: טפלו שקר ונתנו למרמם.
טרדום למדחפות אנשי חמם. יצאו מארצם וקץ חזרתם
נכמם. ישבו בגלות והיו למם: כה אמן פלטה הנשארת.
כשלה מכוך רעה ממארת. לעת ראשונה פקודה משמרת.
לבא שנייה אצה וממהרת: מעת לעת צרתי מרבה. מיום
שעבר קשה הבא. נקאתי נשא עול מדהבה. נואמת מדוב
והבא הבאה רבה: סגולתיך קוראים בצר. סברם לאל
בורא ויוצר. עד אנא יי אקרא ממצר. ענני במרחב ידך
לא תקצר: פשעים אם עצמו בינינו ובינך להבדילה.
פרגוד אם ננעל בפני התפלה. צור בכסא כבודך חתור
מחילה. צעקתנו לפניך תבא פני כבודך להתקבלה: קרא
שנת רצון מעוצב להנפיש. קבץ נפוצותי ועבור בראשי.
ריבה יי ריבי נפשי. רצה להחליצני אלהי קדושי: שני
רשעים בהצץ תגרום. שכול ואלמון אותם תהרות. תשפוך

סליחות ליום רביעי

דָּמָם אֶרְצָה לָרוּם. תְּמוּתָה הוֹתֵר בְּאִמוּנָה לְאָרוּם: גְּדוֹר פְּרִצוֹת
סִכָּה הַנוֹפֵלֶת. רוּמָם קִרְיָה עַד עֶפְרַם מְשַׁפֵּלֶת. שְׁבוּיָה נַחֵם נַחֲמָה
מְשַׁפֵּלֶת. מְאוֹרָה הָאֵר וְתֹאִיר מְאֻפֵּלֶת: בְּנֵה עִירָךְ כִּימֵי עוֹלָם.
רָפָא מִזְבַּחֲךָ הַיְכָל וְאוֹלָם. יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל שֵׁם יַעֲבֹדוּךָ בְּדָם.
יִגְדֵל שִׁמְךָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבֹר.

נַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד וְאַתָּה יי עַד מָתִי: עַד מָתִי רַשְׁעִים יי עַד מָתִי רַשְׁעִים
יַעֲלוּזוּ: עַד מָתִי אֱלֹהִים חִירָף צָר יִנְאֹץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לְנֶצַח: יי שִׁמְעָה בְּקוֹלֵנוּ
תְּהַיְיָנָה אֲזוּיָךְ בְּשׁוֹבוֹת לְקוֹל תְּחַנּוּנֵינוּ: כִּרְחֵם אֵב לֵי הַיְשׁוּעָה

אלהינו ואלהי אבותינו

יג סליחה

אֲרִיָּה בֵיעַר דְּמִיתִי וְנִמְשַׁלְתִּי בְּחוּבֵי. בְּטוּיִי נוֹאֵל מִלְּתִי
לְיִשׁוֹן הַבָּאִי. גִּדְעֵתִי מִפִּישׁ כְּבֹן קִישׁ וּמִסֶּפֶר בְּגוּי. כָּל רֹאשׁ
לְחַלִּי וְכָל לֵבָב דְּוִי: דְּוִי גוֹלָה וְנִקְלָה הוֹכְאֵבְתִי וְגַעֲבֵרְתִי.
הוֹנַעְתִּי חַגְתִּי וְרוּיְתִי רוּשׁ וְנִשְׁבַּרְתִּי. וּמִדוּחַק אֲרוּזִים חֲנָם לָהֶם
נִמְכַרְתִּי: בְּהַתְעַפֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת יי זְכַרְתִּי: זְכַרְתִּי חֶסֶדְךָ
וְאַהֲבַתְךָ עָלַי כְּהַדְגִילוֹ. חוֹבוֹת הָעֵבִירוּ וְאוֹתִי לָךְ הִסְגִּילוּ: מְלֹאִיךָ
עָתָה בְּתַחַז וּפְלֵל יִרְגִילוּ. אֲבִיוֵנוּ אָדָם בְּקָרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יִגִּילוּ:
יִגִּילוּ יְרוּנוּ עֵבֶדְךָ בְּפֶקֶד חוֹמוֹתַי. בְּדָכוּד וְאֲבִי חֶפֶץ תִּגְבִּילֵם
אִימָתִי. לִתֵּל עוֹלָם עִירִי וְלִשְׁפֹל רְמוֹתַי. וְאַתָּה יי עַד מָתִי: מָתִי
תַחֲיִינוּ וּמִתְהוֹמוֹת תַּעֲלִינוּ. נְאוּר הָסֵר וְהַקֵּל סְמֵלוֹ עֲלֵינוּ. שׁוּבֵע
מִדָּא אֲסָמִינוּ הַצְּלִיחָה מִפְּעֻלֵינוּ. יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ: עֲלֵינוּ
הַמְּלֵא רַחֲמִים בְּצָרָה דְרִשְׁתִּיךָ. פִּרְשֵׁתִי יְדֵי אֵלֶיךָ בְּקִרְבִּי
שְׁחַרְתִּיךָ. צָמְאָה לָךְ נַפְשִׁי בְּלִילָה כִּי אוֹיְתִיךָ. יי אֵל אִבּוּשָׁה
כִּי כְרָאתִיךָ: כְּרָאתִיךָ מֵעוֹמֵק דִּלּוֹ עֵינַי. רוּם יְדֵי נְשֵׂאתִי הִפִּיצוֹתִי
מֵעֵינַי. שׁוּר כְּשֵׁרוֹן מָחָה וְהַעֲבֵר זְרוּנֵי. יי שְׁמַע תְּפִלְתִּי הַאֲזִינָה
אֵל תְּחַנּוּנֵי: תְּהַנּוּנֵי אֲזוּן אוֹמְנֵי מְחוֹלְלֵי וּפְרִגּוּנֵי. לָךְ צִפּוּי
תֵּאֵב רַעוּנֵי. יוֹצֵלֵל זְרוּן וּיְכַפֵּר חֲטָא שְׁגָנֵי. אֲמָרִי הַאֲזִינָה
יי בִּינָה הַגִּיגִי: הַגִּיגִי בָר יַחֲשֵׁב וַיְכּוּז פְּלוּלֵי. שְׁמַע יְה

סָלַחָה דוּפִי עֲקוּלִי. חֹזֵק מֵאַמִּירָה וְלִרְצוֹן יְהִי מְלוּלִי הַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: אֵל מֶלֶךְ. וְיַעֲבִיר.

פזמון

יד

בְּאַשְׁמוּרַת הַבּוֹקֵר קְרָאתִיךָ אֵל מְהֻלָּל. יַעֲרֹב
לְךָ חֵיזוֹן עֲרֻכִי. יוֹם לְבִי לֶחֶם סוּדֵל. וְתַגִּיהַ אֶת חֲשׁוֹנִי.
וּבְאוֹר בּוֹקֵר יִהְיֶה לִּי. מֶלְכִי וְאֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל:
צִוֵּה יִשׁוּעַתְךָ לְעַם מִיְחֻדְךָ. הַתְנַהֲלֵם בְּחַסְדֶּךָ
וּבְרֹב רַחֲמֶיךָ. וַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. הַיָּהוּם לְהֵם
אוֹרְךָ וְתוֹמֵךְ. וְאִזְ שְׂמֵךְ יִתְפָּאֵר וְיִתְהַלָּל: מֶלְכִי חַי
רוֹכֵב עַל עֵבֶל מַלְאָכָי. אִם תִּעֲלֵנִי בְּמִשְׁכַּבְךָ. צַדִּיקִי כְּחוֹד
יָם יִתְמַל. וְרַשְׁעֵי כְּנוֹצָה יִכַּל. וְאִם נָתִיב אוֹרְהִי
מֵעֶקֶל. וְדִינִי כְּשׂוֹר הַנְּסֻבֵל. שְׂקֵלָה בְּפֶלֶם מְהֻלָּל.
אִישׁ מִפְּשָׁעִים מְחוֹלָל: מֶלְכִי כּוֹמֵם אֲרוֹן וּבְדִיו.
וְהִלְבֵּשׁ אֶהְרֹן מְדִיו. וְרוּדָה וְצוּדָה בְּצַדִּיו. יֹאכַל
פְּרִי מַעֲבָדָיו. וְאִישׁ נוֹחַם עַד מְרָדָיו. לְשׁוֹן אִישׁ
תֹּאכַל בְּדָיו. וּבְעֵרוֹ שְׁנִיָּהֵם יַחְדָּיו. כַּאֲשֶׁר יִבְעַר
הַגִּלְגָּל: מֶלְכִי קָדוֹשׁ עַל כָּל אֲדוֹנָיו. עִם כָּל יְצוּרָיו
נִדוֹן. חַוָּה יְרִיבֵי אִישׁ מְדוֹן. מְדַבֵּר עָלַי בְּדוֹן.
וְנוֹכַחִי יַעֲזֹרֵר כִּידוֹן. וְתוֹתָחוֹ בִּי יְדוֹן. תִּנְהַ אֶת
נַפְשִׁי לְשָׁלָל. מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלָל. מֶלְכִי וְאֱלֹהֵי
כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל:

אל מלך. ויעביר. זכור רחמך. תמצא ביום הראשון.

סליחות ליום חמישי

לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְּעוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עֲלֵינוּ: אִם עוֹנֵינוּ
עָנוּ נָתַנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ: אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהִי אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד:

אם בָּנִיָּה חָטְאוּ לָךְ אֵל תִּשְׁלַח־ם בְּיַד פִּשְׁעָם: נַפְשֵׁנוּ חִבָּתָה לִי. עֲזְרֵנוּ
וּמַגְנָנוּ הוּא: כִּרְחַם אֲב. לִי הַיְשׁוּעָה.

אלהינו ואלהי אבותינו

מו סליחה

אִין כְּמִדַּת בָּשָׂר מִדְּתָה. אֵיִה קִנְיָתָה וְעֲצַת עֲמִידָתָה.
בֵּית בְּרִית לְבֵית חֲמִידָתָה. בְּעֵלְוֵה אֲדוֹנִים וְאִין לְעֲמִידָתָה.
גּוֹעֵה לְרוּרֵי אָנִי מְאוֹרָסָת. גּוֹעֵל רוּרֵי אֵד נִדְרָסָת. הִיז הַרְג
לְעֲצָמָה מִקְנָסָת. הַחֲוִיָּה גַם כִּי נֶאֱנָסָת: הָאֵם בְּלִי סֵפֶר שְׁלוֹת.
הֵבֵן כִּיתוֹם אוֹבֵד שְׁלוֹת. וְגוֹ נְעוּל הַפִּקֵּר כְּמִלוֹת. וּמַעֲיֵן
חָתוּם נִרְפָּס דְּלוֹת: זַעַם כְּרָגַע וְעִתָּה לְהַפּוּד. זְרִי כוֹדֵשׁ
עִתָּה לְשִׁפּוּד. חֲבֵת רִיעַ כְּקֶרֶן הַפּוּד. חֲשׂוּבָה עֲזוּבָה כְּחוֹרֶעַת
בְּפּוּד: טוֹב הַתּוֹאֵר קְדוֹרְנִית מִפְּרָד. טְרִיָּה מִכָּה מִבְּלִי אֲרָד.
יוֹם נָקָם נִסְתָּם דְּרָד. יוֹם שְׁלוֹם נַחֲתָם חֲרָד. פַּח הַסִּבֵּל הַכְּשִׁיל
נִטְל. כְּסוּל וְשִׁחוּל הַנִּשְׂאָר מִקְטֵל. לֹא לְמַרְגּוּעַ נָד וּמִטְלֵטֵל.
לְעֵמֶל וְיַגַּע וְאַחַר נוֹטֵל: מִפֶּעַ קֶרֶן שְׁמֵן הַמִּדְּשָׁן. מִרְמָס מַדוּעַ
כְּחֵרוּלֵי כְּבִשָׁן. נוֹצַר לְמַעֲלָה לֹא יִישָׁן. נִטְעוּ לְמִשְׁלוֹת
פְּרוֹת הַבְּשָׁן: שׁוֹרְקָה מַה בָּצַע וְנִקְטָפָת. סוֹרְחַת מַה יִּתְרוֹן
וְנִחְטָפָת. עַל יַד חֲקוּקָה וְטוֹטָפָת. עַל מַה אֶהְבָּתָה נִשְׁטָפָת:
פְּעוּלַת הַרוּבִים מִיעוּט מְלֹאכֶת. פְּרִיעוֹת שְׁכָר רַבָּה וְהוֹלְכֶת.
צוּפָה הַפְּנוֹת וְעִתָּה נִמְשָׁכָת. צָרָה פְּקוּדָה אַחֲרֵת נִסְמָכָת:
קוֹדֵשׁ רֵאשִׁית עֲרִימַת שְׁעָרִים. הַצּוּי אֲרִץ זְרוּיִם כְּשִׁעוּרִים. רוּחַ
מִנְשָׁבֶת בְּעַלְי יַעֲרִים. רְדוּף נִשְׁמָטָת נָסִים וְנִסְעָרִים: שְׁמוֹנָה
וְתִשְׁעִים הָאֲלוֹת הָאֱלֹהִים. שְׁלָמוֹ אֱלֹהִים מֵאֱלֹהִים וְכֹאֲלֵהֶם. תִּרְחַם
תִּהְבָּצְנוּ מִקְרָנוֹת אֱלֹהִים. אֵז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יִי לַעֲשׂוֹת
עִם אֱלֹהִים: אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבֹר

אם עוֹנֵינוּ עָנוּ בָּנוּ יִי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָה: הַרְבֵּבָת אָנוּשׁ לְרֵאשֵׁנוּ
בְּאֵנִי בָּאֵשׁ וּבַפִּיִם וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּחָה: שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסָה
עִמָּנוּ: כִּרְחַם אֲב. סֶלַח נָא וּכְרִי.

אלהינו ואלהי אבותינו

מו סליחה

אם אָמְרִי אֲשַׁכַּחַה מְרִי שִׁיחֵי. תוֹגְרוֹת דְּאָגוֹת תוֹגְיוֹן
נִפְשִׁי לְהַשִּׁיחֵי. בְּלִי נוּחַ עֲצָב לְמוֹתֵר מִטְרִיחֵי. שְׁחוֹתֵי עַד

מֵאֵד וְתִקְצֹר רוּחִי: גִּישׁוֹת צָרוֹת סְרוּג שְׁתִּים שְׁתִּים, רֵוַח אֵין
 בִּינְתִים מְעִיקוֹת פְּנַח־שְׁתִּים, הוֹבְכוֹת הוֹלְכוֹת בְּלִי עֲצָלָתִים,
 קֶץ הַמִּצַּר סוּר שְׁחוּה וּמִצְלָתִים: הִרְבַּבְתָּ אֲנוּשׁ לְרֹאשׁ עֲמָה
 חוֹרֵשׁ עַל גַּבִּם, צֵאת לְרוּיָה צוֹעֲקִים אֵלֶיךָ מִשְׁנַבֵּם, וְתִרְבְּנָה
 סִרְעָפוֹתָיו כֹּל הַיּוֹם בְּקִרְבָּם, פִּאֲרוֹתָיו תִּאֲרַכְנָה וַיִּשִׁיב וַיִּהְפֹּךְ
 בָּם: זָעוּ דָלוּ נָא מֵאֲנוּשׁ מוֹשִׁיעִים, עֲתָלוּ גַם גְּבֵרוֹ חֵיל
 פְּשָׁעִים, חֲדָלוּ פְרוּזִן וְלֹא נִכְרִים שׁוֹעִים, סִפֵּר תִּנְחַוְמָה לְמִרְת
 נֶפֶשׁ שֶׁעֲשׂוּעִים: טוֹפְלִים תִּרְמִית שֶׁקֶר לֶבֶם לְהַסְבִּיר, נוֹשְׂאִים
 הֶבֶל פִּיצַת פִּימוֹ לְהַגְבִּיר, יוֹצְרֵי עֲמַל עָלֶי חוֹה לְהַכְבִּיר,
 מְצִיקִים צוֹרְרִים עֲמָה מִמָּה לְהַעֲבִיר: פּוֹנְנוּ לְהַשְׁחִית בְּנִים
 מֵאֲבִיהֶם, לֹא תַחֲשֶׁה לְעֲנוּתָם וְלִכְלֹוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם,
 שְׁלֵמָה הִיּוֹת קוֹיָה טְרוּדֵי נְוִיהֶם, יַעֲזֹרוּ גְאֵילִים דְּאוֹת לְקִרִית
 מוֹעֲדֵיהֶם: אֲדַמַּת קוֹדֵשׁ מְקוֹם דְּבִירָה נְהַלְנוּ, בְּקוֹל תוֹרָה
 וְרִנָּה הַמוֹן חוֹנְנֵינוּ, זְבַחֵי צֶדֶק נִקְרִיב לְךָ מְגִינְנוּ, אֲמַרְנוּ
 הָאֲזִינָה יי בִּינָה הַגִּינְנוּ: אל מלך.

פזמון

ח

יִחְבִּיאֵנוּ צֵל יָדוֹ, תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׁכִינָה, חוּן יַחוּן
 כִּי יִבְחוּן, קֵב עָכוֹב לְהַכִּינָה, קוֹמָה נָא אֱלֹהֵינוּ עֲזֵי,
 עֲזָה נָא, יי לְשׁוֹעֵתֵנוּ הָאֲזִינָה: אָנָּה אֵלֶיךָ מְרוֹיָחָה,
 וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ אֲבָרַח, בִּינּוֹתֵי אֵין מְנוּס, פֶּאת מְעַרְב
 וּמְזֹרַח, גְּלַגְלֵתֵי אַחֲרֶיךָ לְשַׁחֲרִיף, יַחַד כְּגֵר כְּאֲזֹרַח,
 בְּהַשְׁפָּטִי לְצַדִּיקְתִּי, הַשְּׁמֵאֵילָה וְהַיְמִינָה: יי דוֹק
 שְׁמִידָה בִּירְכַתִּיהֶם, גַּם שֵׁם אִם אִסְק, הוֹדֵךְ שֵׁם
 לְשַׁפְּטֵנִי, עַל כֹּל הַנֶּעֱסַק, וְהַגִּינִי, בְּרוּב שְׁגָנִי, כְּכִיּוֹר
 אֵשׁ נִשְׁקָה, נִצְרָה דַל שְׁפָתֵינוּ, תֵּת לָנוּ חֲנִינָה: יי זוּי
 שְׂאוּל בְּמַחְתָּרָתוֹ, אֵף כִּי אֲצִיעַ, חֲזוֹתֵי וְהַנֶּךְ שֵׁם
 לְחַבְרָה וְלַהֲפָצִיעַ, מִפֶּשׁ לְבִי וְהַתְרַד, כִּי לְבִין מוֹת

כפסיע. שמור שארית נדחי בכל פנה ופנה: " ים
 גדול באחריתו אף כי אשכונה. כף ימיןך תאהזני
 ומה לנפשי אשכונה. לולי רוב רחמיה: דרכי לא
 אסכונה. משוך הסר לנגשים תחת יד עדינה: *
 מדת ליקה תסובבני. אז ישופני חשך. נגחות לך
 האפלות כאור יהל ומושך. סמר בשרי מפחדך
 כשך נחש נשך. ועל הדם כמו נרדם בירבתי
 הספינה: " עלי שפת כפיה. אחר וקדם צרתני.
 פנה אבנה אנה ואנה ארחי ורבעי זריתני. צרפתני
 בל תמצא " תקרתני. אח ואחות וצהצחות בלעג
 לשון ואין בינה: " קדמה נא רחמיה. כי לך טוב
 להודות. רצה שועת גדייך ועמל צאן אבדות.
 תפלטנו היה לנו לצור מעוז לבית מצודות. לכה
 לנו לישועה כלשמעוז ולוי אחי דינה: " לשועתנו
 האזינה: יהיאנו

אל מלך. ויעבור. זכור רחמך וכו'.

סליחות ליום ששי

למה " תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה. למה פניך תסתיר
 תשכח ענינו ולחצנו. אל תסתר פניך מעבדיך כי צר לנו מהר עננו: עננו
 " כי טוב חסדך כרוב רחמיה פנה אלינו. אל ישוב דך נקלם עני ואביון
 והללו שמך: כרחם אב ליג הישועה וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

יח סליחה

אני יום אירא אליך אקרא. בל יעשקוני זרים
 עזובי יקרה. גמול להשיב להם שב לבקרה. דין

רָשָׁע וְעוֹל מְלוֹאֵם יִקְרָא׃ הַחוֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ שֵׁם
 קוֹדֵשׁ הַנִּכְבָּד. וּלְהַרְגִיל שֵׁם טְמֵאָה הַנִּקְלָה וְנִעְבָּד.
 זֶה דַּרְכָם טוֹבִי עִם אֲבָד. הַשּׁוֹךְ הַשָּׂאֵר מִכְּתָשָׁם
 בְּבֵית הַבַּד׃ מְרוֹף מְרַף אָדָם לְמַדּוֹ כַּמְדָּבָר. יְהוֹ
 גוֹרֵל כְּעַל הַפֶּקֶד בַּמְדָּבָר. כַּמְעַט כָּלוּ וְלֹא יַעֲדֵרוּ
 דָּבָר. לוֹלִי רַחֲמֶיךָ אֲדוֹן בְּחֶסֶד דְּבָר׃ מִי יִהְרֶהֱרַח
 אַחֲרַי מִדוֹתֶיךָ קְדֵינָה. נוֹכְחִיו לְהַשִּׁיב מִחֲלָצִיו
 קְדֵינָה. סָרְנוּ וְסוּעֵרְנוּ וְנִשְׁמַטָּה חָרַב הַיּוֹנָה. עִמָּךְ
 הַדִּין וַיִּדְךָ עַל הָעֲלִיּוֹנָה׃ כֵּן יֹאמֶר יִכְלָתִי בְּעַל
 הַמוֹט. צָרִי יְהוּדָה יִגִּילוּ כִּי אֲמוֹט. קָרָא לְמַכּוּרֵי
 חָנָם שְׁנַת שְׁמוֹט׃ רָשָׁע הַפּוֹשֵׁט יָד יִסּוֹג אַחֲוֹר
 וַיִּקְמוֹט׃ שְׁמָרְךָ קוֹדֵם וְרוֹ נוֹשִׁים מִבְּקָשִׁים.
 שְׁעֵבוֹדְךָ לְהַרְחִיק רַבּוֹ אֲדוֹנִים קָשִׁים. תַּחֲוִמֵי סְמִנֵי
 מְצָרֶיךָ לְעַקּוֹר מִבְּקָשִׁים. תְּבוֹאָה קִדְשָׁתְךָ לְבַלּוֹעַ
 מְלִילוֹת וְקָשִׁים׃ שְׁכוֹנָה וּמְסוּרָה בְּיַד אֲדוֹנִים.
 לִישׁוּעָתְךָ מִקְּוִים וְעֲלֶיךָ נִשְׁעָנִים. מִמְּעוֹן קִדְשְׁךָ תִּפְן
 עֲלֵיהֶם וְהַצִּילֵם מִמְּעוֹנִים. הִנְנוּ קוֹרְאִים לְךָ אָבוֹת
 וּבָנִים׃ הָעִיר קְרִית מִירַת נֶךְךָ נִהְלֵנוּ. יָם גְּאוּלִּים
 דָּרְךָ לְעַבּוֹר קְהָלֵנוּ. בְּךָ תּוֹחַלְתָּנוּ וְאַתָּה רַב הָאֵל
 מְחוֹלְלָנוּ. נִהְמָנוּ נָא יְהוֹ חֶסֶדְךָ עָלֵינוּ׃

בְּךָ בְּטַחּוֹ אָבוֹתֵינוּ בְּטַחּוֹ נִתְפַלְטָמוּ׃ בְּצַר לִי אֲקַרָא יי וְאֵל אֱלֹהֵי
 אֲשׁוּנַע יִשְׁמַע מִהִיבְלוֹ קוֹלִי׃ אַתָּה יי תִּקְוַתֵנוּ לְעֲזָרְתֵנוּ חוֹשֶׁה׃ יִשְׂרָאֵל
 נוֹשַׁע בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תִבְשׁוּ וְלֹא תִבְלָמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד׃

כרחם אב. ליי הישועה וכו'

אלוהינו ואלהי אבותינו

בְּתוֹלַת בַּת יְהוּדָה רַבַּת תְּאַנְיָה וְאַנְיָה. מִתִּיפַחַת

ופִּרְסַת כַּף בְּעַמְקֵי שְׁבִיָּה. מִן הַמִּצַּר קָרְאתִיךָ עֲנֵנִי בַמִּרְחֵב
 יְהוָה. מֵאֵשׁ וּמִמַּיִם תּוֹצִיאֵנִי לְרוּחָהּ: נוֹשֵׂאת עֵץ לְעֹזְרָה
 וּמִבִּטָּט הִנֵּה וְהִנֵּה. מִתְחַלְלֶלֶת כַּמְבַּכֶּרֶה בְּצִירֶיהָ הַשּׁוֹשְׁנָה.
 סוֹפֶקֶת כַּף אֶל כַּף וְהוֹמָה בְּהִיּוֹנָה. אֵיךְ אֵיפֹא תִקְוֵתִי
 וְתִקְוֵתִי מִי יִשׁוּרְגָהּ: דִּירוֹת נִפְשָׁה וְצָבִי גְאוּנָה. כְּנִתְנוּ בְיַד
 מַחְרָפִיָּה וּבְיַד מַעֲנָה. שׁוֹאֵנֶת בְּתוֹךְ מוֹעֲדֶיהָ וְקוֹלָהּ עָלֶיהָ
 גִּתְנָה. אֵיךְ דָּבַר יְיָ: בָּא נָא: מִשְׁבִּי לְגָלוֹת נְפוּצָה וּשְׁבוּרָה
 אֵימָתֶךָ. מִפְּנֵי נֶעַם חֶמְתֶּךָ וּמֵאֵמֶת עֲבָרְתֶךָ. וּבְקוֹצֵר רוּחַ
 בְּקוֹל מַר שׁוֹאֵנֶת לְעַמְתֶּךָ. אֵיךְ קִנְאֶתֶךָ וּגְבוּרַתֶךָ: נִטְשָׁת
 עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ שָׁבִים. גְּדִים וְנָעִים בְּאֶרֶץ כְּאֵנִיָּה
 בְּלֵב יָם. לְאֲבוֹת שׁוֹאֲלִים עוֹלָלִים מוֹפְתֵי רוּעָה אִים. אֵיךְ
 הַפְּעַלְם מַיִם: בְּנֵי נָבֵל גַּם בְּנֵי כְּלִי שֵׁם בּוֹסְסוּ נַחֲלֵתְנוּ.
 רַחֲקוּנוּ מֵעַל אֶרְצֵנוּ וּמִגְּבוּל אֲדָמָתְנוּ. אֲמַרְנוּ נִגְוַרְנוּ אֲבָדָה
 תִּקְוֵתְנוּ. אֵיךְ כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר סִפְרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ: זְכוֹר
 יְיָ לְבְנֵי אָדָם חֲרָבוֹת הַיְכָלֶךָ. רָצַח אֲבִירֵי וְנִפְוִץ עוֹלָלֵי
 קִהְלֶךָ. חֲשׂוּף זְרוּעֶךָ הַחֹזֶקֶה וּבִקֵּשׁ מִיָּדָם מִרְעִית וּבֹלֶךָ.
 אֵיךְ הַעֲדֵר גִּתָּן לָךְ: אֵל מֶלֶךְ

פּוֹמּוֹן

כ

חוֹקֵר הַכֵּל וְסוֹקֵר. וּמִבֵּין אֵד מִכְּעָלֵי. אֵם
 פְּעַלְתִּי שֶׁקֶר. וּמִהַתְלֹת בְּעַמְלֵי. אֵת עוֹנֵי לֹא
 תִבְקֵר. וְאֵל תִּדְרוֹשׁ לְמַעַלְלֵי. יְיָ בּוֹקֵר תִּשְׁמַע
 קוֹלִי: יוֹצֵרִי אֲשֶׁר בּוֹרֵת. תִּבְּן מְרוֹמֵי קֶרֶת. לָךְ
 אֲכוּנָה עֲמָרֶת. בְּשִׁלִּישֵׁי אֲשִׁמּוֹרֶת. אֲשֶׁר תִּאֲזִין
 הַעֲתָרֶת. וְלִישְׁעֶךָ סוֹבְרֶת. וְתִשְׁלַח הַמַּגְעָרֶת.
 לְהוֹמִיָּה וְסוֹרְרֶת. אֲשֶׁר בְּנִאִיָּה מְדַבְּרֶת. וְאִין בְּלָתָהּ
 אוֹמְרֶת. וּמְקוֹם מְקַטֵּר קְטוֹרֶת. מֵאֲתָנוּ נִעְדָרֶת.
 וְהַדְּבִיר וְהַבְּפוֹרֶת. אֲשֶׁר יִשְׁרָתוּ בָּם שָׁרֵת. שְׁמוּדֵהוּ

סליחות ליום ששי

מֵעֲפֹרֶת. תִּדְבַק בָּהּ מִמְּאֲרֶת. כָּמוֹ כְּבֹד לְיוֹתֶרֶת.
זַחֲמַת קָרִי יִקָּר. כָּל מַכָּה וְכָל חֲלָי: " בּוֹקֵר צִוֵּר
לְשִׁמָּה אֵל קָנָא. אַתָּה מֵה־לֵּד בְּשָׁנָה. שָׁנָה אַחֵר
שָׁנָה. יִמְיִנָּה נְטֻעָה כְּנָה. מָאֵד נִגְשׁ וְהוּא נִעְנָה. זֶה
מִכָּר וְזֶה קָנָה. לְאִים בְּשִׁפְלוֹת נִתְכַנְּנָה. וְשִׁפְלָה
אֵינָנָה. מִשְׁפָּטֶיךָ נְכוֹנָה. אֵיךְ דֵּינָא בְּלֹא דֵּינָא. אֵךְ
קָנָא לְנַאמְנָה. בִּימִינָךְ נִתְנָה. וּבָהּ כָּתוּב מִי מָנָה.
וְעַתָּת כְּצֹאֵן נִמְנָה. צוּרֵי עוֹרְרָה נָא. וְהַשְׁחִיתָהּ
מִכְּנָה. וְאֵת עַמְלֵךְ תִּעְקֶר. אֱלֹהִים יְיָ חִילָי: " בּוֹקֵר
חֶסֶד קָרוֹב לְקוֹרְאָיו. וְשׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים. דָּן דִּין
עָנִי וְאֲבִיוֹן. וּמִשְׁפָּט רְצוּצִים וּמַעֲנִים. וְעֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים. בִּידֶךָ אֲרוֹן הָאֲדוֹנִים. וּמִשְׁפָּטֵי מֵאֲתֶךָ
יֵצֵא כְּנוֹנָה. אֵל אֲמוֹנִים. לֹא אִישׁ אֵל וְיִכּוֹב. אֲשֶׁר
יַחְלִיף עֲנִיִּים. וְגִזְרֶת שֵׁשׁ שָׁנִים. אֲשֶׁר לְעַבְדִּים
נִקְנִים. וְכִמָּה שֵׁשׁ חֳלָפוֹ לִי. וְלֹא אֶהְבֵּתִי אֲדוֹנִים.
וְאִם נִמְכַרְתִּי לְעֶקֶר. וְלֹא אֶנְאֵל בְּשָׁנִים. בְּקָרוֹבִים
דִּין עֶקֶר. וְאַתָּה קָרוֹבִי וְגוֹאֲלִי: " בּוֹקֵר תִּשְׁמַע
קוֹלִי: " אֵל מֶלֶךְ. וְיַעֲבֹר. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ זְכוֹר.

סליחות ליום שביעי

הַאֲזִינָה יְיָ תִּפְלִתֵינוּ הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל תְּהַנּוּגֵינוּ. הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֲנֵנוּ
מִלְּכָנוּ וְאֱלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: שְׁמָעָה תִּפְלִתֵינוּ יְיָ וְשׁוֹעֲתֵינוּ הַאֲזִינָה אֵל
דְּמַעֲוֹתֵינוּ אֵל תַּחֲרֵשׁ. כִּי שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים יְיָ וְאֵת אֲסִרָיו לֹא בֹזֵה:
כִּרְחֵם אָבִי. לִי הַיְשׁוּעָה. סִלַּח נָא זְכוֹר.

אלהינו ואלהי אבותינו

בא סליחה

אין תרויך דראש אם לפי מענדה. בעבור פי כל לב

חזק ונענה. גשתו בדיי המס ימס וכדונג משתענה. דנתו
 שמתו גולה נמשך גשען וזענה: הושר כשל נחשל פי
 של והייד. וביודעים חוק חלה ותורות עבר במזיד. זכות
 עוקד ונעקד ותומת זר נזיד. חשוב היום לשונה ולפותה
 וכי יזיד: טרי חרט ומזור זור וחבוש גחלה. יונתך בנתך
 מנתך ראה פי נוחלה. כמבירה בכורה פורחת צורחת
 קול כחולה. לעה בלעה יגעה לא הונח לה: מרוצה
 בקרבנו געוצה כקופי מפסקת דיוסטר. נול עול מנוול
 פיהו עלינו עטר. שונא סחר והסביב ובצנה אותנו עטר.
 עון הכתיב והחתים בעל פה ובשטר: פדטיק נהל לרגל
 הנחלות ולרגל המלאכה. צפוי סוף חבא סתר נבאה
 וחלכה. קראנוך ממצר עננו ולישועתה לכה. רפא מטיה
 בקרב שנים הייה פעלך: שאר יעקב נשובה אל אל גבור.
 תמיד דרכו לסלוח ועל פשע עבד. אל עני מביט להעלותו
 משאון בור. יהיר וגאון שונא משלו וזרועו לשבור: ברבים
 היית עמנו גם עתה המצא. שמע יה מחנניך ולנו היום הרצה.
 חזק ואמיץ תשרום פר שפה רצה. לישע את-משיחה ולישע
 עמך צא: אל מלך יושב

אל תקצוף יי עד מאד ואל לעד תזכור עון: הן הבט גא
 עמך כלנו: ערי קדשה היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים
 שממה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היתה
 לשרפת אש וכל מחמדנו היה לחרבה: חי חי יודוך כמוני
 היום אב לבנים יודיע אך אמתך: כרהם אב. לוי הישועה.

אלחינו ואלהי אבותינו

כב

אל ימעט לפניך את-כל התלאה. אשר אמתך מימי
 קדם מצאה. באין צרי ותעלה ורפואה. בקקום בוקקים
 בלחץ ורוב ביאה: גברו עונותי ותריבני לפיהם בסאסאה.
 גמלתי רעה ושלמתי סאה בסאה. דמיתי ברוב הטאה
 לסדום החטאה. דירתתי הרבה וגריתתי מארץ נוראה: הגני

עֲזוּבָה וְנִטְוֹשָׁה גְעוּלָה וּשְׁנוּאָה. הוֹנוּנִי מוֹנֵי הוּי נִגְאָלָה
וּמִזְרָאָה. וְהַזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי מִיַּגִּיעַת לָאֵה. וְתָהוּ דַמְעָתִי
לֶחֶם תִּבְוֹאָח: זְכְרֵי יָמִים מִקֶּדֶם הָיִיתִי פְלִיאָה. זְבוּדָה זֶר
וּמִקְשָׁטָה כְּכֹלָה נָאֵה. הַפֶּת מִשׁוֹשֵׁי אָכַלְתִּי כְּזוּלָּה וְסוּבָאָה.
חִלְלֵתִי נִזְרֵי כְּמוֹעֵלֶת אֲשֶׁר נִטְמָאָה: טַהַרְנִי בְּאַהֲבָתוֹ וַיַּעֲדֵנִי
עוֹד לְנִשְׂאָה. טַנְפָּתִי מַעֲשֵׂי וְלַעֲבָתִי דְבָרֵי נְבוּאָה. יִקְשָׁתִי
אַחֲרֵי כֵן וְנִלְפָדְתִּי בְיוֹם שׁוּאָה. יַגְעֵתִי בְרָעָה אַחַר רָעָה
בְּאָה: כְּמַהֲתִי לְאִישֵׁי הָרֵאשׁוֹן וְנַפְשִׁי לוֹ צְמָאָה. כִּי אִז
מַעֲתָה הָיִיתִי בְרִיאָה. לְאַהֲבָתוֹ חֲמַדְתִּי הָיִיתִי בְּכַנְפָּיו חֲבוּאָה:
לֹא אֵיחַל אִם יִקְטֹלֵנִי בְכֹלָאָה: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּהִיּוֹתִי
לְמִשׁוּאָה. מִי כְמוֹנִי לְיַחֲדָךְ בְּאַהֲבָה וּבִירָאָה. נוֹרָא וְאִיּוֹם
נַפְשִׁי לָךְ קוֹרָאָה. נִרְבַּת פִּי רָצָה כְּקֶרֶבֶן הַעֲלָאָה: שִׁיחַ
שׁוֹעֵי יִרְאָה לְפָנֶיךָ בְּהַרְצָאָה. שִׁים מִיעוּט דְּמֵי כַדָּם הַמְצָאָה.
עֵדוּר חֶלְפֵי שְׁעָה בְּחֶלֶב הַקִּלְאָה. עֲנֵנוּ וְחַנְּנוּ רַם גָּאָה גָּאָה:
פִּזֵּר חֲרוֹנְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ בְּקִנְיָאָה. מִי יִכּוֹל מִשְׁתַּתְּפִים לְגָאָה
גָּאָה. צְמַתוֹ בְּבוֹר חַיִּי בְּמִימֵי רַפֵּשׁ וְצוּאָה. צַחֲנַתְּם הָאֲכִילוּנִי
עֲבוּר טַהַרְתִּי לְטַמְאָה: קַצֵּינִי נַחֲנְקוּ עַל קְדוּשׁ הִירָאָה. קוֹעֵי
וְנִכְבְּדֵי גוֹרְרוּ בְטִיט וְצוּאָה. רוּחִי רִפְתָּה עַל תּוֹרָה הַמְסַדָּאָה.
דְּאִיתִיָּה פְרוּעָה וְקְרוּעָה וּבְאֵשׁ קְלוּאָה: שְׁבַת מִשׁוֹשׁ לְבִי וְהָיִיתִי
נִדְכָּאָה. שְׁחוֹתִי וְנַעֲוִיתִי בְּדְרוּסַת בְּנֵי לְבִיאָה. תַּעָּה לְבָבִי
בְּפִלְצוֹת בְּרִתָּת וְהִדְכָּאָה. תַּעֲוִיתִי כְּשֶׁה אוֹבֵד מִפָּאָה לְפָאָה:
מְרוּב כַּעַם וְקוֹצֵר רוּחַ נִכְאָה. שׁוּאֲנֵת וְנוֹחֲמַת לָךְ נַחֲלָתְךָ
הַנְּלָאָה. הַעֲלֵ אֵדָה תַתְּאַפֵּק בְּטַמְאָה: בְּרַקִּיָּךְ לְהַבְרִיק עֲלֶיךָ
כּוֹחֶךָ לְהִירָאָה: שֶׁבֶר מִדְּמָה חֲצִיָּךְ וְחֲרָבָה הַבְרִיאָה. מַחֲלָבָה
וּמִבְשָׂרָה שְׁבוּעַ אֵיָה וְדָאָה. וְנִקְמָה הַכְּתוּבָה עֲלֵיָהֶם תִּקְרַב
וְתִבְוֹאָה. אִיוּמָתְךָ עַל כָּל גּוֹי לְנִשְׂאָה: לְהוֹדִיעַ לְכָל שְׁעוֹל חַי
נִשְׂאָה. חֲזֹק גּוּאֲלָה עַל אֲבֵרָתוֹ יִשְׂאָה. זְבוּל קָדְשׁוֹ בְּשִׁמְחַת
עוֹלָם יְבִיאָה. קַנְיִן כְּטוֹב לְהַשְׁבִּיעָה וְלְמִרְאָה: אֵל מֶלֶךְ

פזמון

ב

חַנּוּנוּ יְיָ חַנּוּנוּ. עֲנּוּנוּ יְיָ עֲנּוּנוּ. עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ כִּי
 עָלִיד נִשְׁעֵנוּ: אֱלֹהֵי בְּשֵׁלֶשְׁמוֹ וְאֱלֹהֵי בְּפָרְשֵׁמוֹ
 בְּקָרְבֵי. וְאֶנְחֵנוּ בְּשֵׁם קְדֹשֶׁךָ לְהִתְעַרְבֵי. שׁוֹכֵן שַׁחַק
 לְיִשְׁעֵנוּ תִקְרַב: עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי בְּלִגְיוֹנֵם וְאֱלֹהֵי בְּגֵאוֹנֵם
 מִתְּפָאָרִים. וְאֶנְחֵנוּ בְּרַב לְהוֹשִׁיעַ מִתְּנַבְרִים. לְעֹזֹר
 לְאִין כַּח מַכְבִּירִים: עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי בְּמַגְנָתָם. וְאֱלֹהֵי
 בְּצִינָתָם מִסִּתְחָרִים. וְאֶנְחֵנוּ בְּאִמְרַתְךָ מַחֵם תָּרִים.
 מְרוּחַ עָרִיצִים הֵיזוֹת נִסְתָּרִים: עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי בְּהַצְהָלָה
 שְׁעַט. וְאֱלֹהֵי בְּצַחְצוּחַ וּמַעַט. וְאֶנְחֵנוּ בְּאוֹר כְּשִׁלְמָה
 עַט. אֶת רַגְלֵינוּ לֹא יִמוּט: עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי בְּהַנְפֵת
 תָּרִים. וְאֱלֹהֵי בְּשִׁפְעַת קִלְגָּסִים. וְאֶנְחֵנוּ בְּמַגֵּן
 חוֹסִים בְּמַגֵּן מִתְּנִיָּסִים. שׁוֹבֵר מִיָּא גְאוֹן נְסִים:
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי בְּקִרְנֵי נְבָחִים. וְאֱלֹהֵי בְּקוֹל צְוָחִים. וְאֶנְחֵנוּ
 בְּקוֹלוֹ בְּמֵי שְׁבָחִים. מְפָרֵק וּמְפֹצֵץ סִלְעֵי צְחִיחִים:
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי בְּטָבוּס עֶרְכָן. וְאֱלֹהֵי בְּטַכְסִים צֶרְכָן.
 וְאֶנְחֵנוּ בְּאִין כְּעֶרְכוֹ עֶרְכָן וְאַרְכָן. מְקִים מוֹרְכָן
 לְבָמוֹת דּוֹרְכָן: עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי בְּנִצְחָנָמוֹ. וְאֱלֹהֵי בְּרִצְחָנָמוֹ
 הַבְּטָחוֹת. וְאֶנְחֵנוּ בְּשֵׁם נְצַח יִשְׂרָאֵל כְּפִינוּ שְׁמוּחוֹת.
 מְלַעְרוֹץ וּמְלִירָא וּמְלִירָךְ טוּחוֹת: עֲזַרְנוּ. אֵל מַלְךְ. וַיַּעֲבוּ.

סליחות לערב ראש השנה

פתיחה

כז

יְיָ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת נוֹרָא בְּעֲלִיוֹנִים. אִמְרַת שׁוֹבוֹ
 בָּנִים סְרַבָּנִים. בָּאוּ עָדֵי בְּתוֹדָה וּבְרַנְנִים. בְּקִשׁוֹ

סליחות לערב ראש השנה

פְּנֵי בְּבִכִי וּבְתַחֲנוּנִים: גַּם כִּי נִסְתַּמְּרָה תְּפִלַּת
הַגִּיּוֹנִים. גְּלִי שָׁבִים פְּתוּחִים כְּוִנִים. דְּבַרְךָ נֹצֵב
לְעוֹלָמֵי עֲדָנִים. דְּרָכֵי טוֹבָה נֹצַח לֹא שׁוֹנִים: הֲנֵנוּ
אֲתָאנוּ לָךְ כְּדָלִים וְאֲבִיוִנִים. הַצְדָּקוֹת לָךְ וְלָנוּ
הַעוֹנִים. וְעַדִּיךָ שָׁבְנוּ בְּכִשְׁתַּת הַפְּנִים. וְעַל דִּלְתוֹתֶיךָ
הוֹגִים כִּיּוֹנִים: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְתוֹקְנִים. וְזֶה כְּתָמֵנוּ
צָחִים מְלַבְּנִים. חֲטָאת נְעוּרֵינוּ מָחָה כְּעֲנָנִים. חֲדָשׁ
יְמֵינוּ כִּימִים קְדָמוֹנִים: טְמֵאָה הַעֲבַר וְהַתֵּם
הַיְדוּנִים. טְהַרְרָה תְּזוּרוֹק מִים הַנְּאֻמָּנִים. יַדְעֵנוּ רִשְׁעֵנוּ
סְרָבָנִים וְסִלּוֹנִים. יִקְשׁוֹת עֲרֻפֵינוּ חֶסֶן כְּאֵלּוֹנִים:
כָּרֵם נִטְעֵנוּ סָגֵסֵג נֹצָנִים. כָּסוּ פְּנֵינוּ חֲרוּלִים קְמִשׁוֹנִים
כְּמוּדֵי הָרֵעַ צְמוּדֵי הַמְּנִים. לֹאֲקַחֵי שׁוֹחֵד רוּדְפֵי
שִׁלְמוֹנִים. מֵהָרַק לְקַלְקֵלְנוּ חֲפֵת חֲתוּנִים. מֵאֵז הוֹסֵגְנוּ
לְאַחֹר וְלֹא לְפָנִים: גָּעוּ זְבַחֵי הַפְּרִים הַמִּשְׁנִים.
נִיחֻחֵי רֵיחַ קְטוֹרֶת סְמָנִים: שֵׁר הַמְּשִׁים יוֹעֵץ וְנִשְׁוֹא
סֵגֵן מְשׁוּחַ לְוִים וְאַהֲרוֹנִים: עֲמִידַתְנוּ רְאֵה דָלִים
וְרִיקָנִים. עֲצָבֵי רוּחַ מְרוּמִים כְּלַעֲנִים: פְּקֻדְנוּךָ
בְּצַר לַחֲשׁ צְקוֹנִים. פִּיחַד דִּינְךָ דוֹאֲגִים וּמִתְאֻנְנִים.
צִמַּח צְדָקָה הַצְמַח לְנְאֻמָּנִים. צִוֵּה לְהַעֲבִיר עֹנוֹת
רֵאשׁוֹנִים: קוֹל הַקּוֹרֵא יֹשְׁבֵית מְדִינִים. הַטִּיגוֹר
יְהֵם וַיִּשְׁתִּיךְ נִרְגָנִים. רוּחַ נִבְאָה דְבָאוֹת לֵב
שְׁבָרוֹנִים. רְצוֹן יַעֲלוּ כְּחֻלְבֵי קֶרֶבָנִים: שְׁבוּעַת
אָבוֹת הֶקֶם לְבָנִים. שׁוֹנֵעַת קוֹרְאִיךָ תִשְׁמַע מִמְּעוֹנִים.
תְּכִין לְבָם לִירְאָתְךָ מוֹכְנִים. תִּקְשִׁיב אֲזִנֶיךָ שִׁיחַ
חִינוּנִים. שׁוּב לְהַעֲלוֹת עִמָּךְ מִשְׁאוּנִים. מִדְּרַ

יְקַדְמוּנוּ רַחֲמֵיךָ בְּקַדְמוֹנִים. בְּרִיבָם יֵצְאוּ חַנוּנֵיךָ
בְּנִים. כּוֹיִם חֲסֵדֵיךָ וְעַל רַחֲמֵיךָ שְׁעוֹנִים:

כי על רחמיך הרבים

יְיָ בּוֹקֵר תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ בּוֹקֵר בּוֹקֵר גְּעָרוֹךְ לָךְ וּנְצִפָּה: וְאַתָּה יְיָ
מִיָּן בְּעֵדְנוּ כְּבוֹדֵנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁנוּ: וְאַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תִּשָּׁב
בְּסֵאֵף לְדוֹר וָדוֹר. אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשַׁפֵּט חֶסֶד יְיָ מְלֹאָה
הָאָרֶץ. רַחֲמֵיךָ רַבִּים יְיָ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִיֵּינוּ:
אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. סלה נא וכו'.

ס ל י ח ה

כה

אֲרוֹן מוֹעֵד בְּתַקַּח מִשְׁרִים לְשָׁפוֹט בְּתַעְצוּמֵיךָ.
אֲתִיצְבָּה בַּפֶּלֶץ לְחַלּוֹת פְּנֵיךָ לְרוֹמְמָךָ. בְּמַעֲשֵׁי
לֹא נִשְׁעַנְתִּי כִּי אִם בְּרַחֲמֵיךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךָ:
גְּזוֹ אֲמוֹנִים גְּבוּרֵי כַח בְּמַרְץ. גַּם גּוֹדְרֵי גֶדֶר וְעוֹמְדֵי
בַּפָּרֶץ. דוֹרְשֵׁי הַכְּצָם בְּכַח מִשׁוֹכֵן שָׁמַי עֶרֶץ. אֲבֹד
חֶסֶד מִן הָאָרֶץ: הֵן קַלּוֹתֵי וּמָה אֲשִׁיב בְּמוֹפִי. הֲנִנִּי
צָעִיר בְּאֵין מַפְעֵלוֹת בְּכַפִּי. וְאִיךְ אֶקְוֶה נְאֻמֵי רַב
דוֹפִי. הֵיוֹת קָרְצוֹן אֲמַרִי פִי: וְחַלְתִּי וְאִירָא מַחֲוֹת
דַּעִי. זְדוֹנֵי יְגוֹרְתִי וּמְרַד רִשְׁעֵי: חֲנוּן רַחֲמֵיךָ
בְּהַתְּוֹדוֹתֵי וְעוֹזֵבֵי פִשְׁעֵי. שְׁמַע קוֹל תְּחַנוּנֵי אֲדִיךָ
בְּשׁוֹעֵי: טָעִיתִי וְהֲנִי שָׁב וּמִתְוֹדֶה עֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ.
מִהוֹר עֵינַיִם חֲשַׁבְנֵי כְּשָׁלֵם לְפָנֶיךָ. יְהִי הַכֶּנֶס לִי
לְפָנִים מִשׁוֹרֵת דִּינָךָ. וְאֲדַעֵךְ לְמַעַן אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ:
כִּחַד יִגְדֵל נָא וּבִתְפִלָּתִי הִתְנַאֲה. כִּתְפִלַּת זְקֵן רְגִיל
וּפְרָקוֹ נְאֻה. לְבָבִי הַנִּשְׁבֵּר הַנִּדְרָה וְהַנִּכְאָה. הַבֵּט
מִשְׁמַיִם וּרְאֵה: אל מלך ויעבור.

שׁוֹבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאַפִּיקוֹם בְּנֹב. שׁוֹבָה יְיָ חֲלָצָה

סליחות לערב ראש השנה

נפשנו הושיענו למען חסדך: דרשו יי בהמצאו קראתו
בהיותו קרוב: יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו
וישב אל יי ויכתמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלות: כרחם אב
ליי הישועה.

כו סליחה

אלהינו ואלהי אבותינו

אנא עוררה אהבתך הישגרה. אשר אהבת
לעדת מי מנה. בכל בני חבה ואהנה ורעות
מכנה. למען אחי ורעי אדברה נא: גם בצעדיך
על הר גבנוני. גיל לשעשע חמד קדמוני. המית
ממלכת. כהנים וגוי קדוש ובני. והיא גם היא
אמרה אחי הוא מלכי ואדוני: הורשת נחלת צבי
חבל הנעים. הסתופף לכבודך בליוות צעצועים.
והן עתה טלטלה בכל פנות ואיים. בארץ לא
להם הלא אחיך רועים: זכור אל השבח ואר
תחרש ואל תשקוט אר. וממו להכחדי ארם
וישמעאל. חנון אתה ידעת. את כל התלאות האל.
כה אמר אחיך ישראל: טפלו עלי ובקוני בוקקים.
טהרה בטומאה להמיר וקחצוני דוחקים. יום יום
הנה עבדיך מכים ולוקים. קול דמי אחיך צועקים:
כרו לי שיחורת למוקש. בלתי ונכספה נפשי
עורתך לבקש. לישועתה לי על פתחי לנקש. את
אחי אנכי מבקש: מיום כסא בשבתך על כסא
כבודך: לסקור יחד לב מורדיך ועובדיך. נגוש
כל בעל משאת בוגדיך. ואשר יהיה לך את אחיך
משמט ידיך: ספרים עת יקראו לברואי עולמך.

שאר חיים וחלום לשוע ומד. עדיו חן וחסד
 באלמד. ערוב עבדיך לטוב וחי אחיה עמד: פנה
 אלי וחנני ותנה עליו. פגר מנאציה בעוני ורשיון.
 צרכי חוכ טרה בחלקך אפסניון. לא תקפוי את
 ידה. מאחיה האביון: כדמתי בנשף ואשוע לה
 מחוללי. כדמה חסדה ושא פשעי ומעלי. רחמיה
 ותגלגלו עלי כמנחם אבלי. מי יתנה פאה לי:
 שעה שועת ענייה וצעקתם. שבעה ברעות
 נפשם והיתם. תשליך במצולות ים כל חטאתם.
 אנא שא נא פשע אחיה וחטאתם: שש אנכי
 על אמרת מבטחיה: לבבתני על ידי צירים
 שלוחיה. מתי תחשוף זרועה בכחה. לה נא ראה
 את שלום אחיה: היית מקדם מקוה ישראל
 וחרב גאותם. הי זקוף גם עתה קומחם. ואמץ
 זרועם ותשכזו בינותם. ואת אחיה תפקוד לשלום
 ואת ערבבתם: אל מלך ויעבור.

לא כחטאינו תעשה לנו ולא בעונותינו תגמול עלינו. כי רבו
 משוכותינו לה הטאנו: תהטאנו: אזוב ונטהר תכבסנו ומשלג גלבין:
 אל תקצוף יי עד מאוד ואל לעד תזכור עון. הן הבט נא עמה פלנו:
 רחמך רבים. כרחם אב. ליי הישועה.

סליחה

אל אלוה דדפה עיני. אשוע ויאמר הנני. אמרי
 האזינה בהחנני. ענני יי ענני: במאזנים כי תפדס דרפי.
 במצוריה דלותי תלקי והשקי. ואם בפעלי תשלים חקי.
 ואירא כי ערום אנכי: גרש פלה חטא ומרי. גלה נרתים
 מרפא וצרי. וענתה בי צדקתי ליוצרי. ביום מחר כי תבא

על שקרי: הופי כבס ולבן אדמדם. דרוש את עפר יסודם.
 ואל תשלם כנמול ידם. כי רבה רעת האדם: הנפש
 החוטאת במה תתכפר. הוון לא יועיל ורוב כופר. העמדת
 עד ממהר לספר. מבית ומחוץ בכופר. ומה יכפור ובידו
 סדורות. עוות מעשיו וכל הקורות. ואיך יאמר מי יודע
 ספורות. והנה הנגע בקירות. זכים המלוים עמך בכל פלך.
 זרזים לשמרך בכל אשר תלך. ושוככת בחיה תעיד בעשיר
 וחלך. ועמדה לפני המלך: חלתי לא יכחד כל מנהו.
 חוות לאדם מה שיחהו. ואם על המשכב הוא. וחשב עם
 קונהו: טרם יתנפפו רגליך בערבון. טהר עצמך מכל עון.
 לא יוכל להמלט כל עובון. יאמרו המושלים באו השבון:
 יעד ארבעה פרקים והחריית. ידון במו נחלת שארית.
 ואם מעלו בך הקמי לברית. ואל תעמוד על הפרק להכרית:
 כי ביום הקסא יבא. כל מקרה איש לפני חוצבו. אם דל
 אם עשיר בריבו. עולים ויורדים בו: לעמך מדין יושר
 תמנה. לעת יבאו כל בני אדם בשבטו להמנה. תעבורנה
 הצאן על ידי מונה: משפט עמו תחלה בקרוב. משחת
 תעל תייתם ולטוב תערוב. וידן לאמים לבדם מלערוב.
 לבלתי היות שם ערוב: נאד אליך מי יחפר. נוהג
 שבעולם אין משתמש בכלי משקר. ולא תכוה לב נדכה
 ונשקר. היפלא מי דבר: סתתו אכן נגף לעמק שוה. סורו
 טמא קראו כסיל המקבא. כי אין הצר בנזק שוה. הבה
 נתחכמה לו פן ירבה: עובד שני אדונים כפי שניו. עשות
 ליוצרו וליצרו כרצונו. וטוב הדבק לבוראו כל זמניו.
 ועבד חפשי מאדוניו: פנות היום סעודתו יכון. פעלו לזה
 ולבא יהי נכון. ועושה בשבת מה יסכין. מענת לא יוכל
 לתקון: צעקה לבן קדמנו ליום דיו ותקשיב. צום ותשובה
 שלמה חמתך ישיב. ולא כשב לקיא באחטא ואשוב. לא
 מצאה ידו די השיב: קומו ישני מכפל לסעדי. קלותי ומעש
 אין בידי. ונעקו והתפללו לאל עמדי. ומכחכם שחרו בעדי:

רַחֲמִים תַּעֲוֹרֵר לָתֵת עֲצֻמָּה לְאִין אוֹנִים. רָם כִּי נִשְׁכַּחוּ זֶה
 כַּמָּה שָׁנִים. שְׁעָרֵי דְמַעוֹת תִּפְתַּח לְנִטְעֵי נַעֲמָנִים. בְּכִבִּי יִבְאוּ
 וּבִתְחִנּוּנִים: שְׂדֵי בְמַרְיָנוּ הֲלֹא כְּנֹכָרִים נִחַשְׁבָנוּ. שָׁבָנוּ אֵלֶיךָ
 וּכְאַב עַל בֶּן תִּרְחַמְנוּ. זְכוּר כִּי בָנִים קָרָאתָנוּ וְאַב אַחַד
 לְכַלְנוּ. לָמָּה יִגְרַע שֵׁם אָבִינוּ: תְּשׁוּרָה אִין בְּיָדֵי לְפָנֶי.
 תְּמוּרָתָהּ תִּכּוֹן תִּפְדָּתִי וְתִהְיֶנִּי. קַח גָּא הַמְנַחֶה הַהוֹלֵקֶת
 לְפָנֶי. וַיִּדְעוּ הָעַם הַזֶּה כִּי אַתָּה יי: יָדַע וְהִכִּין מִרְאשִׁית
 תְּשׁוּבָה. אֱלֹהִים חֲשָׁבָה לְטוֹבָה. בְּכֵן רָצָנוּ עֲדִיךָ לְשׁוּבָה.
 הַשִּׁיבָנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה: יְדִידִים צָעֲקוּ חָלוּ קִרְאתָ בְּמַהוּמִים
 הַקּוֹל לְמִכּוֹן וַיַּעֲוֹדוּ יִשְׁמַע מִמְרוּמִים. יִכְמְרוּ רַחֲמֵיךָ בְּזִכּוֹת
 שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים. אֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר.

אֲדַנִּי אֱלֹהִים אֵל תִּשְׁחַת עַמֶּךָ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר בְּיָדֶיךָ בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: מַה יִּצְדַּק אָנוּשׁ עִם אֵל וּמַה יִּזְכֶּה יְלוּד אִשָּׁה:
 הָאָנוּשׁ מֵאֵלֹהֶיךָ יִצְדַּק וְאֵם מֵעוֹשֶׂהוּ יִטְהַר גָּבֵר:

ס ל י ח ה

כח

אֲדוֹן בְּשִׁפְטֶיךָ אָנוּשׁ רַמָּה. תִּזְכּוּר בְּרוּגוֹ חֲנוּת רַחֲם:
 בְּעֶרְבֶךָ דִּין אֲשָׁמִים לֹבַח. שׁוּגָה וּפְתִי זָכָה וְהִצְדַּק: גְּמוּל
 חֶסֶד וְטוֹבָה לְחַיִּיבִים. רִיב אֵל תִּמְתַּח לְמִצּוֹי: דְּלִי מַעַשׁ
 וְרִיבִי כְשָׁרוֹן. קוֹרְאִים אֵלֶיךָ קָמוּ הַמִּצְאָה: הִנְנוּ לְפָנֶיךָ
 בְּאִשְׁמָה רַבָּה. צַפְצוּיָה מַעַן בִּשְׁנֵנוּ לְפוּצוּץ: וְאֵם מֵאֵלֹהֶיךָ
 אָנוּשׁ הִיִּצְדַּק. פָּנֵי עוֹשֶׂהוּ גָבֵר הַיִּטְהַר: זָרוֹן בְּחִבּוֹ אָזֵן
 בְּקִרְבּוֹ. עֵין מֵלֵא וּפִשַׁע רָב: חֲשָׁבוֹן וְדִין לְמִלְךָ מִלְכֵי
 הַמְּלָכִים. סוּפוֹ לִתֵּן בְּבֹא חֲלִיפָתוֹ: טַבַּע הוֹתֵם בְּכַפּוֹ נִחְרַת.
 נִגְדַּ פָּנָיו רִשְׁעוֹ יַעֲנֶה: יוֹרֵה כַּפִּים מַעַץ וַיִּגִּיד. מִקִּיר אָבֵן
 תִּזְעַק וְתִקְרָא: כּוֹבֵשׁ פָּנָיו גְּדוֹן וְנִכְלָם. לְאִין נִחַשְׁבַּת בְּעַמְדוֹ
 לְפָנֶיךָ: אָנָּה לְמַעֲשֵׂה יְדִיךָ הַרְצָה. בְּשִׁבְרוֹן רָאָה שְׁמוֹר
 מִדְּחֵי: עֲבָדֶיךָ יִמְצְאוּ הַיּוֹם חֲנִינְיָה. וְכִם קִרְבְּתָךְ חֲפוּץ
 בְּבִרְאשֵׁינָה. וְכִשְׁלַג הַלְבָן חֲטָאֵי שׁוֹשְׁנָה. (מִלְטָם מִזָּל רָעוֹת
 בְּזֹאת הַשָּׁנָה): אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר.

מה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: ותפקדנו לבקרים
 ולרנעים תבחנונו: יי אל באפד תובחנו ואל בתמדת תנסנו: אף על נח
 פקחתי ציניך ואוקנו תביא במשפט עמך:

כט

שנייה

אדון בבקרך אנוש לבקרים. במצויי הדין אל
 תמתח: גוף ונשמה אם תריבם. דוחו ולא יוכלו
 קום: היוכל גבר לזבות במשפט. ואם יש בידו
 מעש להצטרק: זרוי יחומו מלקחה פרוהה. חבוי
 ארבו בקרבו מעת הולדו: טמון בדבו ברשת
 לרגליו. יסיתהו בכר יום לשחת יתפילו: פח
 וגבורה בגוף אין. לפניו לעמוד וידהתיצב: מיום
 עמדו על דעתו. נפשו ישים בכפו להביא לחמו:
 שבע בר ימיו פעם ומכאיבות. עד שובו לעפרו
 לא ישקיט: פני אדון בעצבון רוח. צפה בשברון
 לב: קרוב אפה לרחוקים. רוצה בתשובות
 רשעים: שדי המצא לדורשיך תאמר הנני
 למבקשיך. יבשרו סלחתי קוראי בשמך. צדק
 במשפט עם מיחדיך. חסום מנוול מלהרשיע.
 קצוף במשטין מלהשטין: הקם לנו מליץ יושר.
 כפר מצאתי תשמיע לשובבים: השלכנו עליך
 יהבנו. נא אתה תכלכלנו: העתר לנו בתפלתנו.
 חפצנו ובקשתינו מקא בר חמים: בך תלינו בטחוננו.
 רחמיך מהרה יקדמונו: חזק ואמיץ שמך לא
 ישכחנו. אנא לנצח אל תשכחנו: אל מלך ויעבור.

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן

שְׁחָקִים: מַה נֹאמֵר מַה נְדַבֵּר וּמַה נְצַמְדִּיק: הֵן בְּעַבְדֵי לֹא
יֶאֱמִין וּבְמַלְאָכָיו יִשִּׁים תְּהִלָּה: וְחַמִּיךְ רַבִּים. כְּרוּחַ אֵב.

אלהינו ואלהי אבותינו

ל שנייה

אֵךְ בְּמַתַּח דִּין וּמְרוֹץ חֶבֶל. בְּנֵי אַמּוֹנִיָּךְ אֵל
תְּחַבֵּל: גְּלוּי הָרִיב לָהֶם נְמוּשׁ. דְּרוֹשׁ עֲלֵבוֹנָם
וְאֵל תְּמוּשׁ: הוֹאֵלֶת לַעֲשׂוֹתָם לָךְ לָעַם. וְאֵל
תִּשְׁלַחֵם בְּיַד פְּשָׁעִים: זְרוֹנוֹת חֶשֶׁב כְּשִׁנְנוֹת. חֲשׂוֹךְ
מִזְדִּים נִפְשׁוֹת לָךְ עֲוֹנוֹת: מְנַף מַהֲרֵה וְתַדִּיחַ
כְּתָמִים. יוֹצֵלֵל בְּצוֹר כּוֹכֵד אֲשָׁמִים: כָּלָה אֵל
תַּעַשׂ וְנִהְרָצָה. לְקוֹחֶיךָ לָקַח מִיַּד חֲנֻטִיָּה וְעָצָה
הִעֲצָה: מוֹעֵד כְּתִקַּח רִשְׁפּוֹט מִיִּשְׂרָאֵל. נִזְוָף
בְּמַסְטִין מִלְּמַד כְּמַגּוֹרִים: סֶפֶר זְכוֹרוֹנוֹת לְפָנֶיךָ
בְּהַתְּגוֹלֵל. עֵז עֲקָבִים אֵל יִסּוּבֵב לְבַעֲמִים
מִתְּבוֹלֵל: פֶּשֶׁר הַדִּין וְתַבְצַע הַשׁוֹרָה. צְרוּף כְּבוֹר
סִיגִים וּמַהֲרֵה בְּדִיל לְהַסִּירָה: קָפוּי וּמוֹתֵךְ וְכַדוֹנֵג
נִמְסָה. רָנַע יְגוּעֵשׂ אִם בְּמִשְׁפַּט עָלְיוֹ תִנְשָׂא:
שְׁלֵם לוֹ כְּמַעֲשֵׂה הַחֶסֶד וְלֹא כְּגִמּוּלוֹ. תִּכְרִיעַ הַכֶּף
לְזֻכוֹתָיו וְלֹא לְחַבְלוֹ. תִּפְשׁוּט יָד וְתִקְבְּלוֹ. תִּתְחַנְּנוּ
מְרֻדֵת שַׁחַת וּכְבוֹר מִלְּהַטְבִּילוֹ: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר.

זְכוֹר נָא כִּי כְּהוֹמֵר עֲשִׂיתָנוּ וְאֵל עָפָר תִּשְׁיִבְנוּ: יִדְעֵנוּ
כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ: קוּמָה
עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדֶךָ: כְּרוּחַ אֵב לִי הִישׁוּעָה.

אלהינו ואלהי אבותינו

לא שנייה

אֵךְ בְּךָ לְדַל מְעוֹז. בְּצַר לּוֹ מְצֵא סֶתֶר גּוֹנֵן
חַטָּא גַּעַל רִשָּׁע. הוֹן לְזֻכוֹת מְחַפֵּשׂ צְדָקָה: הַבֵּל לָךְ

מפדש שכל. וכל תהפץ התבונן און: זאת דעתנו
 כי כן דרבה. חסות בצלך הנה באנו: טוב חנם
 תושיט לנו. ימין סעד פרוסת פתח: בהקיש רש
 שאל חסד. לו קח טוב תען: מדתך כי כן השבת.
 געור וריק מחזור מלא: סמוך נופר לא תבוה.
 ענות עני קרבות תרץ: פנקס חוב ימרק חסד.
 צו סופר כתוב שבר: קול הקל יחליף קשה. רצון
 יוצר תכוף יצר: שוה לבף שית הקרב. שלוח
 שרץ טבילה תעל: תעבר רע תעביר טמא. תת
 טהור קבת הקיף: אל מלך ויעבור.

אל תקצוף יי עד מאוד ואל לעד תזכור עון: הן הבט
 נא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר היתה ירושלים
 שממה: כי שבעה ברעות נפשנו ותינו לשאל הגיעו:
 הוספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: כרחם אבי לוי הישועה.

אלהינו ואלהי אבותינו

לב

אילי המתעה מרגיו ומחשיא. בלעהו קלעהו ועור
 כל יסטיא: גיעול המנאל ומטנף טהורים. דחהו מחרו
 מלכות והרהורים: חתל המהתל ומפתל ישרים. ופחהו
 שכחהו ולא יקומו אשרים: זבוב המארב בפתחי הלב.
 חנקרו נקהו ולב חדש תלב לב: טמא המוזהם ומסירת
 לחאשים. יעהו צעהו בלי ענוש בענשים: כלי אשר כליו
 רעים. לפתהו בפתהו מקום בית מרעים: מנון המפנק
 מנוער לאחרית. נדחהו קדחהו מהשאר לו שארית: שאור
 המעפש ומבאיש העסה. עקרהו נקרהו חטא בלי לשא.
 פתלתול המנקש ומעקש דרכים. צרפהו ערפהו בלי היות
 סרוכים: קוץ המכאיב וסלון הממאיר. רעלהו העלהו פרם
 להפאיר: שפוך מי טוהר דמים להרית. תחטאנו באזוב

תִּכְבְּסוּ וְתִדְיִיחוּ: שְׁנֵי מִתְּלַבֵּן עוֹלָם וְנִנְשָׁע. בְּרַחֲמִים יִצְדִּיק
 חֶקֶר כְּבוֹדֵם לְשַׁעֲשַׁע: הוֹזֵק זְרוּעַ יִחְשׂוּף וְיָשִׁיב. וּכְשָׁנִים
 קָדְמוֹנִיּוֹת אוֹתְנוּ יָשִׁיב: אֵל מֶלֶךְ

כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:
 אָדָם יֵלִיד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְשִׁבְעַת רוּגוֹ: וְאָף עַל זֶה פְּקַחְתָּ
 עֵינֵינוּ וְאוֹתְנוּ תָּבִיא בְּמִשְׁפַּט עֲמֹךְ: וְחַמִּיד רַבִּים. כִּרְחֵם אֵב. לֵי
 הַיְשׁוּעָה וְכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו

לג שנייה

אָדָם אֵיךְ יִזְכֶּה. בְּכָל יוֹם לַמָּוֹת מְחַכָּה: בְּשָׂר מַה
 יִדְבֵּר. וְהוּא מוֹבֵל לְקִבְר: גְּוִי לַבּוֹר נוֹפֵל. לַמְּקוֹם חֶשֶׁד
 וְאֶפֶל: דְּמִזְנוּ לְהִבֵּל דָּמָה. וְגַם נִמְשַׁל בְּבִהְמָה נִדְמָה: הֲלֹא
 כָּל יָמָיו מְעַט וְרָעִים. וְכָל מַעֲשָׂיו עוֹנוֹת וּפְשָׁעִים: וּבְלִבּוֹ
 יָבִין וְשָׁב. וְרָפָא לוֹ לְקוּלוֹ כִּיּוֹקֵשׁב: זְכוּת וּמִישׁוֹר אִם
 יַעֲשֶׂה בָהֶם. יִמְצָא מָנוֹס וּמַחֲסֵה: תַּיִיו כְּאֵין חָשׁוּב. וְסוּפוֹ
 לְעַפְר יָשׁוּב: טוֹב רַו שֶׁלֹּא נִבְרָא. מִשְׁנִבְרָא לְיוֹם צָרָה
 וְעִבְרָה: יָמָיו כְּלִים בְּעֵינֵי וְעֵלְבוֹן. וְאַחֲרִיתוֹ לֵיתֵן דִּין
 וְחֶשְׁבוֹן: כְּעֶבֶד יִשְׂאֵף צַל. וּמִיֵּד שָׂאוֹל לֹא יִנְצֵל: לָמָּה
 מָרַחֵם יֵצֵא. וְהוּא שְׁמוֹר לְרִיב וּמְצָה מַה יוֹעִילָנוּ רֹב הוֹנוֹ.
 וְלִיּוֹם עִבְרָה מְכַהָה עֵינֵנו: נִשְׁמַתוּ מִנוּ תִפְרָד. בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ
 לְמֵאד יִחַרֵּד: סוּפָה וּסְעָרָה יִבְעֵתָהּ. חֲבִלֵי מוֹת יִסּוּבְבוּהוּ:
 עָרוֹם יֵצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ. וְעָרוֹם יָשׁוּב לְבֵית עוֹלָמוֹ: פִּתְאוּם
 יִלְבַּד בְּמִצֻּדָה רָעָה. וְאֵין מִי אוֹתוֹ לְפִדְעָה. צָרָה וְצִלְמוֹת
 יִירָשׁ. מִבֵּיתוֹ וּמִהוֹנוֹ יוֹפְרָשׁ: קָרֵב קִצּוֹ וְנִהַפְּדֵ שְׁבָרוֹ. כְּכֹה
 גֵּרוֹ וְאֶבֶד זָכְרוֹ: רָמָה תוֹרִישָׁנוּ. תוֹלְעָה תִשְׁלַטְנוּ: שׁוֹמֵעַ
 זֹאת יִבְכֶּה וְיִדְאֵנ. בְּכִי וּבְתַחֲנוּנִים. כְּלָבִיא יִשְׂאֵנ. תִּפְלָה
 וְצַדִּיקָה יִרְבֶּה. אוֹלֵי מִיִּסְוֵרִין יִחַבֵּא: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר.

הַאֲנוּשׁ מֵאֵלוֹהַ יִצְדִּיק אִם מַעֲשָׂהוּ יִטְהַר נִבְרָ: טוֹב יֵי
 לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: חַנּוּן יֵי וְצְדִיק וְאֵהִינוּ מְרַחֵם:
 הֵן בְּעִבְדֵינוּ לֹא יֵאֱמִין וּבְמַלְאָכָיו יִשִּׁים תְּהַלָּה: יִדְעֵנוּ כִּי

חַטָּאנוּ וְאִין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ שְׁמַךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת
צָרָה: כִּרְחֵם אֵב לִי וכו'

שלישיה

לד

אָדוֹן דִּין אִם יִדְקֶדֶק. בְּחֶקֶר פּוֹעֵל אִם יוֹבְדֶק. גָּבֵר
לְפָנֶיךָ לֹא יִצְדֶּק: דּוֹפֵי תַתָּן בְּצַבָּא מַעְלָה. הֵן בַּמְּלֶאכֶיךָ
תְּשִׁים תְּהַלֵּה. וְאֵף שׁוֹתָה בְּמַיִם עוֹלָה: זְכוֹת וְצַדִּיקָה אִין בְּנוּ.
חַטָּא וְרַשָּׁע בְּדָנוּ. טוֹב אֵל תָּבֵא בְּמִשְׁפַּט עֲמָנוּ: יְהִמוּ מַעֲיָה
עָלֵינוּ. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלֵינוּ. לְבַלְתִּי כְרוֹעַ מַעַלְלֵינוּ: מְשׁוֹבוֹתֵינוּ
רְבוּ מִדְּמִנּוֹת. גִּיחוּחִים אִין וְקַרְבָּנוֹת. סְלִיחָה מִצּוֹא לַעֲוֹנוֹת:
עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אִין אָנוּ סְמוּכִים. פֶּשַׁע וְעוֹן מְלוֹכְלָכִים. צַדִּיקָה
מִצּוֹא תַתָּן עוֹרְכִים: קוֹ אֵל תִּמְתַּח בְּאוֹרְחוֹתֵינוּ. רַמָּה וְתוֹלְעָה
אֲחֵרִיתֵנוּ. שְׂוֹא וְהֶבֶל שְׁנוֹתֵינוּ: תִּשׁוּב עַל הַרְעָה תִּנְחַם. זֶה
דְּרָבָה חָנֹם מִרְחָם. בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלֵינוּ רַחֵם: דְּרָכֶיךָ הוֹדִיעַת
לְעֵנִי לְהוֹרוֹת. יִדְעֵתוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה סְדוּרוֹת. הַבְּטַחְתּוּ שְׂאִינָן
רִיקָם הוֹזְרוֹת: חֲנוּן בָּם סְדָרְנוּ לְפָנֶיךָ. זַעַק קָשׁוּב מִמֶּתְחַגְּגֵיךָ.
וְאֵל תִּשְׁיִבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבוֹר

אִם עֲוִינֵנוּ עָנוּ בְּנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אִם עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמַר יֵה אֲדָנִי מִי יַעֲמוּד: כִּי עִם יי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ
פְּדוּת: כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: רֵאה עֲוִינֵנוּ וְעַמְלֵינוּ
וְשֵׂא לְכָל חַטָּאתֵינוּ:

אלהינו ואלהי אבותינו

לה שלישיה

שׁוֹמְמֵתִי בְּרוֹב יְגוּנִי. לְיוֹם יִפְקֹד זְרוּנִי. מָה אֹמַר
לְאֲדוֹנִי: אֲמַלְלֵתִי וְנֶאֱדַמְתִּי. בְּזִכְרִי אֲשֶׁר אֲשַׁמְתִּי. בּוֹשֶׁתִי
וְגַם נִכְלַמְתִּי: בְּהֶבֶל כְּלוּ יָמִי. מִפְּנֵי בּוֹשֶׁת עֲלוּמִי. אִין שָׁרוּם
בְּעַצְמִי: גִּחַלְתִּי קוֹדְחַת. כִּי מִגְּלָה נִמְתַּחַת. וְהַגּוֹשָׁה בָּא
לְקַחְתִּי: דְּבִבְחַתִּי בַמַּחְשָׁבִי. וְנִפְשִׁי לֹא יִדְעָה. כִּי גַר וְתוֹשֵׁב
אֲנִכִּי: הוּי כִּי יָבֵא יוֹמִי. אֲזִי אִימֹץ בְּחַלּוּמִי. וְאֲשִׁיבָה אֵל

כִּי־מִי: וְעַל הַטָּאִי אֲשֶׁר עָבַר. וְעַל פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר גָּבַר. מִה
 אֲשִׁיב שְׁלֹחֵי דְבָר: זְרוּן לְבִי הַשִּׁיאֲנִי. נְעַל עֶזְרִי אֲשֶׁר הִלְאֲנִי.
 מִבֶּטֶן קָרְאֵנִי: חוֹשֵׁב בְּנַפְשׁוֹ נִבֵּל. כָּעֵץ שֶׁתּוֹל עַל יוֹבֵל:
 וְהוּא לְקִבְרוֹת יוֹבֵל: טָפַל שֶׁקֶר בְּתוֹכוֹ. וְנִמַּס מִמַּהֲלָכוֹ. נִיבֵן
 כִּה וְכֹה: יוֹשֵׁלֵךְ בְּאֶבֶן רוּמָה. וְלֹא יִשָּׂא לְבֵית מְהוּמָה. מִכֹּל
 אֲשֶׁר לוֹ מְאוּמָה: כִּחוּ לֹא סָמְכָתָהּ. עַת נִפְשׁוּ נִשְׁאָתָהּ.
 אַף כִּי אִשׁ אֲבַלְתָּהּ: לְכַדְתָּנִי אֲשַׁמְתִּי. הֲלֹא זֶה דְבַר
 נִשְׁמָתִי. עַד הֵיוֹתִי עַל אֲדָמָתִי: לְזֹאת נִפְשֵׁי שְׁמָה. כְּאִישׁ
 שׁוֹכֵב בְּכַלְיָמָה. עָרוֹם אָשׁוּב שְׁמָה: מִשְׁוֹנְתֵי נִשְׁאָתִי. וּבְלִבִּי
 קָרְאֵתִי. אֲנֹכִי חֲטָאֵתִי: נִכְוָהָה לֹא חֲשַׁקְתִּי. וּבִשְׂרִירוֹת לְבִי
 דִּבַּקְתִּי. מַה לָּךְ כִּי נִזְעַקְתִּי: שְׂאֵי נִפְשֵׁי אֲשַׁמְתֵךְ. רְאֵי
 הַטָּאֲתֵךְ לְעֲמִתֵךְ. גַּם אֶת שְׂאֵי כְלִי־מִתֵךְ: עַת אֲדַאֵג לְעוֹנֵי
 הַשִּׁיבוּנִי רַעֲיוֹנִי. נִפְלָה נָא בְיַד יי: פְּנֵה מִמְּכוֹן שִׁבְתֵךְ.
 וּפְתַח לִי דְלִתֵךְ. כִּי אֵין בְּלִתֵךְ: צוּר הַגֵּן בְּעַרְנִי. וּמַעֲוֵנִי
 פָּדֵנִי. וְתוֹרְתֵךְ לְמַדְנִי: קוֹלִי שָׁמַע כְּהַסְדֵךְ. בְּיוֹם אֲעַמּוּד
 נִגְדֵךְ. אַל תֵּט בְּאַף עֲבָדֵךְ: רְאֵה עֲנִי וְעַנְנִי. אֲנִי בִידֵךְ
 הֲנִי. וְאַתָּה יי הֲנִי: שְׁלַח אֲמִתֵךְ וְחֲסְדֵיךְ. לְעַם צוֹעֲקִים
 נִגְדֵךְ. וְלִי אֲנִי עֲבָדֵךְ: תִּסְלַח אֲשַׁמְתָנוּ. וְאַל תִּרְחֹק עֲלוֹמָנוּ
 כִּי צַל יָמֵינוּ: אֵל מֶלֶךְ

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם
 וָעֶד אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשִׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַקְּבוּד: כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל
 בְּגוֹיִם:

ש ל מ ו נ י ת

לו

מֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה אֵל עַמִּים וּמְרִים נְסִי. הַשֵּׁם פְּקַדְתִּי
 שְׁלוֹם וְלִצְדָקָה נוֹגְשֵׁי. אֱלֹוֹ אֲתוּדָה וְאוֹמֵר אִיהָ אֹוֶה עוֹשֵׁי.
 אוֹמֵר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמֶלֶךְ: מֶלֶךְ בְּמִשְׁבֵּט יַעֲמוּד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 עַל כֵּן קִדְּמָתִי לְבִרוּחַ אֶת פְּנֵי הָאֵל. אֲנִי וְנַעֲרֵי אֲצוּם הַיּוֹת
 פְּתוּנִים שׁוֹאֵל. וּבִכֵּן אָבֵא אֵל הַמֶּלֶךְ: מֶלֶךְ גְּדוֹל עַל כָּל

אלהים שמים וארץ קוננה. סביב ליראיו מלאך יי חונה
מ אב רחמים חדו נא פני שוכני סנה. הפריסים המשרתים
את פני המלך: מלך דבר אל תפל מכל אשר דברת לחזק.
את בדרך הבית וכרמך לספר ולעזוק. אמן קטור והם
קטגור ולא יגזק. כי אין הצר שורה בגזק המלך: מלך
הטוב בעיניך ראה עונות לשאת. במסמין תגער להביא
עליו השבר והשאת. ויצא חפור מרוב פחד ושאת. כי
כלתה אליו הרעה מאת המלך: מלך ודתו מניע כחוק יום
להרשם. לדין עמים צדיק וחוטא ואשם. ועתה יקראו
סופרי המלך העוצר והנושם. כתבו על היהודים כטוב
בעיניכם בשם המלך: מלך זוהר חמה תחפור ויבושו עובדי
נבו. וימאסו איש אלילי כספו ואלילי זהבו. כי עין בעין
יראו לציון בשובו. והנשאו פתחי עולם ויבא המלך: מלך
חקם מורה רשעים וגם בער. וישוב עליהם אופן ובהם
יגער. גרש לץ ויצא מדון ופיהו לא יפער. כי אין לבא
אל שער המלך: המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו
מיסד. רגלי בני אשמור ולא אשים אותם בסד. וביום
המוכן לדין מי יצלה ומי יפסד. כי כן יסד המלך: מלך
יושב על כסא דין קטון וגדול משלם. ורואה מי שב בכל
לב ומי שב ככלב. ינקום נקמת הנעלב מן העולב. בחודש
השביעי כטוב לב המלך: מלך כל הארץ האל העונה
אותי ביום צרתי. ויהי עמדי בכל מחנה. ועוד סלה יסובבני
פדט רני. אם מצאתי חן בעיני המלך: מלך לעבדיך יקר
יותר הואל. תיקר נא נפשם בעיניך למלכים למואל.
לראות בבא כל ישראל. כל איש ואשה אשר יבא אל
המלך: מלך משרתיו יבקשו פניו בתענית וטות. המותרים
כל הגוגע בהם כגוגע בבבת. והנה רשעים מענם אמור לו
בן נעורת. מדוע אתה עובר את מצות המלך: מלך נורא עד
מתי אספת במשמר. בני זרה ופרץ תאמי תמר. מלכותם
השב ועמלק העמר כנאמר. על אשר לא עשית את מאמר

המלך: מלך שריו ועבדיו יקיפוהו בארמוני. ירעו בשן
 ונלעד לבדר שוכני. רעה עמך בשבטך לרוייה תוציאני. אתה
 אדוני המלך: מלך עיני כל ישראל עליך לקבץ המוני.
 עוד לישב בשערי ירושלים וקנות וזקני. ואז יעבדון יחד
 כהני וסגני. והיה יי למלך: המלך פאר בית יי עיני ישברון.
 וכל העם יחדו לשמו יאדירון. אז ומלא שחוק פינו והכל
 ישוררו. ניהי בישרון מלך: מלך צרי יגילו עד מתי האל.
 גדלו והצליחו והחריבו אריאל. הנה המה אומרים ידינו
 לאל. ואני לא נקראתי לבא אל המלך: מלך קם בחמתו
 לככות במדבר. אוכלי בשר החזיר השקק והעכבר. יריע
 אף יצריחו על אויביו והגבר. כי בן דבר המלך: מלך רב
 הסר ממנו לב הצבן. בשלג ובצמר הטאינו הלבן. ודפקנו
 בך כמו אדם לזובן. משפטך למלך תן וצדקתך לבן
 מלך: מלך שופט דלים באמת אתה תחזה. כי שברנו נאון
 רוחנו כהיום הנה. לב גשבר ונדכה אלהים לא תבזה.
 המלאכה להביא אל גנוי המלך. מלך תן צדקתך לישראל
 כי נער. דהדבק בו איש ולויות כמער. לא תבזה ותפנה אל
 תפלת הערער. וכל עבדי המלך אשר בשער המלך: המלך
 להתחנן לו באתי אותי להתות. לחיים טובים מדשן ביתו
 להרוות. כל העמים לשם האל להקוות. ועלו מדי שנה
 בשנה להשתחות למלך: אל מלך

למשפטך עמדו הזוב כי הכל עבדך: הוא ישפוט תכל בצדק
 ולאמים במישרים. מלפניך משפטנו יצא עיניך תחונה מישרים: כוחם
 אב ליי הישועה:

אלהינו ואלהי אבותינו

לו שלמונית

שלש עשרה מדות האמורות בחנינה. נא כל מדה
 נכונה אכלה פני מלכי בתחנה: לחפש זכות פנויים קרואים
 שושנה. מלטם מכל רעות בואת השנה: אם אשמתם
 נדלה עד שמי רום וכוכביהם. נא כל מדה נכונה אבקש

רחמים עליהם. בטל מהם כתוב אמרתי אפאיהם. למה
 יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: אם נברו עונות ועצמו
 מלספרה. נא כל מדה נכונה דחה אותם יי להסתירה.
 דבובי עוז בתחן לבטל כתוב אסתירה. למה יי תעמוד
 ברחוק תעלים לעתות בצרה: אם העו פני מלכם בעזות
 פנים ומצח. נא כל מדה נכונה אתחנן לו בפצח. ונפשי
 שפכי כמים לבד נוכח ארום וצח. למה אלהים ונחת
 לנצח: אם ורונות השיאו לב טפש ונשחץ. נא כל מדה
 נכונה חלץ אותם יי ממחץ. חוש ובא ושא קול נחץ.
 למה קידר אלך בלחץ: אם טפלו שקר בהנה והוות לעמך.
 נא כל מדה נכונה ידידות תזכור ממנעימך. יתגוללו
 רחמיך על שארית עמך. למה יחרה אפך בעמך: אם
 כבדו און לסלף מני הדרך. נא כל מדה נכונה אלחש
 על עמי בערך. לב ונפש שפכי פני קונך וצורך. למה
 פרצת גדריה וארוה כל עוברי דרך: אם מרדו ברוב פשעם
 לצור מלכי וקדושי. נא כל מדה נכונה נועם עליהם
 תבקשי. לנורא מרום וקדוש בעתך אליו תדרשי. למה יי
 תזנח משלום נפשי: אם סררו כפרה מרוב עתים וימים.
 נא כל מדה נכונה עין אשא למרומים. על עמי אפצה
 פה מעטי עמים. למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארץ ימים:
 אם פשעים עצמו ונברו מאד כתלא. נא כל מדה נכונה
 אפצה קול להפלא. צרופה אמרתך לחלות על עם אלה.
 למה תשיב ירך וימינד מקרב חקך בלח: אם קלקלו
 מעשים להזיד ולהרשיע. נא כר מדה נכונה רחש לבי
 להושיע. קומי רוני בגילה לאל המושיע. למה תהיה
 כאיש נדהם בגבור לא יוכל להושיע: אם אמנם שבו כלם
 בלב ונפש לחלותך. נא כל מדה נכונה תסכים עמם
 במחילתך. ועשה ארון למענך מחל וסלח לעדתך. שוב
 למען עבדיך שבטי נחלתך: אל מלך יושב.

ופותחין הארון

אל תבא בַּמִּשְׁפָּט עִמָּנוּ. כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי:
 צַדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסֹאֶךָ. חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ
 מִשְׁפָּטֵנוּ יֵצֵא. עֵינֶיךָ תִּחְוֶינָה מִיִּשְׂרָאֵל: הוּא יִשְׁפּוּט תֵּבֵל
 בְּצַדִּיק. יִדְוֶן לְאֲמִים בְּמִשְׁרָיִם: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶךָ
 חַיֵּינוּ: הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ. הָשֵׁב גְּמוּל עַל גָּאִים: כִּי יְיָ
 שׁוֹפֵטֵנוּ יְיָ מַחֲזִיקֵנוּ יְיָ מִלְּכֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ: הַלִּילָה לָּךְ
 מַעֲשׂוֹת בְּדָבָר הַזֶּה. לְהַמִּית צַדִּיק עִם רָשָׁע. וְהָיָה כְּצַדִּיק
 כְּרָשָׁע. הַלִּילָה לָּךְ הַשׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:

פומיון

לח

שׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ. וְאוֹתָהּ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד.
 נָא חַיִּים וְחֶסֶד. עַל עַם עָנִי הַתְּצַמִּיד. וְאֵת תְּפִלַּת
 הַשְּׁחָר בְּמָקוֹם עוֹלָה תַעֲמִיד. כְּעוֹלַת הַבּוֹקֵר אֲשֶׁר
 לְעוֹלַת הַתָּמִיד: לֹבֵשׁ צַדִּיקָה וּמַעֲטָה. לָּךְ לְבַר
 הַיִּתְרוֹן. אִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים זְכָרָה יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן
 וְהֵם יַעֲלוּ לְזִכְרוֹן לְפָנֶי יְיָ תָּמִיד: כְּעוֹלַת הַבּוֹקֵר מִמֵּי
 כְּלָפִי חֶסֶד לְהַטּוֹת אִישׁ לַתְּחִיָּה. עִמָּךְ לְחֶסֶד הַטָּהָה
 גְּמוּל נָא עָלֵינוּ וְחַיָּה. כְּתוֹב תָּמוּ חַיִּים. וְהָיָה עַר
 מִצָּחוֹ תָּמִיד: כְּעוֹלַת הַבּוֹקֵר הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֵת צִיּוֹן
 עִיר קְדוֹשֵׁי. וְנָתַתְּ יָד וְשֵׁם. בְּבֵיתְךָ לְמִקְדָּשֵׁי.
 וְעָרִיכַת נֹר לְבָן יִשְׂרָאֵל. לְהַעֲלוֹת נֹר תָּמִיד: כְּעוֹלַת הַבּוֹקֵר
 חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ לְבַבְכֶם. עִמִּי בְּאֵל מְעוֹז. וְעֲדוּתֵנוּ כִּי
 תִנְצְרוּנוּ. גַּם אֵת זוֹ לְעַמַּת זוֹ. יִכַּפֵּר בְּעַד חַטָּאתֵיכֶם
 וְיִזְכּוֹר רַחֵם בְּרַגְזוֹ. דַּרְשׁוּ יְיָ וְעוֹז בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד:
 בְּעוֹלַת הַבּוֹקֵר אֲשֶׁר לְעוֹלַת הַתָּמִיד: אל מלך ויעבוה.

הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֵת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

תחפוץ וזכחי צדק עולה ופדיל או יעלו על מזבחה פרים:
 וזכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא
 תבוה: והתברכו בורעך כל נוי הארץ עקב אשר שמעת
 בקולי: כרחם אב וכו' סלח נא.

לט עקירה

אלהינו ואלהי אבותינו

בקצת קהלות אומרים א מ א פ ס תמצא לקמן בצום גדליה:

או בחר מור דך יונת אלם. בקחתו איתן עולה שלם.
 נאה בקנו קח נא זה העלם. תרומה ליי קודש: דת הטנא
 לפני להניחהו. הן קח נא את בנד לאשבר ספחהו. ואני
 בחרתיו קום משחהו. שמן משחת קודש: וך בשמעו לבו
 לא דאב. הפץ צורו חשק ותאב. טפלו שניהם הבן והאב.
 והשתחוו ליי בהדרת קודש: ייעד עצים ולשפות ערף.
 כמה ותמה יחיד ורך. להג איה השעה הנערה. להקדישו
 במקדש קודש: מרום יראה לו השעה והוא ישיב. נפש
 אם עקרת שמחה להשיב. סוקר ספונות בני שועד יקשיב.
 ישלח עזרה מקודש: עמול נא אבי וקשור הטבח. פן
 אנור מפני האבח. צמדני פן אחלל הזבח. ולהבדיל בין
 הקודש: קפץ לבבות כופר אשכול. ראותו אביו נשבר
 שכול. שלח ידו לעשות את כל. מלאכת עבודת הקודש:
 תרשישים צעקו בשמי מרומי. שחוט יונת אלם היוכל
 יחיה מי. לו ללו יהנו אל תתנו דמי. שאי ידיכם קודש:
 מרום כהביט עוקד ונעקד. השעה עקוד והאש תוקד. בחון
 מהר לב זכר ופקד. ונשמע קולו בבאו אל הקודש: רחש
 מליץ בקחתו משלחת. יחידך פדעהו מרדת שחת. הנה
 בתובה לפני פתח מפתחת. פתוחי חותם קודש: ואני
 ידעתי דרךך בשפר. דוץ ורוץ וקח איל תחת עופר.
 הבינותי כופר לאשכול הכופר. והיה הוא ותמורתו יהיה
 קודש. גמול נמלט מאבח נשחו. בפשטו צנארו דמו לא
 נפתחו. ימינו אחו ביובל הנאחו. להקדישו ליי קודש: רחום

תָּמַן שְׁלוֹם לְאַחֲרֵיתוֹ. וְזָכוֹר הַיּוֹם לְגִעּוֹ בְּרִיתוֹ לְיִתְרֵי הַפְּלִיטָה
 וְשָׂאֵר שְׂאֲרֵיתוֹ. תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קוֹדֵשׁ: אֵל מֶלֶךְ.
 זָכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת עַד וְהָאָרֶץ אֲזָכוֹר.

פּוֹמֵן

זָכוֹר בְּרִית אֲבֹתָם וְעַקִּידַת יִצְחָק וְהֵשֵׁב שְׁבוֹת
 אֶהְלִי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲבָדְנוּ מֵאָרֶץ
 טוֹבָה בְּחַפְזוֹן. אָרְכּוּ הַיָּמִים וּדְבַר כָּל חֲזוֹן
 בְּיִשְׂרָאֵל תְּדַלּוּ פְּרוֹזוֹן. בְּמִשְׁמַנֵּינוּ שֶׁלַח רְזוֹן. וְשׁוֹב
 בְּרַחֲמִים עַל שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 גּוֹלָה אַחַר גּוֹלָה. גָּלְתָה יְהוּדָה כְּלָה. דָּוָה כָּל הַיּוֹם
 וְכָלָה. דוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ אֵין לָהּ: וְהֵשֵׁב הָעִיר הַקּוֹדֵשׁ
 וְהַמְחֻזְזוֹת. הָיוּ לְהִרְפָּה וּלְכַזּוֹת. וְכָל מַחְמַדֶּיהָ
 טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת. וְאֵין שִׁיּוֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
 וְהֵשֵׁב גּוֹאֵל חֹק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ. רְאֵה כִּי אֲזַלְתָּ יְדֵינוּ:
 שׁוֹר כִּי אֲבָדוּ הַסִּידָנוּ. וּמִפְּנֵיעַ אֵין בְּעַדְנוּ: וְהֵשֵׁב
 בְּרִית אֲבוֹת וְאִמָּהוֹת וְהַשְׁבְּטִים. רַחֲמֶיךָ וְהַסְדִּיק
 בְּרַבּוֹת עֲתִים. יְהִי זָכוֹר לְמַכִּים וּנְמַרְטִיבִים. וְעֲלִיק
 כָּל הַיּוֹם נִשְׁחַטִּים: וְהֵשֵׁב דוֹרֵשׁ דָּמִים דוֹן דִּינָנוּ.
 הֵשֵׁב שְׁבַעֲתִים אֵל חֶק מַעֲנֵינוּ. הֲנִם נִמְכַרְנוּ וְלֹא
 בְּכֶסֶף פְּדֵנוּ. וְקוֹף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְעֵינֵינוּ:
 וְהֵשֵׁב שְׁבוֹת אֶהְלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

זָכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים עַד אַתָּה תַעֲנֵה יי אֱלֹהֵינוּ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהַא
 הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּקֶץ
 וְתַכְלִית לְשָׁבִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַתְּ סוֹף לְגָלוּתֵנוּ וּלְאֲבָלֵנוּ

ואחרית טוב לימי ענינו ומרודנו. כי משה עלינו השעבוד
 וארף עלינו עול גליות. והננו בכל יום הולכים ודלים.
 ברבות השנים אנו נמעטים ובסגות הזמנים אנו נצערים.
 ואין לנו לא מנהל ולא מחזיק בידינו. כאשר אמרת. כי
 מי יחמול עליך ירושלים ומי יגוד לך ומי יסור לשאול
 לשלום לך. או מי יגדור גדר או יעמוד בפרץ. ואין עוד
 נביא וחונה ואין קורא בשמה באמת מתעורר להחזיק בך.
 כי כלנו בצאן תעינו. איש איש לדרך הרעה פנינו. כל
 גבר אחרי בצעו. וכל איש אחרי שרירות לבו תרעה. ולא
 די לנו בעונות הראשונים כי אם הוספנו עליהם חדשים.
 ולא הזכרנו בכל האזהרות אשר הזהרתנו. ולא הוכחנו
 מכל התוכחות אשר הוכחתנו. ומה יש לנו עוד צדקה
 לעוק עוד אל המלך:

ואתה יי חשבת לצרף סיגנו ולהסיר בדילנו לשבור
 את לבנו חזונה ולהתם טומאתינו ממנו. על בן הגליתנו
 ובגוים וריתנו. הנה בשאון המלכיות הוצללנו וכהתוף בסף
 בתוף כור נתכנו. ולא מקוצר ידך לא הושעתנו. ולא
 מכוכר אונק לא שמעת תפלתנו. כי הבדילו עונינו בינינו
 ובין ישועתך. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
 עשית ואנחנו הרשענו: לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים
 ליי אלהינו הרחמים והסקיחות כי מרדנו בו. ולך אדני
 חסד כי אתה תשלם איש כמעשהו: ואתה יי אלהינו גואל
 ישראל וקדושו הלעולם תאנה בנו תמשוך אפך לדור ודור
 חלילה. הלעולם תונח ולא תוסיף לרצות עוד חלילה:
 כי לא אספו לנצח חסדיך ולא כלו רחמיך. כי המה
 חדשים לבקרים יחילו בכל עת ובכל רגע. ולמען שמך יי
 עשה עמנו כי היא תהלתך. כי שמך נקרא עלינו יי אלהי
 ישראל. ולמען ברית אברהם יצחק ויעקב אשר ברית להם
 כי לא תשכח מפני זרעם. ודברי אשר שמתי בפיהם לא
 ימושו. ולמען עמך ונחלתך אשר נשאר מעט מהרבה

בתורן בראש דהר וכנס על הגבעה. וקמען ירושלים עיר
 קדשך אשר היתה מדבר שממה ויצאה ממנו כל הדרה.
 ובית קדשנו ותפארתנו אשר היה לשרפת אש. וראה פי
 אזלת יד ואפס עצור ועזוב: והנה כל הגוים שלוים ושקטים.
 ואביוני עמד דווים וסחופים ומדלדלים ומבקשים פניך
 ומפילים תחנתם מול ארון בריתך. יי אלהים צבאות עד מתי לא
 תרחם את ערי יהודה וירושלים אשר זעמת זה כמה שנים.
 וראה את עמך ישראל מרודים מאוד. פנינו לימין ואין
 עוזר לשמאל ואין סומך. והנה העת והעונה אשר יאתה
 לך להושיענו: אלהינו בשנו במעשינו ונכלמנו בעונינו
 כי הושחרו פנינו מפני חטאתינו ונכפפה קומתנו מפני
 אשמתינו. ואין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש.
 ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים:
 אנא תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו.
 שאין אנו עני פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו
 חטאנו:

אשמנו. בנדרנו. גולנו. דברנו דופי. העוינו. והרשענו.
 ודרנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו.
 גאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו עורף: רשענו.
 שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:
 סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו:
 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
 הרשענו:

שכחנו את טובותיך. ונשינו את רוב חסדיך
 ומרינו את פיה וממשפטיך סרנו. ובהבלי העולם
 הזה נהבלנו. ואל רהבים ושמי כזב פנינו
 והספלנו הרבה מאד. ואהבנו רע משוב. ושקר
 מדבר צדק סלה. וטומאה תחת טהרה. ושקוע

תחת זכות והחלפנו עולם עומד בעוקם עובר. מדי
יום יום השכם והטא. עד אשר עונותינו עברו
ראשינו ורבו משערותינו. ועצמו מדברי פינו וגדלו
מצעדי רגלינו. וגבהו מנשמת רוח אפינו. טבענו
ביון מצולה ואין מעמד. באנו במעמקי מים ושכולת
שטפתנו. ולא לך יי אלהינו הרעונו כי אם לנפשנו.
לא אתך הכעסנו כי אם אתנו. כי אנוש אם הטא
מה יפעל לך. ואם רבו פישעיו מה יעשה לך.
אבל אוי לבני אדם אשר חטאו לך ואוי לנפשם
אשר גמלו להם רעה. אלהינו בשנו ונכלמנו
להרים אלהינו פנינו אריך. כי אנו ככלי נמאם כן
נבוינו בעיני נפשנו. כגבר אשר הטבל בשחת
ותעבוהו שלמותיו וכמו בעון חוללנו כן בשת פנינו
בסתנו :

אשמנו מכל עם. בשנו מכב דור. גלה ממנו
משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינינו. ונפרע
פארנו. זבול בית מקדשנו חרב בעונינו. טירתנו
היתה לשמרה. יופי אדמתנו לזרים. כוחנו
לנכרים :

ועדין לא שבנו מתעותנו. והיאך נעיו פנינו
ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אִחֵנו ולא חטאנו. אכל אנהנו
ונאבותינו חטאנו : אשמנו וכו'.

ועתה יי אלהינו אחרי שובנו נחמנו. ואחרי
הודענו ספקנו על ירך. בשנו וגם נכלמנו כי

נִשְׂאָנוּ חֲרַפְתָּ נְעוּרֵינוּ. עַל זֹאת נִשָּׂא בְּשָׂרֵינוּ בְּשֵׁנֵינוּ
וּנְפִשָׁנוּ נָשִׁים בְּכַפְּנוּ. וּבִמָּה נִקְדַּמָּה פְּנִיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וּבִמָּה נִכְף לְךָ אֲדֹהֵי מָרוֹם. וּבִמָּה תִתְרַצֶּה וּתְכַפֵּר
קָנוּ עַל כָּל הַטְּאֵתֵינוּ אֲשֶׁר חָלְפוּ וְעָבְרוּ כַּמַּיִם
הַמְּגָרִים אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ: אִם בְּתִשׁוּבָה
וּדְרוֹי תִתְרַצֶּה. הִנָּנוּ שָׁבִים וּמִתּוֹדִים לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ הַטְּאֵנוּ וּפִשְׁעֵנוּ וַיִּשָּׂר הָעֵינֵינוּ וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאִם בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים תִּמְחַל. הִנָּנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
וּכְעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ כִּן עֵינֵנוּ נִשְׂוֹאוֹת
אֲלֶיךָ. וְאִם בְּכִי וּנְעָקָה תִסְלַח. הִנָּה בְּמִסְתָּרִים
תִּבְכֶּה נַפְשָׁנוּ מִפְּנֵי הַטְּאֵתֵינוּ וּבִהְרָדִים תִּתְאַנֶּה
רוּחַנוּ עַל רוּב פִּשְׁעֵינוּ: וְאִם בְּשֹׁבֵר רוּחַ תִּכַּפֵּר.
הִנָּה נִשְׁבֵּר לִבֵּנוּ בְּקִרְבָּנוּ וְנִדְכָּא רֹחַנוּ מִן הַצָּרוֹת
וּמִן הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלֵינוּ עַד אֲשֶׁר לֹא
נֹתַר מִתּוֹם בְּבִשְׂרֵנוּ כּוֹלֵי רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ אֵי
אֲבָדְנוּ בְּעוֹנֵינוּ:

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עֲמָלֵינוּ. מִמִּשְׁךְ וּמִמּוֹרֵט מִמְּנוּ.
נָתַנוּ עֵלָם עָלֵינוּ. סָבְלָנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ
בָנוּ פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרָאנוּךָ
יי אֱלֹהֵינוּ רַחֲמָת מִמְּנוּ בְּעוֹנֵינוּ. שִׁבְנוּ מֵאֲחֵרֶיךָ.
תְּעִינוּ וְאֲבָדְנוּ: וְעֲדִיין. אֲשַׁמְנוּ וְכוּ.

אָנָּה יי הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. שׁוֹמֵר
הַבְּרִית וְהַחֶסֶד אֵל יִמְעֹטוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַצָּרוֹת וְכָל

התלאות אשר מצאו את עבדיך מיום היותם
 על האדמה עד היום הזה. הבט בעמלינו ואל
 תביט במעללינו. שור נא בענינו ואל תשור אר
 עונינו. ופנה אל עשקנו ואל תפן אל קשינו.
 ומצוקותינו תחת אשמתנו. ועלבון נפש תחת
 עון נפש:

ועתה יי אלהינו אם עשינו באולתנו עשה אתה
 באמנותך. וסלח כי תמים דעים אתה. אם שלמנו רעה
 תחת טובה. נמלנו טוב ולא רע. כי יתר מרעהו צדיק וכל
 שכן הבורא. ואם הרבינו לפשוע. אתה רב חסד ומרבה
 לסלוח. אשר צדקותיך רבו מהררי אל ועמקו מתהום רבה.
 בסה שמים הודך ותהלתך מלאה הארץ. יי שמענו שמעך
 כי באחת המדות תסלח לאשר חטאו לך. ואף כי בכלם.
 סלח נא לעוננו ולחטאתינו ולכל חטאת ועונות עמך
 ישראל. וכבסנו מעונינו ומחטאתינו טהרנו. ואל תקצוף
 עלינו עד מאד ואל קעד תזכור עון. כי מה בצע בך לנו אם
 תשחיתנו. ומה בשרון אם תורידנו לבאר שחת בהטאינו.
 ומה יתרון אם תפקוד עלינו בדרךנו. לא באלה שבחך
 ולא באלה תהלתך. אבל הדבר שהוא לך לשם ולתהלה
 להתנהג עם בניך במדת רחמים. ולנלגל עליהם מדת
 חסדיך כאשר אמרת. למען שמי אאריך אפי ותהלתי
 אחטם לך לבלתי הכריתך. וגם המדה אשר היא לך לשם
 ולתפארת הסליחה ועבור על פשע. כאשר אמרת על
 בריותיך. שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבור על פשע.
 ולמעקה מוזאת עשה עמנו:

אנא הבט בצדקת עבדיך וחסדיך אשר הערו
 נפשם למות עליך ולא חסו על נפשם ועל זרעם.
 וקצו ומאסו בחיי העולם הזה ובטלו רצונם מפני

רְצוּנָה. וְקִדְשׁוֹ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלֹא הִלְלוּהוּ. וְרָצוּ לְזִבְחֵךָ
 וּפְשָׁטוֹ צִוְּאָר וְעַמְדוֹ בְּנִסְיוֹן. וְנֶאֱמַנּוּ וְנִבְחַנּוּ בְּצָרוּף
 וְנִמְצְאוּ תְּמִימִים. וְנִגְעוּ דְּמֵי אָבוֹת וּבָנִים וְדְּמֵי
 רַחֲמָנִיּוֹת וַיִּלְדִּיהֶן. וְנִתְעַרְבוּ דְּמֵי אַחִים וְאֶחָיוֹת. וְדְּמֵי
 חֲתָנִים וְכַלּוֹת. וְדְּמֵי חֲכָמִים וְחֲכָמוֹת. וְדְּמֵי הַגּוֹנִים
 וְהַגּוֹנוֹת. וְדְּמֵי חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת. וְדְּמֵי זִקְנִים
 וְזִקְנוֹת. וְדְּמֵי בַחֲוִירִים וּבַחֲוִירוֹת. וְדְּמֵי פְרָנְסִים
 וְחַזְזִיָּהֶם. וְדְּמֵי דִינִים וְסוֹפְרֵיהֶם. וְדְּמֵי מַלְמָדִים
 וְתַלְמִידֵיהֶם. וְדְּמֵי אֲנָשִׁים וְנִשְׁוֹתֵיהֶם. נִהְרַגוּ כֻלָּם
 יַחַד עַל קִדְוֶשׁ שִׁמְךָ הַמְּיוֹחָד: אֶרֶץ אֵל תִּכְסֵי דָמָם
 וְאֵל יְהִי מְכוּס לְזַעֲקָתָם. עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יי מִשְׁמַיִם.
 וַיִּנְקוּם נִקְמָתוֹ וְנִקְמַת עַמּוֹ וְנִקְמַת תּוֹרָתוֹ וְנִקְמַת
 דָּם עֲבָדָיו אֲשֶׁר שָׁפְכוּ דְּמַיִם בַּמַּיִם. כִּהְבַטְחָתָנוּ
 בְּיַד אָבִי חַוְוָה הִרְגִּינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו
 יָקוּם וְנִקָּם יָשִׁיב לְצַרְיָו וּכְפָר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ: אֵת
 אֱלֹהֵי מִזְבְּחוֹת זְכוֹר. וְאֱלֹהֵי עֲקָדוֹת תִּרְאֶה. וְהִנַּחֵם
 וְשַׁבֵּךְ אֶף וְכֹלֵה חֲמָה וְתִשְׁבִּית שׁוֹר וְשֹׁבֵר מַעֲמָד.
 חוּס וְרַחֵם אֵת יִתְרֵי הַפְּלִיטָה וְתוֹצִיאֵנָה מֵאֶפְלָה
 לְאוֹרָה. וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה. שְׁנַת רְצוֹן
 וְעֵת גְּאוּלָּה. שְׁדֵי תִזְכּוֹר לָנוּ בְּרִית אֲזָרְחָה. וְתִפְקֹד
 לָנוּ בְּרִית הַנֶּעֱקֵד. וְתִרְחַמְנוּ בְּצַדִּיקַת אִישׁ תָּם:
 וּכְשֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר עָמַד מִשָּׁה דְּבִינוּ
 בְּתַפְלָה לְפָנֶיךָ וּבִקְשׁ רַחֲמִים עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:
 וּכְךָ אָמַר בְּתַפְלָתוֹ. מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי סֵלַח נָא לְעוֹן
 הָעָם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חֲסִדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאתָ לְעַם הַזֶּה

ממצרים ועד הנה. איש עניו חלה פניו בעד ערתך
 ברחמים. אנה נהוג בהמקתך גאלתם מנוף בחוזק
 ידיך. דתך הנחלתם תתה למו שם ויד. הם עמך
 ונחלתך. ועלימו הפוף בהמלתך. וזכר לנו ברית
 אבות. השק אהבתם אין מים לכבות. טענתם
 נשאתם על בנפי נשרים. ישר צעדיהם לכת ישר.
 כי תשוב לשוש עליהם לטוב. מצרים אם ישמעו
 כי האבדתם. נואמים ברעה הוצאתם ממצרים
 לכלותם. סלח נא לעון העם הזה. עוות פשעם
 מחל נא היום הזה. פנה נא צדקת אבות אר
 תשכח. חנון קראתם בנים ואתה למו אב. רחמים
 ברחם אב. שדי עשה למען שמך. תמחול ותסלח
 לפשעי עמך. אנא סלח נא לעון העם הזה. ואם
 לא תסלח מחני. ואף אתה השיבות לו כדרכי
 טובך בשרתו ואמרת לו סלחתי כדברך: וסלח
 נא לעניי עמך ודלי הצאן כי תמים דעים אתה.
 אם הרבינו לפשוע אתה מרבה לסלות. אדני
 שמערה אדני סלחתי אדני הקשיבה ועשה אר
 תאחר:

משיח צדקך אמר לפניך שגיאות מי יבין מנסתרות
 גקני: גקני יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טומאותינו.
 וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. כפתוב על יד נביאך
 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. מכל טומאותיכם
 ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך מי אל כמוך נושא עון ועובר
 על פשע לשארית נחלתו לא החויק לעד אפו כי חפץ

חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ וַיִּכְבוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַיְךָ בְּמִצּוֹלוֹת
 יָם כָּל חַטָּאתָם. וְכָל חַטָּאת עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַיְךָ
 בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב
 לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֲמֶת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קֶדֶם:

דְּנִי אֵל אִישׁ חַמּוּדוֹת שׁוֹעַ לְפָנֶיךָ הִטָּה אֱלֹהֵי אֲוֹנֶךָ
 וּשְׁמַע פְּקֻחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוּמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
 לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ דְרָבִים: אֲדֹנָי שְׁמַעְהָ אֲדֹנָי סִלְחָה
 אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ
 נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עִמָּךָ:

עֲזֵרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בִשְׁתֵּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים
 אֱלֹהֵי פָנֵי אֱלֹהֵי כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאִשְׁמַתֵּינוּ
 גְּדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן וְרַחוּם אֲרַךְ
 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֲמֶת וְלֹא עֹזְבָתָנוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאֵל
 תִּשְׁשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאֵל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה
 בְּחַטָּאוֹתֵינוּ: וְקִיָּם לָנוּ אֵת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבְּלָה עִיר
 יְדֵי יִרְמְיָה חוֹזֵךְ כְּאִמּוֹר בְּיָמֵים הָהֵם וּבִיעַת הַהוּא נֶאֱמַר יי
 וּבִקֵּשׁ אֵת עֵזוֹן יִשְׂרָאֵל וְאִינְנוּ וְאֵת חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא
 תִּמְצָאֵנָה כִּי אֶסְלַח לְאֲשֶׁר אֲשָׂאִיר: עִמָּךָ וְנִחַלְתָּךָ. רַעִיבֵי
 טוֹבֶךָ. צָמְאֵי חֶסְדְּךָ. תֵּאבִי יִשְׁעֶךָ. וּפִירוּ וְגִדְעוּ כִּי לִי יֵלְהִינוּ
 הַרְחֵמֵם וְהַסְּלִיחוֹת:

אל רחום שמך. עננו יי. מי שענה. מחי ומסי עד גמירא בשביה. תמצא ביום
 ראשון. ואח"כ אומרים תחנה זו:

תחנה

מא

תִּפְלָה תִּקַּח תַּחֲנֶנָּה תִּבְחָר. תִּמּוֹר נִיחּוּחַ תִּמִּיד
 הַשְּׁחָר: שְׁקוֹר לְעוֹמְדִים שְׁמֶךָ לְשִׁבְתָּ. כְּאֵלֹו זְכוּ
 תִּרוּם מְזֻבָּח. רְצָה עֲבוֹדָתָם בְּמִקְדָּשׁ שְׁבִיתָם.
 כְּבִבִּית עוֹלָמִים לְעוֹשֵׂי חֲבָתִים: קָשׁוּב מִקְרָאוֹת

וְחַנּוּן סְדָרִים. כְּעֵין אֲכָרִים וְעֵכוּל פְּדָרִים: צְרוּף
שְׁמוּח פְּנֵי טָפוּח. כְּמַעְלָה אֶפֶר עַל גַּב תַּפוּח:
פְּאֵת קְדִימָה פְּנִיָּהֶם יוֹרֵחַ. כְּסוּדְרֵי חַזִּיזָה כְּלַפֵּי
מְזֻרַח: עָרוּב מִחֶבְרַת לְמַדּוֹת עֲרוּכוֹת. כְּשֶׁרֶת
כְּשֶׁר שְׁתֵּי מַעְרְכוֹת: סָפוּר לְצַעְדִּים לְעִבְדֶּךָ גְּשִׁים.
כְּמוֹ בְּעִזְרָה לְפִים רוֹגְשִׁים. נִכּוֹן הַשְּׁחַר וְכוֹכְבִים
בְּרוֹן. בָּרַק הַשְּׁחַר זְכוֹת שֶׁבְּחֶבְרוֹן: מְמַנֶּה מְזֻרֵז
לְהַבִּיאַ טָלָה. מִלְשַׁכַּת טְלָאִים בְּבִקּוּר מוֹפְלָא:
לְכִים שֶׁר זָהָב יִשְׁלַח לְהַשְׁקוֹת. בְּבִקְרוֹ שְׁנִית
לְאוֹר הָאֲבִיקוֹת: כְּזֹכָה בְּתַמִּיד וּזְכָה אֲחִיו.
מִשְׁכּוֹ וְהוֹלֵךְ לְבֵית מִטְבְּחָיו: יְדֵי שְׁחִיטָתוֹ זְכוּחַ
יַחְדוּל. עַדֵי יִפְתַּח שַׁעַר הַגְּדוּל. מְרוֹד עַד שְׁחִי
פְּתוּחַ כִּיּוֹן. שְׁתֵּי מִפְתַּחוֹת לְפְתַחוֹ כִּיּוֹן. חֶרְצִיו
בְּגִלְגָּלוֹ וְצִירֵי צְרִיחוֹ. וְנִשְׁמַע קוּלוֹ בְּבִקְעַת יְרִיחוֹ:
זְרִיזִים זְהִירִים עֵקֶדָה לְגִמּוֹר. בְּיַד וְרַגְלֵי כִּי צָחַק
בְּהַר מוֹר: וְזָכוּ שְׁנִיּוֹת שְׁחִיטָה לְשִׁמְשׁ. שְׁחַר
וְאִמְשׁ לְמוֹל הַשְּׁמֶשׁ: הֶרְמַת שְׁתֵּים לְאַרְבַּע יִתְרוֹם.
לְמִזְרַח צָפוֹן לְמַעְרָב דְּרוֹם: דְּמֵי שִׁירִים יְסוּד
הַדְּרוֹם. וְטַעֲוִן הַפִּישׁט וְכִלִּיל לְמָרוֹם. גִּלְלֵי הַנְּתִיחָה
מְרַבָּה בְּדַבּוּר. שְׁתִּיקָה יָפָה בְּאִימַת צְבוּר:
בְּתַשְׁעָה קָרַב בְּצִרוּף זָכִים. חֲבַתִּים וְסוּלַת וְיִין
הַנְּסָכִים: אֲזִי יָם כְּבֶשׂ מְלָחוֹם וּבָאוּ. כְּלִשְׁכַּת
גְּזִיזָה שָׁמַע יְקָרְאוּ: מְבָרְכִים בְּמַנּוּי בְּרַכָּה אַחֲרַת.
עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת מוֹסִיף בְּנַחַת: אֲמַת וְעִבּוּדָה
וּבְרַכַּת כְּהֵנִים. יְבָרְכוּ הָעַם בְּרַכָּה נְהֵנִים: יְבָרְרוּ

חֲדָשִׁים לְפָיִם קְטוֹרֶת. וְלֹא שָׁנוּ בָּהּ וְהִיא
 מְעַשְׂרֶת: רְבִיעֵי פִים בִּיחַד נִקְבָּע. נְתָחִים לְהַעֲלוֹת
 לְגַב הַמָּרְבָּע: בְּקוֹל מְגִרִיפָה מְרַבֵּים זְמָרִים. וְקוֹלָהּ
 נִשְׁמַע בְּעִיר הַתְּמָרִים: רְגִילִים לְקוֹלָהּ לְיוֹם
 וּבְהַנִּים. לְשִׁיר וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה הַיּוֹת מְזַמְנִים: בְּמַעֲלוֹת
 אוֹלָם עֲלוֹת בְּמַרוֹצָה. מְדַשֵּׁן פְּנִימֵי טָנִי נָטַל וַיֵּצֵא:
 יִדְשֵׁן מְנוּרָה וְכָכָה יַעֲרֹכוּ. וְהַכּוֹז נָטַר וְנַחֵץ
 לְדַרְכוֹ: יִרְדֵּד זֹכָה בְּשׁוּלֵי מַחְתָּה לְגַחְלֵי הָאֵשׁ
 וְשָׁחָה וְאָתָּה: צָבוֹר הַקְּטוֹרֶת פְּנִימָה חוּץ לוֹ.
 מְלַמְדִין מְקַטֵּיר בְּלֵי כְּוֹת אֲצִילוֹ: חֲרָדִים לְפָרוֹשׁ
 בְּעַת הַקְּטָרָה. חֲשָׂאֵי כַפָּרָה לְחֵץ מְטָרָה: קְבוּעוֹת
 הָיוּ לְמוֹל הַפְּרָצוֹת. בְּהַשְׁתַּחֲוֹאוֹת לְאֵל חַי לְרַצוֹת:
 הַגּוֹרֵי חֶרֶב כָּתַב וְלֹא כִנּוּי. מְבָרְכִין אַחַת וְעַר
 רֹאשׁ מְנוּי: זְמַן הַגְּדוֹל לְחֻלְקוֹ כּוֹבֵשׁ. סָגַן מִימֵינוּ
 עֲלוֹת בְּכַבֵּשׁ: קְרָבִים אֲצִלוּ וְלוֹ מְגִישִׁים: נְתָחִים
 לְסַמּוֹד זְרוּק לְאֲשִׁים: וְאִזּוּ בְּשִׁיתִין נִסְכִּים סָדֵר.
 וְסָגַן עוֹמֵד וּמְנִיחַ בְּסוֹדֵר: מְחַצְרִים בָּאִים עֹמֵד
 לוֹ אֲצֵל. צָרְדָה מְקִישׁ לְשִׁמְעַע צִלְצֵל: לְיוֹם דְּבָרוֹ
 בְּשִׁיר הַחֲוִיָּה. לְפָרֵק תְּקִיעָה וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה: וְזִהוּ
 סָדֵר עֲבוֹדַת תָּמִיד. בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ מֵהֲרָה
 לְהַעֲמִיד: תָּמִיד הַבּוֹקֵר יִשְׁלַם בְּסִפּוֹר. וְהַעוֹלָם
 זֹאת עַל יִשְׂרָאֵל כְּפִיּוֹר: כְּסָדְרוֹ בְּמִנְחָה וְנִסְךְ קָרֵב
 עֶסוֹק בְּשָׁנֵי לְעֵתוֹת עָרֵב: בְּאַחַד עֶשֶׂר זְכוֹת בּוֹ
 מְחֻזְרִים. שְׁנַיִם בְּיָדָם שְׁנַיִם גְּזוּרִים: כְּבָשִׁים כּוֹבְשִׁים
 עוֹנוֹת מְכַבְּסִים. כְּתַנוּק בֵּן שְׁנָתוֹ סָגְלָה עוֹשִׁים:

פֶּרְקָלִיט סִנְגוֹר בְּצַדֵּק לְלוֹנְנָה. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה: דְּמִי אֵל הִתְנַנו מְמוֹנִים שׁוֹמְרִים.
 וְאַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם אוֹמְרִים: יְרוּשָׁלַיִם בְּנוֹיַת עֶרֶץ.
 יְכוּנֵן וַיִּשִׁים לְשֵׁם בְּאֶרֶץ: וַיַּעֲמוּד הַמֶּשֶׁל הַשָּׁר
 הַגָּדוֹל. בְּעַד בְּנֵי עַמּוֹ לְחַנּוּן רַע מִחֲדוּל: תִּחַנַּת שׁוֹעֵם
 לְהַכְתִּיר תִּעְרַב. לְמִזְבַּח מַעֲלָה כְּכֹלִיל יִקְרַב: וְשָׁר
 הַפֶּחַד אַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד. בְּיוֹשֵׁר תִּמְלִיץ וּבִזְכוּיַת
 תִּאֲגוֹד: כְּאִזּוֹ לְהַמּוֹדוֹת בְּלַמְדָּךְ זְכוּיַת. וְזָכִיתָ לְחַוּוֹר
 לְמַמְשָׁל וְנִסִּיכוֹת: בְּעַד יִשְׂרָאֵל צַדֵּק לְמַדּוֹ. פְּנֵי
 הָאָדוֹן יִי עֲמְדוּ: צַדִּיקוֹת לְגַלְגַּל כְּמִזְרַח נְחוּמִים.
 לְפָנָיו תִּבְּאוּ בְּמִדַּת הַרְחָמִים: מְכַנְיִסֵי רַחֲמִים וְכוּ'

פּוֹמּוֹן לְמִילָה בְּעִשְׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה

זְכוּר רַחֲמֶיךָ עַד וְהָאָרֶץ אֲזַכּוֹר:

סליחות לצום גדליה

סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ. כִּי כָרוֹב אֲנִלְתַּנוּ שְׁגִינוּ. מִחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ:

פ ת י ח ה

מב

אִז טָרַם נִמְתַּחוּ נְבִלֵי שְׂבָבִים. בְּאֶרֶץ לֹא דָבְקוּ רַגְבִים.
 גִּבְדָּךְ שִׁבְעָה הָיוּ מְגַבְבִים. דַּת וְכֶסֶם וְרִטְוִית בְּנִים
 שׁוֹבְבִים: הוֹד גֵּן עֶרֶן וְעֵלֶק הַבְּהָבִים. וּמְקוֹם כְּפָרָה עַל יָדֵי
 מְקַרְיָבִים. וְזֹהַר שֵׁם יַנּוּן מִחֻלְלֵי מְחֻבָּבִים. הִכְרוּ אֶלְפִים קָדָם
 בְּרִית יִשׁוּבִים: טְכוּסִים עַל רְקִיעַ בּוֹטִים בְּשִׁבְיָבִים. יְעוּדִים
 וּמְשׁוֹרְרִים פְּנֵי יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. כִּסֵּי הָיָה מִנַּח בְּרַקִיעַ
 בְּיִצְבוּבִים. לְמוֹשֵׁב מִלֶּךְ וְנוֹרָא עַל סְבִיבִים: מִיָּמֵינוּ אִשׁ דַּת
 חֲקוּקָה בְּכַתְבִים. נְתוּנָה עַל בְּרַבּוֹ בְּשַׁעֲשׂוֹעַ אֲהָבִים. סְדוּר
 עַל הַדְּרוֹם גֵּן רְטוּבִים. עֲרוּף עַל הַצִּפּוֹן תּוֹפֵת שְׁלֵהָבִים:
 יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנִיָּה בְּמַחְצָבֵיהָ. צִפּוֹן בְּתוֹכָהּ

מְקַדֵּשׁ אֵל בְּיָשׁוּבִים. קָבוּעַ בְּאַמְצַע מִזְבַּח כְּפֹר הַיָּבִים. רְבוּצָה
עָלָיו אָבֵן שְׁתֵּית הַטּוֹבִים. שֵׁם יְנוּן עָלֶיהָ זִקּוּק בְּמִכְתָּבִים. תֹּאֵר
שֵׁם הַמְּפֹרֵשׁ בְּתוֹי גְלוּבִים. שָׁמָּה בְּתוֹךְ לִפְנֵי מְאֹזִין מְאַשְׁנָבִים.
לוֹוֵי הַשׁוֹבָה אֲרָךְ לְגִדְוִים וְכוֹאֲבִים: מְעַתְּרַת לְכַבּוֹס צוֹאִים
וְלַהֲלָבִישׁ מוֹסְסִים. הֶרֶק שְׁמֵן הַטּוֹב עַל רֹאשׁ שָׁבִים. בְּכֵן
אֲתָאנוּ לָךְ עֲלָמִים וְשָׁבִים. רַחֵם מִצַּחַן וְהַשְׁלֵךְ טַמּוּם סְאָבִים:
בַּתְּפִלָּה יִקְדְּמוּהָ בָּנִים שׁוֹבְבִים. יוֹם יוֹם לְדָרְשֵׁךָ בְּפִיץ נִיבִים:
יִחְשַׁב אֲמָרֵינוּ כְּהַקְטֵר דָּמִים וְהַלְבִּים. צַפְצוּפֵינוּ יִקְבֵּל כְּפִסּוּגֵי
פְּרִים וְיִכְשָׁבִים. חֲטֵאֵינוּ הַצֵּלֵל בְּקִרְקַע גִּטְפֵי מְרוֹזְבִים. קָרְבָּנוּ
אֲלֶיךָ בְּרַחֲמֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: כִּי עַל חַטִּיךָ וְזֵרִים

דְּרָשׁוּ יי בְּהַמְצָאוֹ קִרְאָהוּ בַּהוֹיָתוֹ קְרוֹב: יַעֲזוּב רָשָׁע דְּרָבּוֹ וְאִישׁ אֶן
מִחֲשִׁבּוֹתָיו: וְיָשׁוּב אֵל יי וְיִרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: אֲדָנָי
שְׁמֵעָה בְּקוֹלִי תַּהֲיִינָה אָזְנוֹךָ כְּשׁוֹבּוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: תַּכּוֹן תַּפְקֵתֵינוּ
קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ: כְּרַחֵם אֵב. סֵלֵךְ נָא.

סליחה

מג

אֵת יי בְּהַמְצָאוֹ לְדָרְשׁוֹ קִדְמָתִי. בְּעַד עֲוֹנוֹת לְכַפֵּר כִּי
כְּתוּלָע נִאֲדַמְתִּי. גִּלְגֵּל הַלֵּב וְטַמְטָם וְכִישָׁן נִדְדַמְתִּי. כַּמְעַט
כְּסֻדּוֹם הָיִיתִי וְלַעֲמוּרָה דָּמִיתִי: דָּמִיתִי לְסוֹטָה פְּרוּעָה מְנַאֲפֶת
וְחַלְלָה. הָיִיתִי כְּבִגְדֵי עֵדִים וְהוֹשַׁמְתִּי כְּשִׁמְלָה בְּדָמִים מְגוֹלְלָה.
וְחִסְרָתִי מִפְּנֵי וְיֹדַע אֵין לְפַלְלָה. רֵאָה יי וְהַפִּיטָה כִּי
הָיִיתִי זוֹלָלָה: זוֹלָלָה כְּבוֹדָה נְהַפְכָה בְּיַד מְגָאֵל. חָנָם נִמְפְּרָה
לְצַמִּיתוֹת וְאֵין גּוֹאֵל. טַבַּע נִכּוֹן וְנִשְׂאָ וְחָרַב אֲרִיאֵל. הַשְׁלִיךְ
מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל לְבוֹזוּיִם וְלִמְשָׁפָה
עַד מוֹתִי. כְּאַרְבֶּה רַבּוֹ עוֹרְקִי וְעַצְמוֹ מִצַּמִּיתִי. לֵדֵב בְּשׁוּמֵי
יְהוּדֵי הָרְבוּתִי וְשׁוֹמְמוֹתִי. וְתַבְחָר מִחֲנֵק נִפְשֵׁי מוֹת
מִעַצְמוֹתֵי: מִעַצְמוֹתֵי הַמְּפַצְחוֹת וְהַמְּפַדְחוֹת מִמְּכַעֲיִסִּיךָ
וּמִמְּזַעֲיִמֶיךָ. נִאֲמַתִּי נִלְאֵתִי נִשְׁוֵא חֲרוֹנָךָ וְזַעֲמָךָ. שִׁים לֵב
לְגִאוֹל חַיִּת גְּעִימָה. כִּי שָׁמָּה נִקְרָא עַל עִירָךָ וְעַל עַמָּךָ: עַמָּךָ

זרונים פזורים בכל מושבות. פקדוך בצר פחדוך במעש
 ובמחשבות. צלול זרן העבר ורפא משובות. אדני שמעה
 בקולנו תהינה אזניך קשובות: קשובות תהינה אזניך
 לשפך שיחנו. רון שפה קבל כריח נוחהנו. שחרנוך מנגנו
 וברך מבטחנו. ושמך עלינו נקרא אל תניחנו: תניחנו ארון
 זה כמה שנים למה. לשמה למשל ולשנינה ללעג ולכלמה.
 ואמן ויוחש המבטח שהבטחת לשוממה. אני יי בניתי
 הנהרסות נטעתי הנשמה: הנשמה ברחמים גדולים תבנה
 ותכוננה. שמע יה חנונה כי בא עת להננה. הנה מאמירך
 בצל ידך לגוננה. ופדני יי. ישובין וברך לציון ברנה:
 אל מלך. ויעבור.

בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו הנה לשרפת אש זבל
 מחמדנו הנה לחרבה: שלחו באש מקדשך לארץ חללו ייכון שמך.
 הושיעה יי כי גמר חסיד בו בפסו אמונים מבני אדם: והמין וגים, ט אב
 ליג הישועה וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

מד סליחה

אבלה נפשי והשך תארי. בית תפארתי בנשף בו
 הארי. גם פלטתי אשר עזבו ושארי. הועכו כהיום בשלשה
 בתשרי: האש והמים הנדונים שטפנוו בדלקם. ובססו
 מקדש ובזוו חלקם. וקני שארית אשר פלטו מיום נקם.
 חבלו עתה כיום צום גדליה בן אחיקם: טורפו דלת עם
 הארץ. יתר הגום אכל הארבה במרץ. פורמים ויוגבים
 פקודת מרגיו הארץ. לקטו ולא הנה בם גודר גדר ועומד
 בפרץ: מה אספר ואנהותי עצומות. נקטה נפשי ומקהלותי
 עצומות. שריגנו אשר נשארו מיקוד לתעצומות. עוד הם
 לא נתקומו ונתשו בהמות: פניך עד מתי ממנו תסתיר.
 צעקתינו שמע ואסירנו תתיר. קדוש ביטה כי אין בעדנו
 מעתיר. ראה בדלותנו ושבחך בפה נכתיר: שדרנו מדור
 לדור ומקץ לקץ. שורש צפע מעופף אותנו עוקץ. תקוף

לְמַשְׁפָּטֵינוּ הָעַר וְהִקְצָן. תִּכְפַּר לְעוֹנוֹתֵינוּ וְתֹאמַר קַיָּן: אֵל
מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר.

שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶיךָ. תֵּשֵׁב
אֲנוֹשׁ עַד דָּבָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: כִּרְחֵם אֲבִי. לִי הִישׁוּעָה וְכוּ'.

אלהינו ואלהי אבותינו

מח סליחה

אֲמֵנָה מֵאֵז אֶרְשֶׁת נִיב שִׁפְתִּים. בְּתַפְלָה
וּבְתַחֲנוּן דְּפוֹק שַׁעְרֵי דְלָתִים. גִּשְׁתָּנוּ עֲדִיף בְּזִרְיוֹת
וְלֹא בְּעֲצָלְתִים. דְּחוֹת רוּע פּוֹרְעָנִיּוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת
לְעַתּוֹתִים: הִנְנוּ אָתְנָו לָךְ בְּשִׁבְרוֹן רוּחַ וְדַכְאוֹת
לֵב לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ כָּל פְּתוּל וְעַקְשׁוֹת לֵב. זֶה
הוֹקֵר לְבָבוֹת הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב. חֲדָשׁ רוּחַ נְכוּן
בְּקִרְבָּנוּ וּבְרָא לָנוּ מַהוֹר לֵב: מַכְסֵת מִקְדָּם אֱלֹ
יָמִים עֲשֶׂרָה. יְהוּד בָּם לְשׁוּב וּלְמִצָּא כְּפָרָה. כָּל
הַשָּׁנָה כְּלָה לְרַבִּים מְסוּרָה. לְשׁוּע וּלְעוֹנוֹת בְּכָל
עַת צוּקָה וְצָרָה: מֵהַר הַיְחִיד וְשֵׁב בְּנִתִּים מוֹחֲלִין
לוֹ. נוֹאֵשׁ וְלֹא שָׁב אֵין תִּקְנָה לְעוֹלוֹ. סִדֵּר וְעַרְךָ
כָּל אִילֵי נְבִיּוֹת לְהוֹעִילוֹ. עוֹתֵר וְצוּעֵךְ וְאֵין שׁוֹמֵעַ
רוֹ: פְּגִיעַת הָרַבִּים וְהַיְחִיד לָךְ לְבַד עוֹלָה. צוּר כִּי
אָתָּה שׁוֹמֵעַ תַּחֲנָה וְתַפְלָה. כְּבַלְנוּ בְּרָצוֹן וְהַמְצִיא לָנוּ
מַחִילָה. רָצַנוּ כְּקָרְבָן כְּלִיל וְעוֹלָה: שְׁפוּט תִּשְׁפּוּט
אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים וְהַמְלָה. בְּנִיף יְחוּסִיף לְקִיחִים דָּךְ
לְסַגְלָה. יוֹקֵשׁ מְרִים יוֹצֵלֵל בְּמִצּוּקָה. נֶצַח לְהַלְלָךְ
בְּכָל מִינֵי תַהֲלָה: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹר.

אֱהִים לָנוּ מִהֶסֶה וְעוֹז עֲזָרָה בְּצָרָה נִמְצָא מָאֵד: אֱהִים
אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל: אֵל תִּרְחַם מִמֶּנּוּ

כִּי צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֹזֵר: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: לָמָּה אֱלֹהִים וְנִחַתָּה לְנֹצֵחַ יַעֲשֵׂן אַפְּךָ בְּצֹאן
מִרְעִיתֶךָ: כְּרוּחַ אֲבִי לֵי הַיְשׁוּעָה.

ש ל י ש י ה

מו

אֱלֹהִים אֵין בְּלִתֶּךָ. לְדוֹר דוֹרִים מִמְּשַׁלְתֶּךָ. וְלַעֲד קִיּוּם
בְּרִיתֶךָ: בְּיַמִּינֶךָ אֵין מַעְצָר. יָדֶךָ לֹא תִקְצָר. אֵל עֹנֶה בְּצָר:
נִבְרוּ מְאֹד נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְלַעֲד שְׁלֹטוֹן מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יִתְמוּ
שְׁנוֹתֶיךָ: דוֹרֵשׁ דָּמִים. הַצִּלְתָּנוּ כַּמָּה פְּעָמִים. וְהַשְׁפַּקְתָּ
מַלְכִים דָּמִים: הֵן לֹא שְׁנִיתָ. אַתָּה הוּא שְׁהִיִּיתָ. בְּנִי יַעֲקֹב
לֹא כְלִיתָ: וּמִבְּנֵי בְּנֵיהֶם אָנְחָנוּ. לָמָּה לְנֹצֵחַ וְנָחָנוּ. וּבְמֵת
מַלְכֵנוּ נִשְׁבָּחָנוּ: זְרוֹיִים בְּכָל פְּנֵה. עֲבוּדִים בְּכָל מְדִינָה. וְאֵין
לָנוּ חֲנִינָה: חֲשׂוּבִים בֵּין כָּל אָמָה. גְּתוּנִים לְבִשְׁתָּ וּלְכָל־מָמָה.
לְכָל נוֹי אֲדָמָה: מִבְּעֵנוּ בְּצוּל מַעֲמָקִים. יִרְדְּנוּ וְאֵין מְקוּם.
קָדָּ לְבַד נְאֻקִים: יוֹשְׁבִים בְּעַדֵי שְׁקָרִים. בְּלִי רֹאשׁ לְהָרִים.
לַעֲנָה וְרֹאשׁ שְׁפוּרִים: בְּשִׁלְנוּ בְּצִהָרִים בְּבִקְיָלָה. בְּעוֹרִים
נִנְשָׁשׁ בְּאֶפְלָה. וְאֵין לִידַע קֶץ הַנְּאֻלָּה: לְקוֹחֵי כֶסֶף לְחֵרוֹת
יוֹצְאִים. וְאָנְחָנוּ יוֹם וָלַיִל גְּלָאִים וּמְנוּחַ לֹא מוֹצְאִים: מַה
כָּחִי לְסָבוּל טֵיט רַפְשִׁי. וּמַה־קָּצִי כִּי אֲאָרִיךְ נַפְשִׁי. עַד זְמַן
תּוֹצִיאֵנִי לְחַפְשִׁי: נֹאמֵר בְּבוֹקֵר מִי יִתֵּן עֶרְב. וּבְעֶרְב מִי יִתֵּן
בוֹקֵר יִקְרַב. מִפֶּחַד לֵב וְקֶרֶב: שְׁה־פְּזוּרָה אָנוּ מְשׁוּלִים.
כָּל מוֹצְאֵינוּ אוֹתָנוּ אוֹכְלִים. וְעַל נַפְשׁוֹתֵינוּ רֹא חוֹמְלִים:
עֵינֵי סָבִיב הָרִימוֹתֵי. שְׁמֵאל וְיָמִין צְפִיתֵי. וּמִכִּיר לִי לֹא
רִאִיתֵי: פְּנִיתֵי לְכָל־צַד וְאֵין עֵזְרָה. צְעַקְתִּי לָךְ וְאֶקְרָא.
אֵל עֹנֶה בְּעֵת צָרָה: צוּר יָדֶךָ לֹא קִצְרָה. לָךְ חֶפֶח וְהַנְּבֹרָה.
לָמָּה תִישָׁן עוֹרָה: קָשׁוּב תַחַן שִׁיחָנוּ. רֹאה פְּתוּשׁוֹת פִּחָנוּ.
וְאֵל בְּאַפְּךָ תּוֹכִיחָנוּ: שׁוּר בְּשִׁפְלוֹת דוֹרְנוּ. תִּבְטֵט בְּכוֹבֵד
צִעֲרָנוּ. וְאֵל בְּחִמָּתֶךָ תִּיפְרָנוּ: וְעַקְתָּנוּ שְׁעָה מִמְּעוֹנֶיךָ.
בִּישָׁה בְּאִנְקַת בְּנִיךָ. וְאֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ: דִּרְשָׁנוּךָ
בְּחִין וְשׁוּעָה. יְהוָה הִרְצָה לָנוּ בְּזוֹ הַשְּׁעָרָה. וְתַחֲנוּגֵינוּ יִי
שְׁמָעָה: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר.

תשוב תרחמנו ותכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים
 כל חטאתינו במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ודא יעלו על
 לב לעולם: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: תשוב
 אנוש עד דבא ותאמר שובו בני אדם: כרהם אב. ליי הישועה.

סליחה

מו

תשוב תרחמנו שוב שביתנו פנאמך. שוב בקדם חדש
 חבת לאמך. רחק רוגז וקרוב שוף זעמך. שוב מחרון אפך
 והנחם על הרעה לעמך: קבץ ובקש אוברות וחזק נחלתך.
 צאן ההרגה הגזוזה ברחילתך. פשע אם רב בבני מחילתך.
 שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: עון אבותינו הטעינו וכובר
 הטעימנו. סה רעל השקנו הלעיגנו והזעימנו. נא באז בשכן
 יחד הנעימנו. שובנו אלהי ישענו והפר בעסך עמנו: מאום
 לא מאסת חוסיך מעידך. לוקים כסורת ולהתמרח סברם עדיך.
 בעם לרצות כמדת יושר מעבדיך. שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יום יום נצפה גלוי סודך. טמים ועמים ובלה
 בשר חסדיך. חרפה שברה לבנו מקנים חסדיך. שובה יי
 חלצה נפשנו והושיענו למען חסדך: זנחנו ונחשבנו עם ירדי
 רגב. ויהי לאבל כנור ושיר וענב. הקודרים ברנה ותודה
 התהלך בשגב. שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב: המעה
 לחם חוסיך צורי אל. גואל איה בחרה צרי אל. כחזון אז
 כדברת לישרי אל. שובה יי רבבות אלפי ישראל: שמעה יי
 דימה אונק והקשיבה. למחתי סלח נא סלחתי השיבה.
 משובותינו רבו ופתחת ישראל שובה. השיבנו יי אליך
 ונשובה: אל מלך. ויעבור.

פזמון

מח

הורית דרך תשובה. לבת השובה. בין כסא
 לעשור עדיך לשובה. השיבנו יי אליך ונשובה:
 אז מאז מקדם הקדמת תשובה. במרם המתחת

אָרֶץ וַיִּסּוּדֵי רְנוּבָה. גַּם לְכֹל הַשָּׁבִים צָרִי וּמְרַפָּא
 חֲשׂוּבָה. הוֹפְקֵי דְלִתֵּיךְ רִיקָם מְלַחֲשִׁיבָה: הוֹרִית הֵן
 רֵאשׁ עֲפָרוֹת תִּבְלֵ אֲשֶׁר רֵאשׁוֹן נוֹצָר. וְנִסִּיתוּ
 בְּמִצְוֵה קִלְהָ וְאוֹתָהּ לֹא נָצַר. זַעֲמַת וְאַנְפַּת עָלְיוּ
 שְׁנוֹתָיו לְקֶצֶר. חֲזַר בְּתִשׁוּבָה וּכְאִישׁוֹן הוֹנֵצָר: הוֹרִית
 מְעָה גִזְעוּ דְמֵי אַחֵיו בְּשִׁפְכוּ. יִסְרְתוּ בְּנֵעַ וְנָד לְכַת
 כְּהוּכָה. כָּעֵת שָׁב אֵלֶיךָ וְעֹזב רוּעַ דְרַכּוּ. לְשִׁבְעָתִים
 הָאֲרַכְתּוּ כָּל מוֹצְאוֹ בְּלֵי לְהַכּוֹ: הוֹרִית מְחַלֵּל יִצְוֵי
 יוֹלְדוֹ אֲשֶׁר פָּחוּ כַמִּים. נִטְוֵי רִגְלָיו כְּמַעַט לִוְלֵי
 שִׁפְךָ לֵב כַּמִּים. סָרַח גּוֹר אַרְיָה בְּקִרְשָׁה הִיא
 בְּעֵינַיִם. עִוְנוֹ הוֹדְרָה וְהִכְרַעְתּוֹ לְצַדִּיק בַּכַּף
 מֵאֲזֻנַיִם: הוֹרִית פְּרִיץ גִּדְרוֹת עוֹלָם בֶּן עֲמָרִי בְרִשְׁעֵי.
 צִלְמֵי אֲשֶׁרִים חָשַׁק וְהוֹסִיף עַד חֲטָאתוֹ פִּשְׁעֵי.
 קִרְעַת גִּזְרֵי דִינֵוּ בְּשׁוּבוֹ מִלְּפִשְׁעֵי. רַחֵם כְּמוֹדָה
 וְעֹזֵב וּבֶךְ נוֹשֵׁעֵי: הוֹרִית שְׁנַנְוֵי לְשׁוֹנָם כְּחֵץ אֲנָשִׁי
 עִיר הַגְּדוֹלָה. שְׁגִיוֹנָם וּזְדוֹנָם רַבּוּ עַד לְמַעְלָה.
 תִּתְּרָה חֲזוֹן הַפִּיכָתָם אַחֲזוּם רָתַת וְחִלְחָלָה.
 תִּשׁוּבָה עָשׂוּ כְּהוֹנֵן וְלִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ נִתְקַבְּלָה:
 הוֹרִית בּוֹחֵן כְּלִיֹּת וְלֵב נֶאֱזַר בְּגִבּוֹרָה. יִדְעֵנוּ מִדַּע
 לְכַת בְּאוֹרַח יִשְׂרָאֵל. מְשׁוּבוֹתֵינוּ אִם רַבּוּ בְּפִשְׁעֵי
 וּסְרָרְרָה. נָא לְמַעַנְךָ הַשִּׁיבֵנוּ עֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה
 כְּשׁוֹרָה: הוֹרִית. אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבֹר.

הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אִו
 תַּחֲפוּץ זִבְחֵי צַדִּיק עוֹלָה וּכְלִיל אִזְעָלוּ עַל מִזְבֵּחַךָ פְּרִים:
 כִּי בָרַךְ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

סליחות לצום גדליה

וּכְחוּל אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּירֶשׁ זָרְעָה אֶת שַׁעַר אוֹיְבָיו:
 כרחם אב. סלח נא וכי.

אלהינו ואלהי אבותינו

מט עקידה

אם אָפֶס רוֹבַע הַיָּקֵן. אֶהֱלֵ שִׁבְן אִם רִקֵּן. אֵל נֹאכְדָה עַל
 בֵּן. יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן: פָּנִים לֹו תִבִּיר. וְצִדְקוֹ לְפָנֶיךָ נֹזְכִיר. צוֹיִתוּ
 קַח נָא אֶת בְּנֵךְ יִבִּיר. וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר: רָץ אֵל הַנְּעַר
 וְהִסְדִּישׁוּ. וְנִפְשׁוּ הַשׁוֹרָה בְּנִפְשׁוֹ. עִטְרוּ בְּעֵצִים וְאִשׁוּ. וְנִזְדַּ
 אֱלֹהֵיו עַל רֵאשׁוֹ: יְהִיר רַךְ הוֹסֵל כְּצַבִּי. עָנָה וְאָמַר אָבִי. הִנֵּה
 הָאִישׁ וְהָעֵצִים נִבְיָא. וְתִשׁוּרָה אֵין לְהָבִיא: מִלֵּין הִשִּׁיבוּ
 מִלְּהַבְהִילוֹ. עָנָה אָבִיו וְאָמַר לֹו. אֱלֹהִים יִרְאֶה לֹו. וַיֹּדַע יי אֶת
 אֲשֶׁר לֹו: בְּמִצּוֹתֶיךָ שְׁנִיהֶם נֹזְהָרִים. וְאַחֲרֶיךָ לֹא מִחְרָחֲרִים.
 חָשׂוּ מְאֹד נִמְהָרִים. עַל אַחַד הַחֲרִים: רָאוּ אִישׁ תְּלוּלָה. מִהָרוּ
 עֵצֵי עוֹלָה. יָחַד בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. יִשְׁרוּ בְּעֶרְבָה מְסֻלָּה: רָאָה
 יָחִיד כִּי הוּא הַשָּׁה. נָס לְהוֹרוֹ הַמְּנַפֵּה. אוֹתִי כִּכְבֵּשׁ תַּעֲשֶׂה. לֹא
 תַחְמוּל וְלֹא תִכְסֶּה: בִּי חֲפִץ וְנִכְסוּף. לְבַבִּי לֹו אַחֲשׁוּף. הָאִם
 תִּמְנַעֲנִי סוּף. רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי אֵלָיו יֵאֲסוּף: יָדָיו וְרִגְלָיו עָקַד.
 וְחָרְבוּ עָלָיו פָּקַד. לְשׁוּמוֹ עַל עֵצִים שָׁקַד. וְהָאִישׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ
 תּוֹקַד: צִיָּאָר פֶּשֶׁט מֵאֵלָיו. וְאָבִיו נִגַּשׁ אֵלָיו. לְשַׁחֲטוֹ לְשֵׁם
 בְּעָלָיו. וְהִנֵּה יי נִצָּב עָלָיו: חָקַר אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. הָאָב עַל
 בְּנוֹ לֹא חָסָה. לְבוֹ אֵל כִּפְיוֹ נִשָּׂא. וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר
 עָשָׂה: קָרָא לְמִרְחָם מִשְׁחָר. תְּמוּרַת בְּנֵךְ תִּבְחָר. הִנֵּה אֵיל אַחַר.
 וַעֲשֶׂה אֵל תְּאַחַר: חֲלִיפֵי אוֹבְרָתוֹ. תִּכּוֹן הַקְּטָרָתוֹ. וְתַעֲלֶה
 תְּמִרָתוֹ. וְהָיָה הוּא וְתְּמוּרָתוֹ: זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ בְּשַׁחָה. לָעַד בְּסִפְר
 יוֹחֵק. בְּרִית עוֹלָם לֹא נִמְחָק. אֶת אֲבִרָהֶם וְאֶת יִצְחָק: כּוֹרְאִיךָ
 בָּאִים לְפָנֶיךָ. בְּצִדְקַת עֲקִידָה תִּשְׁקוֹד. צִאֲנֵךְ בְּרַחֲמִים תִּפְסֹד.
 פְּנֵי הַצֹּאֵן אֵל עֲבוֹד: אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבוֹד

זכור רחמך וכי עד מכניסי רחמים. ואומרים תחנון ואח"כ אומרים תחנה ז :

תחינה

ג

תוֹרָה הַקְּרוּשָׁה. הַתְּחַנְנִי בְּבִקְשָׁה. פְּנֵי הַצֹּר נְעָרָם

בְּקִדְשָׁהּ: שִׁפְכֵי שֵׁיחַ עָרַב. וְזָכְרֵי מַעֲשֵׂה חוֹרֵב. נַעֲשֵׂה
וְנִשְׁמַע נִמּוֹ לְהִתְקַרֵּב: רָגְנוּ שַׁעִיר וּפְאָרָן. דְּתוֹתִיךָ לְשִׁמְרָן.
עָמַד וּמִדָּדֵן רָאָה וְהִתִּירָן: קְדוּשׁ הַתִּיקָם. לֹלֵא שְׁמָרוּ הַקָּם.
בְּאֵף וּבְחֶמֶה עֲשׂוֹת בָּהֶם נָקָם: צַעַד מִרְכָּבוֹת. וְנִקְדָּשׁ
בְּעֲרָבוֹת. מִיִּמֵּנוּ אֵשׁ דָּת וְלֹהֵב שְׁלֵהֲבוֹת: פָּנִים מִסְבִּירוֹת.
אֱלֹו מִתְחַבְּרוֹת. הַנִּשְׁקוּ מִפִּי עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרוֹת: עוֹלָם
נִתְבַּסֵּם. אֲשֶׁר מִתְנַאֵז נִמְסֵם. וּכְמוֹצָא שְׁלָל רַב עַל אִמְרַתְךָ
שֵׁשׁ: סוּדֵי פְקוּדֵיךָ. נִמְסְרוּ לְדוֹדֵיךָ. מֵאֵז וְעַד עַתָּה הִמָּה
מְכַבְּדֵיךָ: נָדִים וְגַם נָעִים. וּבְרָגוֹ שְׁבַעִים. בְּנוֹפֶת צוּפֵיךָ
תָּמִיד מִשְׁתַּעֲשָׁעִים: מִסּוֹרֵת לְיִפְהָ. בְּכֹתֵב וּבַעַל פֶּה. יִקְרוּ
אִמְרֵיךָ מִשׁוֹחֵם וַיִּשְׁפָּה: לְבִי לְחֻקֵּיךָ. בְּעֵלִיל מְזוֹקְקֵיךָ.
קוֹבְעֵי עֲתוֹתֶם לְפִלֵּשׁ פְּקֻקֵיךָ: כְּלָלוֹת וּפְרָטוֹת. לְרֹאֵת
וְלִהְיוֹת. שְׁנֵתֶם נוֹדֶדֶת בְּחֶדֶר הַמַּטּוֹת: יוֹם יוֹם יְדִרְשׁוּן.
בְּלִבָּם יַחְרוֹשׁוּן. לְאֶסּוֹר וּלְהִתִּיר בְּעֲנִינָם יַפְרוֹשׁוּן: טְמֵאוֹת
וְטַהֲרוֹת. לְהַבְדִּיל וּלְהוֹרוֹת. מִלְּחֵץ וְדוֹחֵק עֵינֵיהֶם מִנְּהִירוֹת:
חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים. עַל פִּימוֹ שְׁפוּטִים. וְאִי־בֵיחֶם פְּלִילִים וּבָהֶם
נִשְׁפָּטִים: זָכְרֵי זֹאת תְּעוֹדָה. הוֹנִיף לְהִתְעוֹדָה. וּמְלִיצֵי
הַגִּיּוֹנֵיךָ לְעִזּוֹר וּלְסַעֲדָה: וְחֲנִנֵי פָנֵי קוֹנֵיךָ. בְּמַעַן חֲנוּנֵיךָ. כִּי
הוּא אֱלֹהֵיךָ יוֹצֵרְךָ וְאֹדוֹנֵיךָ: הֲלֹא אִם אֵין תְּמָה. הוֹנָה בְּתַמִּימָה.
הֵן בְּקֶרֶן זְוִית נְתוּנָה וּמִשְׁתוּמָּה: דוֹק וְחֶלֶד עֲבוּרָה.
עוֹמְדִים בְּגִבּוּרָה. בְּיִרְאָה הַטְּהוֹרָה וּבְמִצְנָה בְּרָה: גְּבָרֵי
רְנוּנִים. וְשִׁפְכֵי תַחֲנוּנִים. עֲבוֹר תִּפְלְתָנוּ בְּאֵין סְבוּף עֲנָנִים:
בְּאֵי עֲדִיו בְּתַחֲנָן. לְנִקּוֹתֶם מִצַּחֲנָן. מֵאֲוִיִם יִתֵּן יְכַמּוֹר וְגַם יַחֲוֹן:
אֲסוּף עֲדַת מִי מָנָה. לְקַרְיָה נְאֻמָּנָה. וּכְעֶדֶר בְּתוֹף הַדְּבָרוֹ
מֵאָדָם תְּהִימָנָה: שְׁבִים יְמַלֵּט. מֵאֲשַׁמְנֵי עֲלֵט. עֲדֵי עַד יְסוּבְבֶם
עוֹז רְגֵי פִלֵּט: וּבִשׁוּבָה וּנְחַת. יוֹשְׁעוּ מִשַּׁחַת. בִּקְשׁ צֵאֵן
אֲבָדוֹת וְגַם הַנְּדַחַת: רַפְּאוֹת הַנִּחְלָה. יָסִיר כָּל מַחְלָה. צִיּוֹן
לְמִלְאוֹת עִיר הַמְּהַלְלָה: חֲבֵשׁ הַנִּשְׁבָּרֵת. זְלוֹל הַעֲטָרֵת קִנְיָא
מִבְּנֵי גְדוֹלָה לְעִיר הַמְּחַבְּרֵת: סַכְנִיִּים רַחֲמִים.

סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

לך יי הצדקה. סלה לנו.

פ ת י ח ה

נא

שְׁחַרְנוּךָ בְּקִשְׁנוּךָ יוֹצֵר הַרִים. מְגִיד לְאָדָם שִׁיחַ וּדְבָרִים
חַדִּינוּךָ וּדְרָשְׁנוּךָ בּוֹשִׁים וְחַפְרִים. אֶת הַטְּאֵתֵינוּ הַיּוֹם אָנוּ
מִסְפָּרִים: לְהִקְנוֹ וּוְעַדְנוּ זִקְנִים וְנְעָרִים. בְּבֵית הַתְּפִלָּה מְקַדְּשׁ
מְזַעְרִים. רַפּוּי יָדַי מְעוּדֵי אֲבָרִים. בְּחוּלִים וּסְעוּרִים מְכַל
עֲבָרִים: יְגוּרְנוּ וְדַאֲגוּ מִשְׁנֵי גוּלְיָרִים. אֶף וְחִימָה שְׁנִיָּהֵם
קְטָנוּרִים. בְּפִשְׁפִּשְׁנוּ מַעֲשִׂים וְהִגָּם מְכֹוְעָרִים. רַחֵם אֶחְזוּתְנוּ
חֲבָלִים וְצִירִים: הִשְׁחָרוּ פָּנֵינוּ וְהִלְכְנוּ קוֹדְרִים. מוֹט הַתְּמוֹטְנוּ
וְנַעֲשִׂינוּ פְרוּרִים: חוּלְחָלוּ מִתְּנִינוּ וּבִיּוֹלָדָה מְצִירִים. זַחְלָנוּ
וְנִירָא מְעוֹנוֹתֵינוּ הִיתָרִים. קַחְנוּ דְבָרִים בְּשָׁלוֹם פָּרִים.
תְּמוּכִים בְּטוּחִים וְלִרְחֻמֶיךָ מִסְבָּרִים:

אֱלֹהִים בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בְּעוֹנֵינוּ: בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ
אֱלֹהֵי צְדִקְנוּ בְּצַר הִרְחַבְתָּ לָנוּ הִנְנוּ וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ: שְׁמָעָה
תְּפִלָּתֵנוּ יי וְשׁוֹעַתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֵל דְּמַעַתְנוּ אֵל תְּחַרֵּשׁ: כֹּרַח
אב ליי הישועה יכר.

אלוהינו ואלהי אבותינו

נב

אֱלֹהֵי בּוֹשְׁתֵי וְנִכְלַמְתֵי לְהָרִים פָּנֵי. בְּעֵבֹר כִּי חֲשַׁבְתָּ
לְמַטָּה מְעוֹנֵי. נֹמַר חֲסִיד וְגַם פֶּסוּ אֲמֹנֵי. דְּרָכֶיךָ מִשְׁפָּט
וְאֲמוּנָה נֶאֱמַר בּוֹשׁ מְעוֹנֵי: הִפְרָנוּ בְּרִיתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לֹא
שָׁמְרָנוּ. וַיִּקַּר כְּבוֹדֵנוּ בְּלֹא יוֹעִיל הַמְרָנוּ. זְלוּל וְקָרְנוּ וְטוֹב
לָרַע אֲמָרְנוּ. הִפְצִי רְצוֹנְךָ בְּטַלְנוּ וּרְצוֹנֵנוּ נְמָרְנוּ: טוֹב מַעַשׂ
חֲסָרְנוּ וְדָלוּנוּ בְּשָׁרוֹן. יוֹשֵׁר נְתִיב עַקְלָנוּ וּמְאֲסָנוּ פְּשָׁרוֹן.
כָּל אֲשִׁים בְּטָלוּ וְנִיחוּחֵי עֲשָׂרוֹן. לְסִלּוֹחַ וּלְכַפָּר קְחַבְצָלַת
הַשָּׁרוֹן: מִרְחוֹק גִּשְׂאָה דַעָה אִיוּמָה נִכְסְפָה. גְּאוֹר בְּמָה
לְקַדָּם מִחֲשַׁבְתָּ יִסְפָּה. שִׁיחַ אֵין בְּפִינוּ וְתִשְׁלוּם פָּרִים שְׁפָה.
עֲצָרָה לִבְנוֹן קִרְאָה וְעַם אוֹסְפָה: פְּנִיךָ אֵל תִּסְתִּיר אֵלֶיךָ
בְּשׁוֹעַנוּ. צְדִק דִּינֵנוּ וּבְמִשְׁפָּט אֵל תִּרְשִׁיעֵנוּ. קָרְאֵנוּךָ

באמת מהרה הושרה להושיענו. רוגז הניח ונקראך ועננו
 ישענו: שבויטיך לבוטיך למו למסורת עצרה. תמיד חין
 ותפלה להקדים לצרה. אוי צרכימו מרבים ורעתם קצרה.
 להפק זממם ידה לא קצרה: ישראל זנח טוב ומאויב מרדף.
 הדש כמתבן וכמוץ הרים רדף. בבחרו בטוב וצדקה וחסד
 רדף. רם הצל עשוק ובקש נרדף: שופטינו מחוקקינו
 אוברות צאן תדרוש. מונייהם הדימום וישקום מי ראש: על
 גבם האריכו מענית כפיה לחרוש. יחודיך הופשרו וצורר
 רענו כברוש. חפצנו בכל לב אליך לשובה. זרויך קבץ
 שב יונם השיבה. הלע והעבר זרון ורפא משיבה. השיבנו יי
 אליך ונשובה: אל מלך. ויעבור

תשוב אנוש עד נפא ותאמר שובו בני אדם: ארפא משיבתם
 אהבם נדבה פי שב אפי ממנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו
 בקדם: כרחם אב. ליי הישועה וכו.

אלהיט ואלהי אבותיט

נג

אשם בעלי אשמה הקרת מקדם. בטרם יוגלם ויוצר
 פיצות אדם. געול יצר אחר וקדם. הרד צרי הורתו בפה
 יפה ויבדם: הובחן ירח שביעי מחדשים להתכעה. וראש
 לשנים ושמיטים ויבל וירפ ונטיעה. זמנת במנין עשרת
 ימי פניעה. חרד יחזור בהם ושב רחמים לתבעה: טהר
 ושב בינתים ימצאו מחילה. יהיר אם נתיחר משוב מתהלה.
 פנים כל אילי נביות והעלם באחת עולה. לא השוו לו
 להתרצות פני קונו להתהבלה: משפט הרבים הושש כל
 השנה בלה לשוב. נענים ונרצים בנפש ומאוד ובשוב. ספר
 אם נקצב ונחתם בחשוב. עליון חורעו וחם על הישוב. פלם
 פוח התשובה כנגד כל הזוחות. ציץ ערבות מנעת לכס
 אלהי הרוחות. הולטת הופקה מעומס שוחות. רגש בלי
 לגעת מגנת לרחות: שב והודה ועוב בינו לבין קונו. ששת
 תעל למזורו וארד לחליונו. תשובה גדולה חשיבה ונקי יצא
 בדינו. תקיף התגחם ומשבד עשו חרונו: אל מלך.

אָתָּה יי לא תִּכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד
 יִצְרוּנוּ: שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלֹת בְּעוֹנֶיךָ: כִּי
 שׁוֹמֵעַ אֲבִיוֹנִים יי וְאֵת אֲסִירָיו לֹא בָזָה: כִּרְחֵם אֲב. לִי הַיְשׁוּעָה.

אלהינו ואלהי אבותינו

נד

אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאֵתָּה יוֹצְרֵנוּ. אֲמַתָּךְ נַחֲסֵדֶיךָ
 תָּמִיד יִצְרוּנוּ. בְּאַפְּךָ אַל תּוֹכִיחֵנוּ צוּרֵנוּ. בְּשִׁצְף
 חֶמְתָּךְ אַל תִּיַסְרֵנוּ: גִּשְׁתֵּנוּ אֵלֶיךָ בְּקִיחַת דְּבָרִים.
 גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ מִשׁוֹב חֲפוּרִים. דַּרְשָׁנוּ שְׂכָנְךָ בְּלִבּוֹת
 נִשְׁבָּרִים. דָּלְנוּ מִרְפֵּשׁ וּרְפֵא שְׁבָרִים: הֶעֱבַר
 חֲרָפְתָּנוּ אֲשֶׁר נָגוּר. הָאֵלִם מְלִשְׁנֵי וְהַגִּבֹּר סַנְגוּר.
 וְשִׁעְרֵי הַיַּבֵּתָּנוּ בַּל תִּסְגוּר. וְעַל שׁוֹמְנֵינוּ חַמּוֹת
 תַּחֲגוּר: זַכְנוּ מַחֲטָא וְהַחֲסֵנוּ בְּצַלְךָ. זְרוּנָנוּ תִמְחָה
 וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹקְךָ: חֲבָאנוּ וְהַסְתִּירֵנוּ בְּסִתְרֵי אֱהֲלֶיךָ.
 חוֹסֶה עַל עַמְּלֶיךָ וְקַהֲלֶיךָ: טוֹמְאָתָנוּ טָהַר וְעִרְלַת
 לְבָבְנוּ מוֹל. טוֹב מִדְּתִיךָ לָנוּ תִגְמוֹל. יַעַן וּבִיעַן
 אֲוֹתָנוּ מִלְגִּמּוֹל. יִהְיוּ מִעֵיד סִגְלֶתְךָ תַחֲמוּר:
 כָּמוֹ הָרָה תַחִיל וְתוֹצֵק. כֵּן מִפְּנֵיךָ נַחִיל וְנוֹעֵה.
 לֹא תִבְזֶה עֲנוּת זַנְק. לֹא תִשְׁקֵץ עֲרֵךְ צַעֲק:
 מִשׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל הַבַּת הַשׁוֹבְבָה. נָצַר מִטְּעֵי קְזֹכּוֹר
 לְזֹכוֹת וְלֹא לְחֹבָה. מְלֶדֶת מְלָכִים אֵלֶיךָ נִשׁוֹבָה
 נֶאֱסַ הַגִּבֹּר הַסִּיבֵב נִקְבָּה: שְׁרוּפָה בְּאֵשׁ כְּסוּחָה
 מִגְּעֵרְתָּךְ. סְעָדֵינוּ וּזְכַר קָנוּ בְּרִיתְךָ. עֲנֵה וְאַחֵם
 וְתַחֲוֹן שְׂאֵרֵיךָ. עוֹד בְּקָרָם תִּכּוֹן עֲדֶתְךָ: פְּקוּד
 גִּפְּן זֹאת הַפְּקוּדָה. פִּדְהָ אֹתָם בְּחֻקָּה הַחֲקִיקָה.
 צָרְרוּהָ צָרִים בְּבוֹקָה וּמְבוֹלָקָה. צוּרְרֵיהָ

תצור להבהב עלוקה: קומם נפולה כמה לשנים.
 קדורנית יושבת במחשכי אשונים. רם תזכור
 ברית ראשונים. רומם דבירך מחרבנים ראשונים:
 שעה שועה וקבל פגיעה. שבור רשעה חבוש
 צולעה. תקים שבועה תחיש ישועה. תמה הושיעה
 כי געה קץ ושעה: אל מלך ויעבור.
 המיכה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים:
 הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש: הראנו יי חסדך
 וישעך תתן לנו:

אלהינו ואהי אבותינו

נה שלישיה

אורך ואמתך שלח. אמוניך בטוב הצלח.
 כי אתה יי טוב וסלח: ביטה בענוי נפש. בטובך
 הוציאנו לחופש. כי באו מים עד נפש: געיתינו
 יהיה נקשבים. גלותינו השב לשובים. כי גרים
 אנחנו ותושבים: דפקנו דלתיך לתמור. דבקנו
 אליך לצמור. כי דלנו מאד: הליצונו גדים
 במצרנו: הצילנו וגודך צורנו. כי הושעתנו מצרינו:
 זרויך מיחלים לעודרם. זכם ביראתך לסערם. כי
 זה כל האדם: הקות העמים תהו. השוקיו אחריו
 ינהו. כי חנון ורחום הוא: מירתך הושמה לעינים:
 מיכה בחומות בניינים. כי טוב חסדך מחיים: יגעתני
 ואשיחה במעני. יבוש ויכלם מעני. כי יעשה יי דין
 עני: כבדו שפתי קמי. כל היום מזעימי. כי כרו
 בעשן ימי: קהם ישיב כפעלם. לעמו ילמד להועילם
 כי לא יונח לעולם: מרחמו יתן מאויו. ממנו יסיר

דָּפְיוֹ. כִּי מָה טוֹבוֹ וּמָה יָפְיוֹ: נִשְׁמֹת הוּשְׁתוּ עָרֵי.
 גְּבָרִים בָּאוּ שְׁעָרַי. כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרַי: שׁוֹשׁ
 אָשִׁישׁ עֲלֶיךָ. שִׁיחַ לַעֲנוֹת גְּאוּלֶּיךָ. כִּי שִׂמַּחְתַּנִּי יי
 בְּפַעֲלֶיךָ: עֲזוּז נוֹרָא וְאִיּוֹם. עֲתָה הִמְצִיאֵנוּ פְּדִיּוֹם.
 כִּי עֲלֶיךָ הוֹרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם: פִּנְהָ דָרֶךְ עֲקוֹב. פֶּאֶר
 הַלּוּלָךְ לְנִקּוֹב. כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב: צָרִים לְכַלּוֹת
 בְּחָרָז. צַפָּה מִשְׁמֵי עֶרֶץ. כִּי צַל יָמִינוּ עָלֵי אֶרֶץ:
 קָרַב קַז עֲדָנֵי. קוֹל לְהַשְׁמִיעַ לְעוֹיְנֵי. כִּי קָרוֹב יוֹם
 יי: דָּם זְרוּעָךָ תִּרְאֶה. רַעֲיִתְךָ פָּנִים הִתְרְאֶה. כִּי
 דָּם יי וְשֶׁבֶל יִרְאֶה: שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי. שׁוֹעֲתִי
 תַעֲלֶה לְמַעוֹנֵי. כִּי שׁוֹמֵעַ אֶר אֲפִיוֹנִים יי. תַּחַן
 בְּתוֹדָה תִּרְצֶה. תֹּאמֶר לְעַמְּךָ אֶתִּרְצֶה: כִּי תוֹרָה
 מֵאֵתִי תֵצֵא: שֶׁקֶל מֵאֲזֵנִים יִכְבֹּשׁ. עֲזוּ יַעֲטָה וְיִלְבָּשׁ.
 כִּי הוּא יִכְאִיב וְיִחַבֵּשׁ: אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבוּ.

כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא. וְאֵת נָשִׁיב עַל לִבֵּנוּ עַד
 כִּן נוֹחִיל לּוֹ: כִּי עִם יי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת. טוֹב יי
 לְקַנּוֹ לְנַפֵּשׁ תִּדְרָשׁנוּ:

אלהינו ואלהי אבותינו

נו שלמונית

תוֹחֶלֶת יִשְׂרָאֵל חֶסֶד לֹא נַעֲזֹב. תִּקְוַתֶם נִצַּח אֲמוּנָה לֹא
 אֲכַזֵּב. שׁוֹמְרֵי חֻזֹן הַמוֹעֵד רֵאוּת בְּמִרְזָב: שָׁחוּ כָּלוּ וְעַמְּךָ
 הִבְכָּאוּ: רוּם רַעֲנָן מִטָּה שָׁפֵל. רֵאשׁ לְזָנֵב וְעֵיקָר לְאֶרְעֵי
 וְשָׁפֵל. קֶץ תִּכְלִית לְיוֹשְׁבֵי חֶשֶׁד וּמֵאֲפֵל. קִנְיָה לְאוֹר וְשִׁית
 עֲנָן וְעֶרְפֵּל: צָבִי קוֹדֵשׁ חֲלֵלֶת רֵאשִׁית לְהַרְשִׁים. צֶץ הַמִּטָּה
 פָּרַח הַזָּרוּן לְיִזְרְשִׁים. פְּנִיֶת סְקָעִים וּמִרְשִׁים לְהַשְׁבִּית
 שָׂרְשִׁים. פִּרְצֵת מְשׁוֹשׁ פְּרָאִים וְרִשְׁעִים חוֹרְשִׁים: עֲרִיץ וְכָל
 הַבָּא בּוֹנוֹ וְשׁוֹלָל. עוֹבֵר וְשָׁב וְזוּז שְׂדֵי יַעֲלָל. סְבָאוֹם

סובאים שאר דשים למוילל. סוכת יתר הבז לזולל התעוררלל:
 נטע כנחד למגור ברזל וחריצים. נמשת ועזבת ובאו בה
 פריצים. מציינת חפוי כסף וירקרה חרוצים. מדרס גז ונין
 אפרוחיה קרוצים: לכל הבא עלינו מעט הצפת. לרעה
 עזרו גוי עז הצפת. כף עין בעין מפרוע אספת. כלפי חסד
 זרוע נבוי השפת: יד לקבל פשטת ונתנו סורת. יד אזלה
 מכל כהול הנסורת. טוב חסד וברית לאבות מפורת. טוב
 מעם פתח להתיר אוסרת: חשבון אחר חשבון עמה יפתור.
 חוכה וסוכה ודוה וחזיר לפתור: זה אור משגיל יכולת
 לחתור. זמן הול התור מתי לפתור: ובכל זאת הלילה
 באמונה לשקר. וזר לא יועיל קלוננו ליקר. העהוב רב והסתת
 תש מלעקר. הדבר עליה בליות חוקר ומבפר: דרוש ופכוד
 דלית שפלות שחוח. דל כרם ומערבב צחי צחוח. גדור עזק
 עדור במקמוש וחוח. נפן מפע להכשיר ענבי נוחח: בנו
 שמה עליין נקרא לכל תכלה. בא במדת חסד ולא בכלה.
 אשמנתנו גדלה עד תומן ועוכלא. אתה יי רחמיך לא תכלא.
 שבת הלול מהותיה איז לשנות. לבית ישראל רב טוב חנות.
 מהום מנוח שים בראש פנורת. הכן בלי רוגז ותוספת ענות:
 המצא חיש לנו כי נוחלנו. קרבנו הט ששון עדותיה
 לנהלנו. טוב וסלח לך לבר התחוללנו. נחמנו נא יהי חסדך
 עלינו: אל מלך.

פזמון

79

בין כסה לעשור. השלכנו רוע שאור. צדקנו
 במשפט באור החיים לאור. הננו אתאנו לך אדיר
 ונאור. כי עמה מקור חיים. באורך נראה אור:
 בין כסה ארון עמה הסדיחה. סלח ומחל לשביה. לעת
 חתום גזר דינה. לשובה ופרה אהוביה. יודע כי
 אלהים בישרון קרובה. ושימנו כחותם על לבך.

בין כסה עבדיך לשוב תִּעְרֹב. צו כְּתַמָּם לְמַחֲקָה.
 זְכָרָה מְצוּקֵי תִּבְל. פְּעַלְתֶּם אִם פִּסְקָה. רַחֵם
 בְּרוּגְזוֹ תִּזְכּוֹר בְּנִיךָ עֵת חֲקוּקָה. כְּתַבָּה עַל לִוַח
 אֲתָם וְעַל סֵפֶר חֲקָה: בין כסה בְּתַחֲנוּנִים כָּרַשׁ וְדַל
 לְפָנֶיךָ קָרְבוֹ. רֵאֵה עֲנִיִּם מוֹרָה וּבְלַחֵץ וּבְשִׁפְל
 יִשְׁבוּ. בְּיוֹם חֲפוּשׁ תַּעֲלְמוֹת עֲלִיוֹן בָּךְ יִיטִיבוּ.
 וְעַל סִפְרֶךָ כָּלֵם יִכְתְּבוּ: בין כסה שׁוֹחֲרֵיךָ הַמְּצֵא
 קְחֵנְךָ עוֹמְדִים הַשֵּׁבֶם. לְבַל יַעֲזוּ קַטְנוֹר בְּעֵינֶיךָ
 בַּל יִתְחַכְּמוּ. מְלִיצִים וּפְרַקְלִטִּים בְּחֶסְדְּךָ עִמָּם
 הַסֵּבֶם. כְּתִיבוּ עַל־הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם:
 בין כסה הִן רוּחַ וְלֵב עִמָּךְ שָׁבוֹר וְחוּלָה. הֵם חֲטָאֵת
 וְאֲשֶׁם וְנִדְרָר אֲשֶׁר יִפְלֵא. אֲמוּנִים וּבִינּוּנִים חֲתוּם
 חוֹתָם מָלֵא. אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵדָה: בין כסה לֹא
 לְפִי רֵאוּיִם תִּשְׁפּוּט הַמוֹנֵי. יִשְׁרוּן מִיַּחַדֶּיךָ אֵת
 בְּלַחֵץ מוֹנֵי. גְּלִיפֵת כְּתִב צִוָּה לְשִׁבְחָ וְדֹא לְגִנָּאי.
 מִפֶּתַח פִּתּוּחֵי חוֹתָם קוֹדֵשׁ לִי: בין כסה לְפִתּוֹתֶיךָ
 בְּתַחַן עֲבָדֶיךָ מְסַכִּימִים. הִפְתַּח לָמוֹ וּזְכוֹר
 נְחוּמִים. חֲסָדֶיךָ הַפִּלֵא וְהַעֲבֵר כְּתָמִים. אֵל
 מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבוֹר.

חֲפְנוֹ אֱלֹהִים כְּחֶסְדְּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחַה פִּשְׁעֵינוּ: הָרַב כְּכִסְנוֹ
 מְעוֹגְנוֹ וּמְחַטְאֵתֵינוּ מְחַרְנוֹ: זְכָחֵי אֱלֹהִים רוּחַ גִּשְׁפָּרָה לֵב גִּשְׁפָּר
 וְגִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: אִזּוּ מְחַפּוּץ זְכָחֵי צְדָק עוֹלָה וְכִלִּיד אִזּוּ
 יַעֲלוּ עַד מִזְבְּחֵי פְרִים: תִּתֵּן אֲמֵת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
 גִּשְׁפַּעַת לְאַבּוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם: כְּרַחֵם אֲבִי. סִלַּח נָא. הִטָּה

אלהינו ואלהי אבותינו

נח עקרה.

אֵל הַר הַמּוֹר גִּבְעַת הַזֹּרֵיָה. בֵּית עֵקֶד הָרוּעִים

וְתִשָּׁר הָעֲלִירָה. גְּדוֹל בַּעֲנָקִים כְּהַשְׁכִּים לְזֹבַח
וְלַהֲשִׁתְחַנֶּיָּה. דְּבַקְתּוּ חֲבִבְתּוּ וְתוֹצִיאוּ לְרוּיָהּ: הֵן
בַּעֲשִׂירִית כְּנִסִּיתוּ בְּפִיּוֹסִים. וְזִרְזִתוּ כְּגִבּוֹר מְלוֹמֵד
מְלַחֶמֶת אֲוִנָּסִים. זָרַח מִמְּזִרְחָ וְהוֹדִיעַ בְּכָל אַפְסִים.
חֲבִבְתּוּ בְּנוֹ לִיקוֹד בְּקִדּוֹחַ אֵשׁ חֲמָסִים: טוֹב כְּהַקְרִין
וְהָאִיר הַשְּׁחָר. יַחַד בְּשָׁנֵי נְעָרָיו בַּעֲצָלָתִים לֹא אַחַר.
כְּהוֹלֵךְ בְּחֲלִיר וְסוּפוֹ לְחִזּוֹר לְמַחֵר. לָקַח בְּנוֹ
בְּדַבָּרִים מַעֲצֵי מַעֲרָכָה בְּחָר: מֵאֲכָלֶת שְׁנוֹנָה
מְעוֹטָה לְטַבַּח. נִדְּנָה נָתַן מְלַחֶבְעִיתוֹ בְּאֵבַח. סוּמֵךְ
וְנִסְמֵךְ עֲלֵיהֶם הַשְּׁבַח. עָרְכוּ גְזִירִין לְשֵׁם הַזֹּבַח:
פְּרִי צְדִיק כְּהַאֲזִין בְּמִלָּה. צוּר יִרְאֶה לוֹ הַשָּׂה וְאִם
לֹא בְּנֵי לְעוֹלָה. קְרוּץ עֲצָמוֹ הַזְּמִין וְתָלָה עֵין
כְּמַעֲלָה. רָגַשׁ לְעַקְרוֹ הַיָּטִיב מֵהַפְּסֵל בְּמַעֲלָה:
שָׂאֵג זָקֵן וּבְשִׁנוֹנָה אָחוֹ. תִּקְפוּ אֲרָאִלִּים וְזַעְקוּ מִמַּחֹ.
מָרוֹם כְּהַסְבִּית צִמְצָם שְׁכִינְתּוֹ כְּחוֹ. אִיר אַחַר
הִרְאָהוּ בְּסַבֵּךְ נֶאֱחָז: יְחִיד הַנְּאֻהֵב כְּשִׁקֵּף הַתַּעַר.
רַחֵף מְגִנּוֹ וְעָמַד בְּשַׁעַר. בְּנֵךְ יְחִידֵךְ אָחוֹב מִנוֹעַר.
רַב לָךְ אֵל תִּשְׁלַח יָדֶךָ אֶל הַנְּעָר: כִּי נִשְׁבַּעְתִּי
בְּקִיּוֹם רְזָה. יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה. צָקוֹן
לְחַשׁ בְּנֵיךְ בַּצָּר לָמוֹ אֲחֻזָּה. חֲקִיקְתָם לְחַיִּים כִּי
אֶסְלַח לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה: אָנָּה הַשֵּׁם הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
לַעֲת צָרָה פְּקַדְנוּךָ וְשַׁחַרְנוּךָ בְּמוֹרָא. וְנִחַתְנוּ רַחֲמֵינוּ
כְּרַבְנוּ הֵכֵן עֲתִירָה. וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ וּבְשִׁמְךָ
נִקְרָא: הִזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ לְמַעַן כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ. קוֹמְמֵנוּ

וְהַחַיִּינוּ בְּטַל אֲזוּרוֹת הַזֹּדֶף. וְכִלְיָה דְבָר וְחָרַב מִנְחֻלַּת
 שְׂרִידֵיךָ. וְתֹאמַר לְמִלְאֲךָ הֶרֶף יְדִיךָ: קִדְּמָנוּ פְּנֵיךָ
 אֲדִיר וְנֹאזֵר. בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה וּבְהַכְנָעַת שְׂאֹזֵר.
 הַקִּיּוּמֵנוּ בְּאֹזֵר פְּנֵיךָ אִמְרָתְךָ לְבֹאֹזֵר. כִּי עִמָּךָ מְקוֹר
 חַיִּים בְּאֹרֶךְ נִרְאָה אֹזֵר: אֵל מֶלֶךְ

זכור רחמיך עד נמירא בשביא ואח"כ אומרים תחנה זו:

תחילה

נט

שְׂעָרֵי שָׁמַיִם. בְּלוּלֵי אֵשׁ וּמַיִם. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְתִשְׁעִים כְּמִנֵּי שָׁמַיִם: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן. יַפֵּת פְּעֻמָּיִם.
 וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם לְאֵר הַשָּׁמַיִם: שְׂעָרֵי רְקִיעַ בּוֹ
 מֵאֲזוּרוֹת הַתְּקִיעַ. וּמִמֵּנוּ זֹרְחִים בְּמִקוֹמָם לְהַשְׁקִיעַ:
 הִפְתָּחוּ לְחַנוּן. יָם לְמוֹ הַבְּקִיעַ. וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פְּנֵי
 דַר רְקִיעַ: שְׂעָרֵי וִילָוִן נִבְנִים וַיּוֹצֵא בְּגִלְלוֹן. וּמִחֲדָשׁ
 בְּכָל יוֹם. מִפְתָּחֵי חֵלוֹן: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן. מִצַּבְתָּה
 כְּאֵלוֹן. וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פְּנֵי דַר רוּם וִילָוִן: שְׂעָרֵי
 שְׁחָקִים. שָׁבוּ רֵיחִים שׁוֹחֲקִים. עוֹמְדוֹת וְטוֹחֲנוֹת מִן
 לְצַדִּיקִים: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן. זְרוּיִם בְּמִרְחָקִים. וְתַעַל
 תְּפִלָּתְכֶם פְּנֵי שׁוֹכֵן שְׁחָקִים: שְׂעָרֵי זְבוּל. שָׁבוּ מִזְבַּח
 סְבוּל. וְהַשֵּׁר מִקְטִיר עֲדָיו בְּמִכְתָּן בְּכַרְבוּל: הִפְתָּחוּ
 לְחַנוּן. גִּדְּחָקִים בְּחַבּוּל. וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פְּנֵי יָשׁוּב
 לְמַבּוּל: שְׂעָרֵי מְעוֹז. בּוֹ מְשׁוֹרְרִים יִשְׁעוֹן. וּבַיּוֹם הַזֶּה
 חֲשִׁים לְסַגֵּל יִשְׁמְעוֹן: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן. גְּמָרְרִים לְלַעוֹן.
 וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פְּנֵי דַר רוּם מְעוֹן: שְׂעָרֵי מִכּוֹן. שָׁבוּ
 שְׁלָגִים יִתְכוּן. וּמְעַרְתַּת קִטּוֹר וְסַעַר בּוֹ יִשְׁכּוֹן: הִפְתָּחוּ
 לְחַנוּן. קָעַם לְבוֹ נִכּוֹן. וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פְּנֵי דַר רוּם

מבון: שערי ערבות. שבו ברכות רבות. וגנני צדקה
 והסוד וכל טובות: הפתחו לחנון. בני שלשת אבות.
 ותעל תפלתם פני רוכב ערבות: מכניסי רחמים.

סליחות ליום שלישי של עשיית

לך יי הצדקה. סלח לנו.

פ ת י ח ה

אלהיך רב ונפש נשפוד במים. כלנו אל אל בשמים:
 אחיו וקנים עם עולליכם. הנכו והסירו רוע מעלליכם:
 לפניו נרבה תהנה ובקשה. ועל זאת מאלהים נבקשה:
 יורנו הטוב על מגול. דרכו יעזוב רשע ופושע ועול: הכינו
 לב והיטיבו מחשבה. כי גדול כח התשובה: בקהל רב
 מלין נבביר. ולא ומאם אל כביר: רוצה תשובת בוגר
 ונשחת. להשיב נפשו מני שחת: שמע תחנון והעתר
 למבקשיך. בנשאנו ידינו אל דביר קדשך: יהיו נא אמרי
 פינו קרצון. וכפר על חטאתינו אוגם ורצון: תשוב זכור
 קרית געמך. והנחם על הרעה לעמך: ועשה חפץ עבדיך.
 וישעשעון תנחומיך: סמוכים בהסדך. ובטוחים על
 רחמיך: אל מלך.

כי על רחמיך הרבים. אל ארך אפים. י י :

תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: שובו
 שובו אמרת לנו ועל התשובה מראש הבטחתנו: שובה
 ישראל עד יי אלהיך כי בשלת בעוניך: דרשו יי בהמצאו
 קראהו בהיותו קרוב: כוחם אב.

אלהינו ואלהי אבותינו

סא

אנוש עד דכא תשב. לפני נבעות ותכל תישב: בהאמן
 אצלך שעשועי יומים. מרחפת על פני המים: גיסות כסבב
 מדינה משבשת. נתנה למרפא וצרי תחבושת: דעת טעם

הַרְוִיחָה מֵהַשְׁחִית. שָׁרִינוּ בְּדִינוּ מִחֲצָה הַפְּחִית: הַמַּצֵּעַ
בְּבִלְבַל עֲלִיזָה תָּבַע. עֲסָקוּ בְּשִׁקּוֹ וְתַעֲנִיתוּ קִבְעָה: וְאַף כִּי
מִבְּכֹרֶה נִגְרַשׁ. פָּרַשׁ מֵאֲבִיו וּלְהַשִּׁיבֵנו דְּרָשׁ: וְכֵה לֹא
מִשְׁכֹּרֶת יִתְּרָה. צָפָה לְהַעֲמִיד בְּאֵר הַתּוֹרָה: הַזֹּרֶת
הַשְּׁבִטִים בְּצַדְקוֹ תִּחְבֶּר. קְלוֹט בְּזָהָב מְעוֹז הַמְדַבֵּר: טָכַם
בְּנוֹ בְּקִי וּמְיוֹשֵׁב. רְאוּי לְהַשִּׁיאַ עֵצָה וּמַחֲשָׁב: יִשְׂרָאֵל קוֹנֵד
יִכְמְרוּ נְחוּמָיו. שׁוֹבָה עַד שְׁהוּא בְּמִדַּת רַחֲמָיו: כְּתוּב
לְמַעַלְה לְהַזְדַּיֵּר הַבְּרָתָה. תֵּאשֵׁם שׁוֹמְרוֹן כִּי מָרְתָה: אֵל
נְתִיבוֹת עוֹלָם אָלוֹהִים. לְחִכְמָה וְלִנְבוּאָה וְלַתּוֹרָה שְׁאֵלוֹ: בְּטוֹב
וַיִּשָּׂר מִמֶּלֶךְ נִזְהָרוּ. מִתּוֹךְ סוּדָיו הִסְדִּיו נִכְרוּ: גָּדַל הַסֵּד לֹא
נִיחַל. נִצּוּחַ מִבְּרִיּוֹתָיו וְעִבְבוֹנוֹ מוֹהֵל: דּוֹרוֹנוֹ בְּכָלִי שְׁבוּר
מוֹכֵל. סִמִּי קִצִּיעוֹתָיו בְּנִרוֹנָנוּ מִקָּבֵל: הוּא שְׁהִנְבִיא מִקְלָם
מִחִילָתוֹ. עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע שִׁירֵי נִחְלָתוֹ: וּמִי כְּמוֹהוּ מוֹרָה
לְחַטָּאִים. פֶּשֶׁר דְּבָרִים וְרִצּוֹי מִבְּטָאִים: זֶרֶם תֵּת לְשִׁלְחָנִי
תּוֹסֵפוֹת. צְרוּרוֹת רָעוֹת בְּמַעֲיַת יָפוֹת: חוֹטֵא לְשׁוֹב אֵל
יִתְבַּיֵּשׁ. קָרִיאת עֲדוּתוֹ בְּעוֹד יֵשׁ: טוֹבָה לְעוֹלָם בְּשִׁבִיל
נְרִצִּית. רַבִּים וַיִּחַיד זְכוּתוֹ נִמְצָאת: יַעַן כִּי נִתְּוִית פְּעַמִּים.
שׁוֹבָה וְשׁוּבוֹ לְאֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים: כִּבְּן מְלָכִים שְׁיָצָא
לְתַרְבוֹת. תּוֹחֵלְתוֹ חוֹזֵר לְאֲבִיו בְּקַרְבוֹת: יִשְׂרָאֵל בְּנֵד
בְּכוֹרֶךָ יִקְרָךְ. צַעֲצוּעֵי שְׁעֵשׂוּעֵיךָ זְכוֹר בְּזִכְרֶךָ: חוֹזֵר אֲצִלְךָ
וּבִתְשׁוּבָה שָׁב. קְטוֹרֶת תְּבוֹן פִּלּוּלֵי יוֹקֶשֶׁב: הַמּוֹן מַעֲיָךְ
יִהְיֶה לֹא. קָדַם בְּסִינֵי תִשְׁלוֹם לְמוֹלוֹ: טוֹבֶךָ וְרַחֲמֶיךָ יוֹכֵפֵל
לוֹ. נוֹעַם דְּבָרֶיךָ כּוֹ בְּפִקְלוֹ: יַעַן תִּדְרָה כְּמַחַט פִּתָּח. יְהִי
שִׁלְךָ בְּאוֹלָם הַנִּפְתָּח: אֲנִי רְאוּתְךָ בֵּל תִּתְבּוֹנֵן. יָדַע מִתִּי
שׁוֹא לְכוֹנֵנִן: יֵשׁ בְּנוֹהַג עוֹלָם בְּרִיבִים. מְבֹזָה אֶת חֲבִירוֹ
בְּרַבִּים: קְאֵחַר זְמַן רִזְחוֹ בְּצַנְנוֹ. שׁוֹחֵר טוֹבוֹ וּמִבְּקֵשׁ רְצוֹנוֹ:
נִתֵּן חוֹב הַדִּין כְּבִתְחִלָּה. יָשׁוּב יִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ מִחִילָה: יִגְדַּל
וַיִּשְׁגִּיב פֶּתַח הַזֹּרֵא. בִּתְשׁוּבָה מוֹרָה בְּהַצְנַע קוֹרָא: וְרִאוּי
הַשֵּׁם הַנִּכְרָד לְקַלְסוֹ. וּבְדָבָרִים מְרוֹצִים נוֹחִים לְפִיסוֹ: עַד
יַעֲרָה רוּחַ מְמָרוֹם. שְׁבוֹתָנוּ יָשִׁיב מִצְפוֹן וּמִדְּרוֹם: טוֹב

סליחות ליום שלישי של עשיית

יִיטִיב מְקוֹם מִקְדָּשָׁיו. אִזּוּ מוֹבְחָו נַעֲלָה קְדָשָׁיו: וְאִזּוּ
מְנוּתִינוּ נְשַׁלְמָה כְּתָקִים. מִבְּטַח כָּל קִצְוֵי אֶרֶץ נִים
רְחוּקִים: אֵל מֶלֶךְ

הַאֲנוּשׁ מֵאֲלוֹס יִצְדֵק אִם מְעוֹשָׁהוּ יִמְהַר נִגְרָר: דְּרָשׁוּ יְיָ בְּהִמְצָאוֹ
קִרְאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלֶתָ בְּעֵנְיֶךָ: שׁוּבוּ
שׁוּבוּ אֲמַרְתָּ לָנוּ וְגַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הַבְּטָחָתְנוּ: כִּדְהַם אֵב וְטִי

אלהינו ואלהי אבותינו

סב

אָנוּשׁ בְּמָה יִצְדֵק בְּיוֹם דִּין לִפְנֵי בּוֹרְאוֹ. בְּמָה יִקְדָּם
וּבְמָה יִנְכָּה לְכַלְכַּל אֶת יוֹם בּוֹאוֹ. נוֹרוּ לָכֶם וּפְתַחוּ מִפְּנֵי
מוֹרְאוֹ. דְּרָשׁוּ יְיָ בְּהִמְצָאוֹ: הַיּוֹמָה עַד לֹא יִשְׁכּוֹן יִצִּיר וְלִפְנֵי
שַׁחַת קְרוֹב. הִבָּאת תַּחֲנוּ וְסִדְרַת תְּפִלָּה לְיוֹצְרֵי לְרוֹב.
וְשִׁיחַ נֶאֱקָתְנוּ קִבֵּן לִפְנֵינוּ יַעֲרוֹב. קִרְאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב:
זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה וְלֵב נִדְכָּה נִיחֻחֵי נִסְבּוּ. חֲפִצּוֹ
אִין בְּכָלִיד וְלֹא בְּתַמּוּרַת עֲרֻכּוֹ. טוֹב לֵב אוֹהֵב וְהוֹהִיר עָלַי
תְּשׁוּבַת נִדְכּוֹ. יַעֲזוּב רִשְׁעֵי דְרָכּוֹ: יִתְכַּנּוּ דְרָכֵי נְלוֹז וְיִתְיַשְׁרוּ
עַלִּילוֹתָיו. כָּלָה פּוֹ יִתְחַרֵּץ עָלָיו וְיִתְחַזְקוּ מוֹסְרוֹתָיו. לֹא
יִחַפּוּץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּעֻזּוֹ תוֹעֲבוֹתָיו. וְאִישׁ אֶזְרָן
מִחַשְׁבוֹתָיו: מְעוֹז וּמִשְׁגָּב וְחַבּוּי לְחוֹסְהוֹ. נוֹרָא מְאוֹד כִּי
יִכְלַכְלָהוּ וּמוֹרָה אִיו כְּמוֹהוֹ. סְלִיחָה וְתַחֲנוּ אִישׁ יִבְקֹשׁ
בְּעֵרְהוֹ. וַיִּשׁוּב אֵל יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ: עוֹנָה מִמַּצַּר קוֹרְאִיו
וְדַתְעֲלֹתָם תִּרְוּפָה מִמְהַר לְסִלּוּחַ. פּוֹנָה לְעֵנוֹת עֵנִי תְּפִלָּתוֹ
כִּל לְשַׁקֵּץ וְלֶאֱלוּחַ. צָעוֹק נִצְעַק מִכָּאֵב לֵב וְנִסְגּוֹר וְנִפְלוּחַ.
וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: קִהְנוּ דְבָרִים וְאַתָּאנוּ נוֹכְחֶיךָ.
רְצוּת שְׁלוֹמֵנוּ בְּעַד נִיחֻחֶיךָ. שִׁבְדֵי הַבְּטָחָתְנוּ עַל יָדֵי
שְׁלוּחֶיךָ. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ: תְּשׁוּבָב יַעֲקֹב. וַיִּשְׂרָאֵל
תְּאַסּוּף עֲדֶיךָ. תִּקְבַּל תְּשׁוּבַתֵינוּ כְּנוֹסֶת הוֹדֶיךָ. בָּנוּ יֶאֱמְנוּ
מִנְהַג רַחֲמֶיךָ נִחְסְדֶיךָ. שׁוּבָה יְיָ עַד מְתֵי וְהִנָּחֵם עַל
עֲבֹדֶיךָ: אֵל מֶלֶךְ

קולנו שִׁמְעֵת אֵל תַּעֲלֵם אֲנִיךָ לְרוֹחַתְנוּ וְלִשְׁוֹעַתְנוּ: אֵל הַגָּאֵץ לְבַיָּנוּ

שָׁמַךְ אֵל תִּנְבֵּל כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ: וְכוּר אֵל תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ: אֵל תִּשְׁטַפְנוּ
שְׂבוּלַת מוֹם וְאֵל תִּבְלַעְנוּ מִצּוּלָה וְאֵל תִּאֲמַר עָלֵינוּ כְּאֵר פִּיָּה:
כִּרְחֵם אֲבִי לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'

אלהינו ואלהי אבותינו

סג סליחה

אֵלֶיךָ וְאֲשׁוּבָה אֵל אִישֵׁי הָרָאשׁוֹן אֲשֶׁר מֵאֵז נִצְרַנִּי
כְּאִישׁוֹן בַּחֹר כְּאֲרָנִים תִּהְלֶתוּ בְּכָל לָשׁוֹן בְּזִכְרֵי בּוֹ אֵינְנוּ
מְנִיחַ לִי לִישׁוֹן: גָּאֲלֵנִי בְּזִרְעַ מִבֵּין קְדוּשִׁים גַּם כִּלְלֵנִי יוֹפִי
וְכָלִים חֲדוּשִׁים דְּבָר בִּי עַל פִּי קְדוּשִׁים דְּבִקְנֵי אֲצִלֹ
בְּכַתְּבָה וְקְדוּשִׁים: הִרְבָּה מוֹהַר וּמְקַנְדָּה וְקִנְיִן הַגְּדִיל
הַשְּׂמֻחָה בְּכָל עֵינַי וְסִיד וְכִיד בֵּית חַתָּנוֹת בְּנִין וּמָסַר
לְשָׂרְתַנִּי עֲלָמוֹת אִיו מִנְּיוֹ: זָבַח הִבִּי וְשִׁלַּם גְּדָרָיו וְזָבַדְנִי
זָבַד טוֹב בַּחֲדָרָיו הַיְצָרוֹת קְטוּרוֹת תִּבְנוּ סְדָרָיו חַתָּנִי
הַמְּלֶךְ הִבִּיאֵנִי חֲדָרָיו: טְבַלְתִּי וּבֵאתִי בְּעַדֵי עַדִּים טְהָרוֹתִי
נָתַנוּ רֵיחַ דּוֹדָאִים יִצְוֵעֵי עָלָה וְלֹן בֵּין שְׂדֵים יִמֵּינוּ הַבְּקַתָּנִי
חֲבוּק יָדַיִם: כִּמְעַט רָנַע אִירַע דְּבָר. כְּבוֹד הַמִּיר וְחֹק חֶק
שָׁבַר לְכַתִּי דְרָךְ בְּרוּחַ וְלֹא לְהִבְרַר לְצַתִּי וְאֲצַתִּי וְדוּדֵי
חֶמֶק וְעֶבֶר: מַעֵי הָמוּ לְדוּדֵי קִנְיִי מֵה לִידֵי בִטֵּל אֲשֶׁר
הַתָּנִי נָסַע מֵעָלַי וְלֹא חֲנַנִּי נָאֵם בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מִצָּאתִיו
וְקִרְאתִיו וְלֹא עֲנִנִי: סוּרָה אֲדֵנִי סוּרָה חֲנִנְתִּיו כִּמָּה סוּב
וְלֹא פָנָה הוֹחֲלֵתִי עַד מָה עָלַי לְבִי כְּכֹנֵר יְהִמָּה עֵינֵי
נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה: פִּקְפֶּק בְּכָבוֹד לְמוֹרָד עֲנִיּוֹת פִּתְחֵי גִדָּה
שֵׁם נְקִיּוֹת צָנוּף צָנְפֵנִי כְּדוֹר דְּחִיּוֹת צְעוּרָה אֲלִמְנוֹת חִיּוֹת:
קוּה קוּיִתִּי יִי יוֹם נְחָמָה קִרְבַת נְטוּשָׁה בְּאֵף וּבְהִמָּה רִשְׁפֵי
אֵשׁ הִיָּה לָהּ לְחוּמָה רַחֵם תִּרְחֵם אֶת לֹא רְחָמָה: שׁוּבֵי
שׁוּבֵי הַשׁוּלְמִית מִבֵּין שׁוֹסֵיף שׁוּבֵי וְנִחְנָה בְּךָ יֹאמֵר עוֹשֵׁיף.
תִּקְעֵי כַף מְלִבְנוֹן רְצִיתִי מֵעֲשֵׂיף תְּעוּרֵר אֶהְבֶּתְךָ כִּי בּוֹעֲלִיךָ
פִּישֵׁיף: יָדוּעַ תִּדְעַ פְּנֵי צִאֲנֶךָ צִיּוֹן מְכַלֵּל יוֹפִי הַיְטִיבָה
כְּרִצֻנְךָ חֲסִידֶךָ רִנָּן יִרְנְנוּ אֲדַקוֹת פְּרוּנְךָ קוּלִי שְׁמַעְתָּ אֵל
סַעֲלָם אֲזַנְךָ: אֵל מֶלֶךְ

הַ בְּנִקֵּר תִּשְׁמַע קוּלֵנוּ בְּנִקֵּר נְעֲרוּךְ לְךָ וְנִצְפָה. אֵל תִּנְאֵץ לְמַעַן שְׁמַךְ

אל הנבל כסא כבודך: זכור אל-תפאר כריתך אתנו: נאני תפלתי לך עת רצון אלהים כרוב חסדך ענני באמת ישעך:

ש ל י ש י ה

סד

אנעק אל אלהים קולי בוקר אערך-לך בעד קהלי. יי צורי וגאלי: נשנו בתחנונו ובתפלה. דלתיה שקדנו רב עליה הסר מעלינו נגע ומחקה: המציא לנו סליחות והעבר רעה מנפשות האנוחות. אל אלהי הרוחות: ועקתי לך בענוי ותלאה חיתי פדה נא משחת ושאלה. קרבה אל נפשי גאלה: טוב מבט נוחי יוצרי וסברי ומבטחי. בידך אפקיד רוחי כבוש פעסך מידידיך. לראות שחת אל תתן חסדיך: ענני יי כי טוב חסדך: מכה בלי תרופה. נצח לחרפיך תשלח בהקצפה. ובעמך לא למגפה: סגפנו ביום זה. ענותנו לא תשקץ ולא תבוזה. סלח נא לעוה העם הזה. פשענו ומעלנו צור לך חבול חבלנו. לכן בלינו באפך ובחמתך נבהלנו: קדוש ריב אל תמתח. ראה כי כפי לך אשטח. יום אירא אני אליך אבטח: שפך שיח עמך. תחון ותעו שלמיה. אל תנאץ למען שמך: שעה שועת אנונים. לקוראך מדוחק הסבת ממעונים שומע אל אבונים: נדיבי עם מטע נאמנים. החוסיה קניה טהוריך נאמנים. מהר תרחם כרחם אב על בנים: אל מלך

שובה יי את שביחנו באפיקים בנגב: שובה יי חלצה נפשנו והושיענו למען חסדך: והשב לשבנו שבעתים אל חיקם תרפתם אשר חרפוך יי: כרחם אב. ליי הישועה.

אלהינו ואלהי אבותינו

סה שלמונית

תחרות רוגז הנים ותזכור רחם. תמימיה חנות ואל תשכח ביד לוחם. שאריתם חמול פליטתב תרחם. שביתם באפיקים שובב וכדשא תפריחם: רפו ידי עם ענני הצאן. רדו בהם שונאיהם בעוני ולחצו. קום כי עליך לגדור פרחן. קוהם פקח וקרא שגת רצון: צבי ישראל

קודש חלל על במות. צריו עליו כשאון ים נוהמות. מלא
 איה שואל וזכור עולם ימות. פקדת משנה כהופעת אל
 נקמות: עורי לבשי עזו ורוע מחוללת קמים. עורי כימי
 קדם דורות עולמים. ספח כוס המתה ואף שכר לאמים.
 סף רעל פקוד בשלום נחומים: נצח ישראל קוץ חושה
 לעזרתם. נגשים ונגנים וכף תקותם. מיחדים שמך וזכרך
 תאותם. משול בם אתה ועצור במקהלותם: לך ייחלו הן
 אם תקטלם. לרוחתם ולשועתם און כל תעלם: כשר
 כחם מהרה הצילם. כלו עיניהם מתהומות מתי תעלם:
 יקר שעשוע ביד צריו למה לאכלה. יחרקו שן נזרוהו כצאו
 מבידה. טבעו פה מבטם לעזרה נסו לבית התפלה. טובך
 ורחמך מהם לא תכלא: הים פעול הסד נמול טיבה
 לחיבים. חלוק בקדוש צום ובעצרה נצבים. ורום כלום
 זדים טורפים כזאבים. זו לעגם ורב כוזם באדמת שובים:
 ובמה יודע איפא כי אתה נואלם. וצר הצורר הקשה
 והכביד עלם. הקדישם ליום הרנה ולטביחה התיקם כלם
 הורג שבועתים יקם ושבעים ושבעה ישלב: דלה והצל
 לקוחי מות ולהרג מטים. דהופים גלעג ביד שואלי תרץ
 דורשי אמים. גבורתם בצום נשתה ודמם. לפניה ממעטים
 גלוי ריבם אליך גאלם מחרב להטים: בלתך למו אין
 זולתך לא בחרו. בעשן כלו עיניהם ועצמותם כמוקד נחרו.
 אור חשך בעדם כה נעזב והלבבות סחרחרו. אוף פקדון
 בצר ובעת צר לך ישחרו: אנא לעזרת ידיך הנעדרה
 חושה מהרה. הקטן לאלף והצעיר להעצים ולהגבירה.
 יודוך חוכי ישעך ויהללוך עם נברא. מקנה ישראל מושיעו
 בעת צרה: אל מלך

פומיון

טו

ישמיענו סלחתי יושב בסתר עליון. בימין ישע
 להושע עם עני ואביון. בשוענו אליך נזראות בצדק

תַּעֲנֵנוּ. ייִ הִיָּה עֹזֵר לָנוּ: שְׁוִיתִי עֲזָרְתִּי. עַל גְּבוּר
 וְנִשְׂא. לִפְנֵי גֹחִי. אֲשַׁפּוֹךְ שִׁיחִי. אוֹלֵי פָנֵי יִשְׂא.
 מִדְּתִי. בּוֹנֵתִי. כַּסְּדָר אֲשֶׁר עָשָׂה. הֲלֹא יִקִּיר מְקַרְקֵר
 קִיר. עוֹד וְכוּר תִּזְכְּרֵנוּ: " הִיָּה כָּבֵא כִגְל הַגְּלָגֶל.
 לְהַחֲלִיף הַשְׂטָה. רַעֲיָתָךְ יוֹנָתָךְ לָךְ פּוֹנֶה הַבֵּיטָה.
 בְּאוֹת נַפְשָׁה הַגִּישָׁה. לַפְתּוֹחַ בַּחֲרָטָה. יִמִּין פְּשׁוּטָה
 מִלְמָטָה. בְּצַפִּיתָנוּ צַפִּינוּ: " הִיָּה שֶׁאֵל קָבוּעַ כְּבַמְסַמֵּר.
 וּלְצוּאָר. כְּמוֹ סוּאָר. הוֹטֵל לְמִשְׁמֵר. וּמִי אֲזֹר. זֹר
 קֶזֶר. וּמִי אֲכֹזֵר כִּי יַעֲזֹרֵנוּ: " הִיָּה לַחֲבַצְלֵת פֶּתַח
 דְּלֵת אֱלוֹהַּ מִמַּעַל. בִּינָה הַגִּינִי לְהַצִּינִי. בְּתוֹךְ שַׁעַר
 הַנִּגְעַל. רַחֲמֵנוּ קִדְמָנוּ. צְרִי וּמְזוֹר הַתַּעַל. בְּרַר חֲקֵי
 לְהַצְדִּיקִי. יִבְקֹשׁ עֹז וְאֵינֵנוּ: " הִיָּה יוֹנֵת אֶלֶם מִשָּׁלֵם.
 חֲלֹק יָפָה תַגִּיעָה. אוֹת צֶדֶק בְּהַצְמִדֵק. בִּירְאָתָךְ
 לְהוֹשִׁיעָה. לָךְ תִּקְרָא עֵת לְשַׁחֲרָרָה. אֲדוֹן בּוֹז
 הַשָּׁעָה. וְתֵק תִּיק מִנְרֵתֵךְ. כְּאוֹר תּוֹצִיא דֵינֵנוּ:
 " הִיָּה תַצְלִיחִי בְּמִשְׁלָחִי. אֲשִׁיב שׁוֹלְחִי דְבָר. חוֹקֶתָה
 חוֹק חֲקֶתָה. עֶשֶׂר וְשְׁלוֹשׁ כְּמִדְבָר. מַחֲזִיקִים וְלֹא
 רִיקָם. שְׁלַחֲתִי לְהַתְגַּבֵּר. וְכֹה תַעֲשֶׂה עֹזֵן נוֹשֵׂא.
 עֲתָה תָשׁוּב תִּרְחַמְנוּ: " הִיָּה אֵל מֶלֶךְ.

כְּאֵיל תַּעֲרוֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם. בֶּן נַפְשָׁנוּ תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: כִּי
 שָׁחָה לְעַפְרָה נַפְשָׁנוּ דְבָקָה לְאָרֶץ בְּטַנְנוּ: וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֶאֱמַר ייִ כִּי יַעַן
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֵיךָ אֶת־יַחֲדָךְ:
 כִּרְחֵם אֲבִי לִי הַיּוֹשׁוּעָה. ייִ צַבֹּאוֹת. סֵלַח נָא הַטָּה וְכוּ'.

אלהינו ואלהי אבותינו

סו עקידה

אֵיךְ לְמִדַּת דַּעַת. מָרָם לְכָל מוֹדַעַת: בְּאֵר שִׁמְךָ לְכָל־
 בְּאֵי עוֹלָם. גָּלָה כָּל־סִתּוּם וְנִגְעַלְם: גְּלוּלִים מֵאֵם וְשִׁבְרָה.

תועים לשמך חבר: דרך מישור בחר. תורה ומצות שמר
 ולא אחר: הצלתו מאור כשרים. גננתו בעמק השדים:
 ועדתו שכרך הרבה מאד. ותקתו רוב עושר וכבוד: ועק
 והשיב מהתתן לי. שורש וענף אין לי: חילתו בראית
 מחוה. בשרתו לא יירשך זה: טנא בכורים למאה חננתו.
 לקרבן נוחח חשקתו: יחדו בכל לבם רצו. לעשות רצונך
 רצו: כבש רחמיו לעשות רצינה. בן יכבשו רחמיה את
 בעסך מעל צאנה: לבם ונפשם היה נכון. לכן תפלתנו
 לפניך קטורת תפון: מהר ולקח מאכלת. לכן תציל זרעם
 ממיתה משפלת: נעקד יחיד בשה לטבח. לכן עתירתנו
 תרצה בעולה ונכח: סדר עצים והצית עליהם אש. לכן
 בעמידתנו היום לא נתביש: עניתו משמי שמים. לכן
 נשבעת לו בשמך פעמים: פדיתו באיל בסבך אחיו. לכן
 בקשתנו וענונו לא תבוז: צעקתנו שמע ושועתנו סכות.
 בזכות אב נסע לסכות: קול מבשר ישמע בעולם. לגאול
 עם גזע גבעות עולם: רהם עדת קהל מקשמים. טיעת
 שנים עשר שבטים: שכינתך תשכון בתוכנו. תנהגנו לגבול
 אדמתנו: תפן אלינו ברחמים. כי בן נקראת מלא רחמים:
 אל מלך. זכור רחמך עד נמרא בשביא. ואח"כ אומרים תחנה זו:

תחנה

כ

שבת הכסא. אשר למעלה מנשא. יחלה בערנו לצור
 המתנשא: מלך על כסא. לעמו יהי מחסה. ויפן בצורת
 הם חקוקה בכסא: על הימין אריה. יחקה פני אהיה. יחון
 ויחוס זרע פה יהיה: וישענו יהיה. ואותנו יחיה. וישיב
 המלוכה לזרע נור אריה: נא מהשמאל שור. פגיעתנו
 יתשור. ללמדנו היטב חמוצנו לאשור: ברכות יתשור.
 ומרודנו יעשור. וישיב לבצרון הדרת עוז בכור שור:
 ראית פני אדם. תחנתנו יקדם. לפני צור מעוז יוצר האדם:
 ילביז המאדם. יעורר הנרדם. גירבה המשרה לקרואי צאן

אָדָם: צַפְצוּף הַנֶּשֶׁר. בְּכַנְפָיו יִחְשֶׁר. וַיִּלִּיץ צְדָקָנוּ פָּנֵי אֱהָב
 יוֹשֶׁר: הֶלְקֵנוּ יִבְשֶׁר. וְעַפְעַפְנוּ יִישֶׁר. לְדַבֵּר בְּצַדְקָה לְעַם
 נְשׂוּאֵי נֶשֶׁר: קִדְיָשִׁי עֲלֵינוּם. שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים. הִפִּילוּ
 תְּחַנְּתֵנוּ פָּנֵי אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים: וַיִּזְכּוּר רֵאשׁוּנִים. וְאַהֲבַת
 אִיתָנִים. וַיִּקְּם שְׁבוּעָה לְדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים: מִכְּנִיסֵי רַחֲמִים:

סליחות ליום רביעי של עשי"ת

לך " הצדקה. סלח לנו.

פ ת י ח ה

כ ט

אִשֶּׁת נְעוּרִים דָּאֲהוּבָה. אֲשֶׁר אֲרַסְתָּ בְּרוּב מוֹתֵר
 וּבְרוּב טוֹבָה. וְאִיךְ עָתָה יוֹשְׁבַת עֲלוּבָה. גְּעוּלָה מְאוּסָה
 וְעוֹיְבָה: לְבוּשָׁה בְּעָדֵי עֲדִיִּים. אֲשֶׁר הִתְנִיתָה בְּבְרִית
 וּבְתַנְאִים. וְאִיךְ עָתָה סוֹכְבַת דְּלָתַיִם. וְשׁוֹכְבַת בֵּין שְׂפָתַיִם:
 הַבוּשָׁה בְּשֵׁשׁ וּמִשֵּׁי כְּלוּלָה. הִיא הַיְתָה בְּכָל־הָאָרֶץ מְהֻלָּלָה
 וְאִיךְ עָתָה נְחַשְׁבַת מְחֻלָּלָה. לְלַעַג וּלְבוּשָׁת וּלְקַלְלָה: נוֹת
 בְּעַמִּים בְּנִעְלִיָּה. אֲשֶׁר בְּנִפְיָךְ פְּרוּסִים עָלֶיָּה. וְאִיךְ עָתָה
 נִגְפוּ רַגְלֶיהָ. עַל הַהָרִים אַחֲרֵי עוֹלָלֶיהָ: נָא יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים.
 תִּרְאֵה בְּכָל־זוֹאת לֹא פָנַתָּה אֶל רֵהָבִים. וְלֹא עַל פְּרָשִׁים
 וְרוֹכְבִים. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

כי על רחמיך הרבים. " י. אל איך אסים.

שמעו אלהים רגותנו. הקשיבה תפלתנו: רחמיך רבים " במשפטך תינו:
 כרחם אב. לוי הישועה. סלח נא וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו

ע כליחה

אָתָּה אֱלֹהֵינוּ מִלְכֵנוּ מִקְדָּם. אֲבָן בְּתוֹדָה פְּנִיךָ אֲקַדֵּם.
 בְּתַנּוּמוֹת מִשָּׁבַב לֹא אֲרַדֵּם. בְּעֵינֵי שִׁנָּה מֵרְאוֹת אֲרַדֵּם:
 נִבְרָו מִנֵּי דְבָרֵי עוֹנוֹת. נִם כּוֹחֵי הַבְּשִׁילוֹ לְעוֹנוֹת. דְּבוּב אֵין
 מִצָּא תְּחִנוֹת. דִּי שְׂדוּם פְּרִים לְקַרְבָּנוֹת: הֵן בְּמִלְאָכֶיךָ
 תְּשִׁים תְּהֻלָּה. הַיִּזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ מִשְׁרֵתֶיךָ בְּחִילָה. וְאִם כֵּן

סליחות ליום רביעי של עשיית

בְּקֹדֶשׁ מֵעֲלָה. וְאִם שׁוֹתָה כַּפַּיִם עֹלָה: זָחַלְתִּי וְאִירָא
 מְרֹב עֹנֵי. זָכַרְתִּי בְּדִלָה שִׁמְךָ יי. חֲסֵדְךָ וְאַמְתָּךְ יְהִדְמוּ
 פָּנֵי. הַטָּאֵי הָעֵבֶר וּמַחֵה זְרוֹנֵי: טוֹב וּמֵטִיב לְטוֹבִים וְלָרָעִים.
 טְמוּנֹת צְפוּנֹת לַפְּנִיךָ יְדוּעִים. יוֹשֵׁר אִם עִקְלָנוּ בְּתַעְתּוּעִים.
 יַעֲמֵדוּ לָנוּ שְׁלֹשֶׁת הַדּוּעִים: כְּשֶׁרִיזוֹן צְרוּף צְדָקָה לְלָבוּשׁ.
 כּוֹבֵד עֹז בְּצוּל לְכַבוֹשׁ. לְמַזּוֹר צָרִי וְתַעֲלָה תַחֲבוֹשׁ. לְכֵן
 תֵּרָא אוֹיְבֵתִי וְתַבוֹשׁ: מֵאֵז קֹדֶשׁ חוֹדֵשׁ וּמוֹעֵד. מִדִּינָה פְּחַדְתִּי
 וְאַתְּחַלְחַל לְהַרְעֵה. נֶאֱוָר אֶתְּךָ הַיּוֹדֵעַ וְעַד. נוֹשֵׂא וְעוֹשֵׂה
 תּוֹמָה וְסוֹעֵד: שָׂא נָא לְפִשֶׁע עֲבָדֶיךָ. שְׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת בְּדֵי
 יְדִידֶיךָ. עֲדִיךָ הֵם מִסְּהַרְיָךְ מִיַּחַדֶּיךָ. עֲמָה וְנַחֲלָתְךָ וְצֵאן יְדִיךָ:
 פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר. פִּלְט מִרְנַנֶיךָ מִסּוּפָה וּמִסֶּעַר. צְרִיךָ
 חוֹמָתָם הַגְּבוּהָה תַתְּעַרְעֵר. צִמְתָם בְּקִצְפָה וְחֲמָתְךָ כִּמוֹ אִשׁ
 תִּבְעֵר: קִדְמָנוּךְ טָרָם שׁוֹפֵר תְּרוּעָה. קָרְאָנוּךְ לָכֵה נָא לָנוּ
 לְיִשׁוּעָה. רַחֵם זְכוֹר בְּרִית שְׁבוּעָה. רוּגוּ הָעֵבֶר רַחֵם וּנְוֹשָׁעָה:
 שִׁבְנוּ עֲדִיךָ רוּצָה תְּשׁוּבָה. שִׁבְנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֹבָה. תִּכְפֹּר
 וְתִסְלַח עֹז שׁוֹבְבָה. תֵּאמֶר סִלְחָתִי אֶרְפָּא מִשׁוֹבָה: יוֹם יוֹם
 חֲקֵרְנוּ דְרָכִים. בְּרוּחַ פִּינוּ תַחַן עוֹרְכִים. יְהִדְמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כְּזֹבַח
 מַעֲרִיכִים. יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף מְלָךְ מְלָכִים: אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבֹר.

וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵי אֲפִים וְרַב חֲסֵד: תְּהִי נָא
 אֲזַנְךָ קְשֻׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת קְשֻׁמַּע אֵל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ וְעֲמָה יִשְׂרָאֵל:
 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יי כִּמְשַׁפְּטֵי חַיִּינוּ:

כִּרְחֵם אֲבִי לִי הַיּוֹשׁוּעָה וְכוּ.

סליחה

עא

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה צַדִּיק אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. בְּרַב נִדְבָה
 וְנִשְׁפָּר בָּאֵנוּ לְחַדוֹתֶיךָ וּבְשִׁבְרוֹן רַחוּמֶיךָ. גַּם עֲשֵׂתוֹנוֹת
 קִשְׁשָׁנוּ וְהִכְנַנְנוּ סִתְרֵי טוֹחֹתֶיךָ. דָּגִיר תְּהִי נָא אֲזַנְךָ קְשֻׁבֶת
 וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת: הַיִּשְׁקֵדוּ הַיִּשְׁרְנוּ עָלַי עֲלִית תִּכְסֵּ מִכָּה.
 וְרוּפָא אוֹמֵן וּבָקִי אֵינְךָ לְהַעֲדוֹת אֶרְוֹכָה. דֵּר שׁוֹת כּוֹרָה וְעֵינֶי
 יִצְפְּנוּ לְחַלְכְּךָ. חֲלַכְלֵם רְשָׁתָהּ בְּרַגְלָיו וַיִּתְּהַדֵּךְ עַל שְׁבֻכָה:

סליחות ליום רביעי של עשיית

טורדו חתו ידידיה העתיקו מלים ומענה. יהודה וישראל
הוסר מהם משען ומשענה. בראש שבולת נמלו ונפישם
דאבה ונענה. לרעכם מדורים שבעו ולצמאם רוו ראש
ולענה: מערכי לב משה כל נבון ורבן. נעלם משך העדן
ונסתם בושש הזרבן. ספו תמו תמידי כפרה ובטל
הקרבן. עבדך בקוצר רוח ובשלוחה יהיר וסרבן: פודם
ומציקם הנשית רהם ושכחת חנות. צפית הבטת מעל
ולעד זכרת צחנות. קצפת עד מאוד וסתמת זעק ותחנות.
רבבות אלפיה שובה ושכון בקרב המחנות: שם נבהות
ישראל ורום יהודה שפל. תרפיות הרב ולא נוגה לו
ואופל. אור לצלמית הושם וגיה הושעת לערפל. לאן שען
הורים וזכות ישני מכפל: יוצרנו בדינה איש לא נשא
ונגדל. הושה שוע ולא נבר לפני דל. בזוי למה נכבד
וקטן גבוה וגדל. רצוי ילד שעשוע עצור ופרוץ חדר:
שלמיה לא בטחו בחרב ולא סברו בחנית. משענם צום ושק
ומבטחם תפקה ותענית. עוד תוסיף ידה עלוביה לקנות
שנית. ידמו ויחילו לך מתחת עול רגזנית: האזינה חין עם
בזוי ומדכא ומחלל. חנון זעק קשוב וקבל ברצון מפלל.
קטורת תפלת תבון ובמנחה טהורה תוכלל. הקשיבה לקול
שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: אל מלך ויעבור.

מה בצע בדמנו בדתנו אל שחת יהודה עפר הגיד אמתה: וסלחת
לעוננו ולחטאתינו תדרוש: כי אדם אין צדיק בארץ אשר ועשה טוב
ולא יחטא: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

ברהם אב. ליי הישועה וכו'.

עב סליחה אלהינו ואלהו אבותינו

אליך יי שועתי. בתחו פניה קדמתי. גודל
רחמיה נסמכתי. אלהי בך בטחתי: הרביה יי
הודיעני. הדריבני באמתה ולמדני. ונתוב מצוהיה

יְדַעֲנִי. יְיָ אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: זְכוּר רַחֲמֶיךָ נְחֻסְדֶיךָ
 יְיָ. חֲנוּן לְךָ נִשְׂאֵתִי עֵינִי. טוֹבָךָ קוֹיֵתִי יְיָ. הַאֲזִינָה יְיָ
 קוֹל תַּחֲנוּנָי: יְהִי שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ יַעֲרֹב. כְּכֹלֵל אֲשֶׁר
 בְּמִזְבְּחֶךָ נִקְרַב. לְפָנֶיךָ תַּחֲנַנְתִּי תִקְרַב. וְסִלַּחַת
 לְעוֹנֵי כִּי רַב: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ אֲדוֹן נִשְׁמָתֵינוּ.
 נִכְלַמְנוּ מְאֹד בְּעוֹנֵינוּ. סִלַּח נָא לְכָל אֲשַׁמּוֹתֵינוּ.
 תִּשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ: עֲצוּר חֲמַתְךָ
 וְאֵל נָא תִתְחַרֶּה. פּוֹעֵל הַכֹּל יוֹצֵר וּבּוֹרֵא. צְדָק דְרָךְ
 תִּשׁוּבָה לָנוּ תוֹרֶה. כִּי עִמָּךָ הַסְדִּיחָה לְמַעַן תוֹרֵא:
 כּוֹלְנוּ תִשְׁמַע יוֹשֵׁב כְּרוּבִים. רַחֲמָן גְּמוּל טוֹבָה
 לְחַיִּבִים. שְׁלֵא עַל צְדָקוֹתֵינוּ תַחַן מְרַבִּים. כִּי עַל
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: תִּעֲבִיר חַטָּא וְתִמְחָה פְּשָׁעִים.
 זְרוֹנוֹת וּשְׁנֵנוֹת סְתָרִים וִידוּעִים. בְּטַל מִמֶּנּוּ מַחֲשָׁבוֹת
 שׁוֹנְאֵינוּ וְחָלִים רָעִים. מְרַבַּח מַחִילָה לְחַטָּאִים
 וְסִלִּיחָה לְפּוֹשְׁעִים: דָּלְנוּ מַחֲטָא נִקְנוּ מֵאֲשָׁמִים.
 יוֹדַע כָּל סְתָרֵי נְעֻלָּמִים. הִגִּינוּ שְׁעָה כְּעוֹלוֹת
 וּשְׁלָמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים:

אל מלך ויעבור.

מַה בַּצַּע בְּדַמְנוּ בְּרַדְתָּנוּ אֵל שַׁחַת: בְּיוֹדֶךָ עָפַר בְּגִיד אֲמִתְךָ: כִּי
 תִבְקַשׁ לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ תִדְרוֹשׁ: כִּי אָדָם אֵין צְדָק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂת
 טוֹב וְלֹא יִחַטָּא: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחֲנוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת
 בְּרַחֵם אֲבִי. לִי הִישׁוּעָה וְכוּ'.

ש ל י ש י ה

עֲנֵה
 אֱלֹהִים אֲדֹנָי חֵילִי. יוֹצְרֵי וּמְחוֹלְלֵי. לְךָ אָנִי וְכָל אֲשֶׁר
 לִי: בְּסֹאפָאָה אֵל תִּרְיֹב. פֶּן תִּשְׁחִית וְתִתְרִיב. נִפְשׁ כִּי
 תִקְרִיב: גְּרֵדוֹן לְדוֹן. רֵאשִׁית מְדוֹן. אֵשׁ הִיא עַד אֲבִדוֹן:

דרבי הסבנת. עלומי לאור שפה. אל תהיה לי למחנה:
 הליכות לו עולם. הן על כל נעלם. אל ישוב דך נכלם:
 וכי רבו משוכותי. לב התל במחשבותי. כי לא מחשבותי:
 זמותי הכל דבר. בכל מעשה תבל. נפש הוא חובר:
 הושב מאניו לספק קול הדרי דופק. וממו אל תפק: טהור
 יצרך עשיתו. ורנע לב מסיתו. כי תראה עון וכסיתו:
 ישועתך לנפשי אמור. האם תמנו לגמור. אם עונות
 תשמור: פלו בהכל ימי. ומכבוד אשמי. נכהלו עצמי:
 לבן אדם. המאותר והמוקדם. יצר לב האדם: מששת
 את כל. הדרי לב עקול. מה מצאת מכל: נועם חפצך
 בי. טמון עון בחבי. חם לבי בקרבי: סמוך נפשי מפחת.
 ומה בצע לקחת. ברדתי אל שחת: עלי ברחמים שוב.
 כי במה השוב. רוח הולך ולא ישוב: פצעי לפי פשעי.
 נשק ואפר מצעי. על בן המז מעי: צוקות עם צרות. אשר
 דנה חוברות. לא ידעתי ספורות: קשה רוח אני. הלא
 תראה בעני. כי תבקש לעוני: רחשי לה יערב. ולפניך
 תקרב. ונקתי מפשע רב: שבי פשע תנקה. בלב נשבר
 ונדכה. אם יתמהמה חכה: תשובתו תצפה. ועל חטאי
 תחפה. לשטן בסתר יכפה: אל עון וחטא נשא. אם פשה
 יפשה. ועשית מכסה: פדנו מעבור בשלח. לפניך תפילתי
 תצלח. יי טוב וסלח: רון תפילתי תשע. ומחה בעב פשע
 כי לא אל הפץ רשע: ונמלני יי בצדקו. תמיד יצפני
 בסבו. האל תמים ורבו: מעומק בור קראתיה. מכאב
 לב שחרתיך. כי זכור וברתיך: ברחמיך תלבוש. ואת
 חטאי תכבוש. ואדע כי לא אבוש: רבים אומרים לנפשי.
 באפר התפלשי. ולא תצא חפשי: יהמו המון מעיד. זכור
 חסד יודעך. ולי מה יקרו רעיד: צא על אויביך בנבור.
 זרוע רודפי תשבור. כי שמו אתי בבור: חציק ביהם
 תכלה. אסיריך מהם תעלה. ויהיו דברי אלה: קרובים
 נערכים. אהובים וחיבים. יי צבאות יושב הפרובים:

על גבי חרשו חורשים האריכו למעניהם: כי שקה לעפר גפשונו:
דבקח לארץ בטננו: יי מה רבו צרינו רבים קמים עלינו: קומה עזרתה
לנו וקרנו למען חסדך: כרחם אב ליי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו

עד שלמונית

אמרנו נגזרנו לנו ואין דורש. אבל אשמים אנהנו
וקרוב פורש. בעון בצענו צור לצר יחרש. בולע ומדיק
וקרד ורופס החורש: גל אחר גל ואין דובר. גולל וצף עלי
ראש גובר. דבק שבר על שבר חובר. האבון הבא קשה
ישפח העובר: המס ומס הלב מרוב המכשול. הולך
וסוער כי רב הנחשול. ומושיע ורב אין עוד למשול. ואבד
המנהיג ועיף שול נשור: ננהנו טוב ועל ככה הגיע. וזכריך
ועמך ביד עונינו להפגיע. חיים לרצות וסתף אף להרגיע.
הושה לעזור כי אין מפגיע: טורדנו ונהי בטמא וכבד
עדים. טורפנו ונגל ורודפים קלים חדים. יוצאים חוצות
מלאי גער במנודים. יושבי חושך צנים פרקים בדיים:
בלימות ורוק פנינו מצפים צפה. כי גדול הכאב מפה
ומפה. ליוצא בעתה ולבא אין רפא. להון ולרהם תקנה
איה אפוא: מה כוחי ליחל ומתשת גבר תנית. מוסף משך
קץ מענית נותנית. נטל נשכנית נגחנית עשר שלטנית.
נגוע יגע רודנית חנם וחולטנית: סמכוני רשע לקצץ נקם
תלבוש. סבר קניף וסבויים תעמיד מלבוש. עגלת למודך
מחץ ושבר תחבוש. עבוד עבודתך שקם אחד תחבוש:
פקרנו באמון כבן הפקן וסרפן. פדיון לחזק וסורים חלפת
קרפן. צרות רעות ונחש ועקרב רברפן. צמאון וחוסר כל
משנה הדרבן: קובלים הסתר פניך עם טרחן. קניי וחרוג
אבול ומכור ומורחן. הגלנו בעבר רב פשע וסורחן. רבה
להיטיב רב חסד וסולחן: שקרנו כד וסמנו ממך לסור.
שבחנוך מרוב כל בלי חסור. תעינו אחר יצר ותעתוע
רוע וסור. תרנו אחר הזונ לעברה סרסור: שרירות לבו

יִשָּׂר וּפְשׁוּט עֲקֻמוּמִית. לֹא יִרְגֵז עוֹד בְּהִרְהוֹר שְׁעֻמוּמִית.
 מִהָר מְלַעֲכָב תְּמוּי תְּפִישָׁת שְׁמָמִית. הֶרֶב כַּבֵּם כְּתָמִינוּ
 וְלִבָּן אֲדַמּוּמִית: הַגּוֹנִים לָךְ לַעַם אוֹתֵנוּ גִוָּה. קָטָן וְגָדוֹל
 דַּעַת דְּרַכִּיךָ שִׁוָּה. יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל חֶלֶק יַעֲקֹב צִוָּה. הֲלֹא
 אַתָּה אֱלֹהֵינוּ וְלָךְ נִקְנָה: אֵל מִלֵּךְ

עה

פזמון

יּוֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן מְגִינִי וְצַנְתִּי. צַעֲקוֹתִי הַקְּשִׁיבָה
 וְהֶאֱזִינָה רִנָּתִי. חֲטָא אֶת חֲטָאתִי. קְדוֹשׁ הֵן תִּקְוֹתִי:
 נַפְשִׁי בִשְׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: צְדָקָה עֲשֵׂה לַעֲמִי.
 קְדוֹשׁ לְמַעַן שְׁמִיךָ. כִּי כִסּוּ תְּמִימִיךָ. מִעֲבִירֵי וְעַמִּי.
 וּמְגִישֵׁי לַחֲמֶיךָ. לָכֵן עֲתָה בָּאתִי: נַפְשִׁי חֲטָאת נְעוּרֵי
 תְּצַלִּיל. וַיֵּם יִהְיֶיכוּ כַּצֶּלֶל. וְצַדִּיק וְקַנִּיִם תְּסַלִּיל.
 וְשׁוֹעֵת גִּבְאִים תְּכַלִּיל. וְעַתָּה תִּנְקֵנִי כְּבַעַלְלִיל. מִסְּמִינִי
 אֲזוּ יִלִּיל. כִּי לִבִּי לָךְ כָּלִיל. עֲתָה הִנֵּה בָּאתִי: נַפְשִׁי
 חֲנוּן חֵי חֲנּוּנִי. לְקוֹל וְעָבִי בְּגִרוּנִי. כִּשְׂמֵעָךְ תִּעַנֵּנִי.
 סְלִיחָתְךָ תִּרְבֵּנִי. חַיִּים תִּכְתְּבֵנִי. וְעֲנֵתָה כִּי צְדָקוֹתִי:
 נַפְשִׁי זֶה אֵלֵי הוֹשִׁיעָה. וּזְכוֹיֹת הַכְּרִיעָה. וּמִזְבוֹלְךָ
 הוֹפִיעָה. חוֹן סוֹעֶרָה וְסוֹעָה. וּמְלַשְׁנֵי הַכְּרִיעָה. צֹאנְךָ
 מִלְּהַפְשִׁיעָה. פֶּן אֶרְאֶה בְּרָעָה. בְּאַבְדֵּן מוֹלְדָתִי:
 נַפְשִׁי קִדְשׁ שֵׁם קִדְשֶׁךָ. חֲלָלוּ בְּמִקְדָּשֶׁךָ. וְאַחֲרוֹנִים
 קְדוֹשֶׁךָ. מְגִישֵׁי אֲשֶׁךָ. וּמֵה יַעֲשׂוּ קְדוֹשֶׁךָ. כַּכִּסּוּ
 קִדְשֶׁךָ. שִׁיעָה נָא מִקְדִּישֶׁךָ. כְּפָרִים אִם שְׁלָמֹתִי:
 נַפְשִׁי יִרְצוּ עֲבָדֶיךָ. לְמַעַן שֵׁם כְּבוֹדְךָ. מִיַּחַדְיֶךָ
 מְעִידֶיךָ. כִּי אֵין בְּלַעֲדֶיךָ. בִּקְשׁ נָא אוֹבְדֶיךָ. הֵן
 בָּאוּ עֲדֶיךָ. כִּי טוֹבִים דוֹרֶיךָ. פְּנִיךָ בִּקְשָׁתִי: נַפְשִׁי

סליחות ליום רביעי של עשיית

קולי יערב נא. כמקים תוך ציונה. לטובה הפנה
נא. להמציאני חנינה. כי אל מי אפנה נא. באין
משען ומשענה. למיחליך סלח נא. השמיעם
סלחתי: נפשי וכו' אל מלך. ויעביר

תבא לפניך תפילתינו אל הובל קדשך: תבא לפניך אנקת אסיר
כגודל זרועה הותר בני תמותה: לפקוח עינים עורות להוציא ממסגר
אסיר מבית פלא יושבי חשך: כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר
פניו ממנו ובשועו אליו שמע:

ירחם אב. ליי הישועה. סלח נא.

אלהינו ואלהי אבותינו

עו עקרה

אזרחי מעבר הנהר. אליך רץ ולא אחר:
בחנתו בנסיונות עשר. ונמצא שלם בלי חסר.
גורש מבית מולדתו. גר בעולם שמתו: דברך
הקים ולא הפר. וגם אנכי עפר ואפר: הקריב
חלב וחמאה. ונחנט פרי למאה: ונמת לו
העלהו לזבת. ובקע עצים וערך הטבח: זכור
לנו היום עקדתו. והשלמת יחידתו: חון היום
שבטי תם. ותשכון במקהלותם: טיעת מטות
שנים עשר. מוג מהם אל יחסר: ידידות
משכנותיה תביאם. ובהר נחלתך תטעם: כנס
פזורי נדחיהם. נהגם לבית מאויהם: לקוחים לך
ממות תחשוד. לפה משטיננו סתום וחשוד:
נשאנו ונטלנו כימי עולם. הכל גלוי לך צפון
ונעלם: סלה ועבור על פשע. ומחול אשמה ורשע:
ענה היום קול מיחליך. כי עינינו נשואות אדך:
פרנו מצרה וצוקה. ותעלנו משוהה עמוקה:
צעקתנו היום תהבל. ותצילנו מיד מחבל: קומם

בית שכינת הוֹדָה. וְאֵל תִּגְבַּל כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ: רַפָּא
 עֲמֵךְ מִכָּל שָׁבֵר. כִּי בָאוּ בָנִים עַד מִשְׁבֵּר: שְׂבִיב
 אֶחְזֹתֵנוּ כִּי־וְקָדָה. וְכַח אֵין לְקִידָה: תִּצִיר עֲמֵךְ
 מִהִבְהַב. כִּי עָלֶיךָ מִשְׁלִיכִים יֵהֵב. תִּנְחַלֵּם לְעִיר
 הַבְּנוּיָה. תִּמְהַר לָמוּ מְנַחֵם וְתִשְׁבִּי וְנִחְמֶיָה: אֵל מֶלֶךְ
 זְכוֹר וְחַמִּיךְ עַד גְּסִירָא בִשְׁבִיא וְאַחֲכֹכ אֹמְרִים תַּחְנֶה זו:

ת ה י נ ה

עז

מִלְכָּךְ מְלָכִים וְרַם לַלְלִים. שׁוֹכֵן שְׁחָקִים וְיֹשֵׁב
 בְּמַרְוּמִים: הַמְהַלֵּךְ וְהַמְשַׁבֵּחַ לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. בְּרוּךְ
 וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל יְקוּמִים: רוּאָה בְּעֵנֵי אֲנוּנִים וְעֲנוּמִים.
 שׁוֹר גָּא בְּשִׁפְלוֹת מְעוּטֵי עַמִּים: מְפֹרָדִים וּמְפֹרָדִים בֵּין כָּל
 הָאֲמִים. וּבְבוֹשָׁת וּכְלָמָה נִחְפְּרִים וְנִכְלָמִים: אֲבָלִים
 וּבְדוּדִים גְּזוּפִים וְשׁוּמְמִים. לְמַכִּים נְתוּנִים וְגִנּוּיִם קְמַהְלוּמִים:
 בְּכָל בּוֹקֵר מִי יִתֵּן עָרֵב נוֹאֲמִים. בְּרַמֶּשׁ אֹימְרִים מִי יִקְרַב
 אֹר יָמִים: אֵין לָהֶם מְנוּחָה וְשִׁקֵּט וְשְׁלוֹמִים. בְּמָה לְהִתְנַחֵם
 וּמִצּוֹא תִנְחוּמִים: שְׁלוֹם מְצַפִּים וְחֵן גְּלַחְמִים. לְטוֹבָה
 מְקוּיִם וְהִנֵּה רוּעַ תְּשִׁלוּמִים: וְתִבְחַר נֶפֶשׁ מִיתַת רְדוּמִים.
 מַה־נְּתַאֲוֵן וּמַה־נֹּאמֵר וְעֲנוּתֵינוּ גוֹרְמִים: חֲטָאֵנוּ רְשָׁעֵנוּ
 סָרְנוּ מִחֻקֶּיךָ הַנְּעִימִים. זְכוֹר יִצְחָקֶיךָ יי וְחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים:
 קוֹמָה גָא וְהַמְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים. וְקַבֵּץ פּוֹרְנוּ מֵאַרְצוֹת
 וְיָמִים: אֲשֶׁר מְכַרְתָּ חֵן לְאֲדוּמִים. מַה־רַּגְלָנוּ לְגַאֲלָנוּ בְּלֹא
 בְּסָף וְדָמִים: צוּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב הַצּוֹר תָּמִים: כִּי קָדְשׁוֹ
 הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחֵמִים: מִכְּנִיסֵי וְחַמִּים:

סליחות ליום חמישי של עשי"ת

פ ת י ח ה

עח

עִם יי חֻקֵי וְנִתְחַזְקָה. וְקִרְאוּ אֵל אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה: אִישׁ
 אָוֶן יִתְנַדֵּה אֲשַׁמְהוּ. וַיָּשׁוּב אֵל יי וַיִּרְחַמְהוּ: לְקִרְאָה לְלֹא

ננום ולא יישן. שומר ישראל ענדה למה תישן: יושר זכור
 וכשרון מעשה. ויזי הטוב בעיניו יעשה: הבטיחנו אלהים
 אמת. כי לא אחפון במות המת: בהמצאו דרשוהו בתחן
 לקרוב. קראוהו בהיותו קרוב: רצוהו חלוהו באימה
 עבדוהו. כל זרע יעקב בברוהו: שקוד דלתות ארץ אפים.
 נשא לבנו אל כפים: מי יודע רצות ויאל. הכון לקראת
 אלהיך ישראל: ערכו שוע ותפקה לצרה. קדשו צום קראו
 עצרה: יבקש יפלל אלהים עובד. ושב מחרון אפו ולא
 נאבד: הירצה שי ותשר מהשמן. ברבבות גחלי שמן: חפון
 שמוע מתקרובת עולים. להקשיב מחלב אילים: זכות למד
 וישר עקוב. זכור אלה ליעקב: קחו עמכם דברים. ושפה
 גשלים פרים:

כי על רחמך הרבים. אל ארץ אפים. יי יי:

אליך נשאנו את עינינו היושב בשמים: בקראנו עננו אלהי צדקנו
 בצר הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו: שובו שובו אמרת לנו ועל
 התשובה מראש הבטחתנו: כרחם אב. ליי הישועה וכו'

אלהינו ואלהי אבותינו

עט

אתה הרואה בעלבון געלבים. אתה האומר שובו בנים
 שובבים. בעצמך מעיד עדות השבים. בידנו ראיות מסורת
 וכתובים: גדולה תשובה לכסא מגעת. גבוהה למעלה
 ובארץ מודעת. דמויה לים לקולה נשמעת. הוזה הגזרה
 גזר דין קורעת: התשובה ערבה מקרבן וקטורת. השטר
 קורעת ופורעת מעכורת. וגורמת לרחמים וזכיות
 מזכרת. וחיל עתקה וגברה תגבורת: זבודה לששה
 ולעולם קדמה. זרזים מקבצת מקצוי אדמה. חמה משיבה
 מגינה בחומה. חסד נושאה לזרות נסתומה: טוב וישר
 מורה אורחותיה. טובו אהליה נעמו משכנותיה. יד פשוטה
 לקבל בנותיה. ידרשוהו כל ימה תוצאותיה: כבודה פת
 מלך והצנע קוראה. כלי לבו בו מתראה. לובשת ענדה

מביאה היראה. למדך שזה ראוי ונאה: מדת בשר מבקש
 ערבנו. מפרסם ברבים בעם ענינו. נשתנה השם לעדוי
 בדנו. נמצא במספר לעוברי רצונו: ספק בידו הגדולה
 ורשודה. סליחות הרבות לעדרו הנשבה. עון הנכתם
 להעבירו באהבה. עמו המיוחד להחזירו בתשובה: פקח
 יודע למצוא רצונו. פתח התשובה ומזור הגיונו. צופה ולומר
 ותולה עינו. צמד הבקר יודע קונו: קוננו מכיר מגיד
 מישרים. קדים תבליג להחליף ההמורים. ריקים מלא בשלום
 פרים. רצה עתרתנו בדמים ואמורים: שפתינו נשלמה
 פרים גזבחים. שיחנו קבל בעולות מחים. תפון תפלתנו
 פרקים משוחים. תשמע שיעת שושנת חוחים: בוחז כליוח
 רוכב ערבות. ברית תזכור תיכן לבות. שמעה בקולנו והישר
 נתיבות. אלהים תהינה אונך קשובות: חזקתה ומדתה
 לטהר עבדיה. אתה לבדך ואין בלעדך. רוצה בתשובת באי
 עדיך. הטי והקיף הן הן עדיך: ואתה מלך צור עולמים.
 תדיח דמים תכבס נכתמים. עשה עמנו האל תמים. אל מלך
 יושב על פסא רחמים: אל מלך

אליה יי שועתי ובבוקר תפלתי תקדמך: אליך נשאנו את עינינו

היושב בשמים: אליה יי נפשי אשא: חננו יי חננו כי רב שבענו בון:

אל תב. כרחם אב. ליי הישועה. סלה נא וכי.

אלהינו ואלהו אבותינו

ס סליחה

אונך הטה והקשב להקבת רנון. ברית רעיתך תזכור
 התרצה והתפייס לה בתחנון. גמור בנויה לרחמה ולחננה
 כ אשר הראית בשנון. יי אל רחום ותנון: הודי לי ואנ
 לו מותאמת. התיר גוים פי כפיהם שמוחות למרת. ואר
 חסדו ואמונתו בנו לעד קימת. ארך אפים ורב חסד
 ואמת: זכר עשה ליראיו העלובים וכפופים. חננם לבלת
 היות נשכחים ונהדפים. טרם יקראו יענה פהורת צופים
 נוצר חסד לאלפים: ירו פשוטה לתשובת צולעה ונהראתה.

מביאה היראה. למַדָּה שֶׁהָאֵלֹהִים וְנָאָה: מִדַּת בְּשֵׁר מִבְּקֶשׁ
 עֲרֹבוֹנוֹ. מִפְּרֶסֶם בְּרַבִּים בְּעַם עֲנִינוֹ. נִשְׁתַּנָּה הַשֵּׁם לְעַדּוֹי
 בְּדַנּוֹ. נִמְצָא בְּמִסְתָּר לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ: סִפְק בִּירוֹ הַגְּדוֹלָה
 וְרַטְוָה. סְלִיחוֹת הַרְבוֹת לְעַדּוֹ הַנִּשְׁבָּה. עוֹן הַנִּכְתָּם
 לְהַעֲבִירוֹ בְּאַהֲבָה. עֲמוֹ הַמְּיוֹחֵד לְהַחְזִירוֹ בְּתִשְׁבּוּבָה: פִּקַּח
 יוֹדֵעַ לִמְצוֹא רְצוֹנוֹ. פֶּתַח הַתְּשׁוּבָה וּמְזוֹר הַגִּיּוֹנוֹ. צוּפֵה וְלוֹמֵד
 וְתוֹלָה עֵינָיו. צָמֵד הַבֶּקֶר יוֹדֵעַ קוֹנוֹ: קוֹנֵנו מִכִּיר מִגִּיד
 מִיִּשְׂרָאֵל. קָדִים תְּבַלִּיג לְהַחֲלִיף הַהִמּוּרִים. רִיקִים מִלֵּא בְּשִׁלּוּם
 פָּרִים. רִצָּה עֲתִירְתָנוּ בְּדָמִים וְאִמּוּרִים: שִׁפְתֵינוּ נִשְׁלַמָּה
 פָּרִים גּוֹבְחִים. שִׁיחֵנו קִבֵּל כְּעוֹלוֹת מַחִים. תַּפּוֹן תַּפְלָתָנוּ
 כְּרִקִּים מְשׁוּחִים. תִּשְׁמַע שִׁיעַת שׁוֹשְׁנַת חוּחִים: בּוֹחֵז כְּלִיזָר
 רוֹכֵב עֲרֻבוֹת. בְּרִית תּוֹכּוֹר תִּיכֵן לְבוֹת. שִׁמְעָה בְּקוֹלָנוּ וְהִיִּשֵׁר
 גְּתִיבוֹת. אֱלֹהִים תְּהִינָה אֲזִינֶיךָ קְשׁוּבוֹת: חֻקְתָּהּ וּמִדָּתָהּ
 לְשַׁחַר עֲבָרֶיהָ. אֲתָהּ לְבַדָּךָ וְאִין בְּלִעְדֶיךָ. רוֹצֵה בְּתִשְׁבּוּבַת בְּאִי
 עֲדֶיךָ. הִמְיִ וְהַקִּיף הֵן הֵן עֲדֶיךָ: וְאֲתָהּ מִלֶּךְ צוֹר עוֹלָמִים.
 תְּדַיִח דָּמִים תִּכְבֶּם נִכְתָּמִים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ הָאֵל תָּמִים. אֵל מִלֶּךְ
 יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אֵל מִלֶּךְ

אֵלֶיךָ יי שְׁנַעֲתִי וּבְבוֹקֵר תַּפְלָתִי תִקְדְּמֶךָ: אֵלֶיךָ נִשְׁאַנּוּ אֶת עֵינֵינוּ
 הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם: אֵלֶיךָ יי נִפְשֵׁי אֲשָׁא: חָנּוּנוּ יי חָנּוּנוּ בִּי רַב שְׁבַעֲנוּ בּוֹז:
 אֵל תָּב. כּוֹדֵם אָב. לִי הַיּוֹשׁוּעָה. סִלַּח נָא וּכְוִי.

פ סליחה אלהינו ואלהו אבותינו

אֲזִנֶּיךָ הֵמָּה וְהַקִּשְׁבִּי לְחֶכְתָּ רִנּוֹן. בְּרִית רַעֲיָתָהּ תּוֹכּוֹר
 הַתְּרַצָּה וְהַתְּפִים לָהּ בְּתַחֲנוּן. גְּמוּר בְּנוֹיָה לְרַחֲמָהּ וּלְחֶנְנָהּ
 כְּאִשֶּׁר הִרְאִיתָ בְּשִׁנּוֹן. יי אֵל רַחוּם וְחֲנוּן: הוֹדִי לִי וְאֵן
 לֹא מוֹתָאֲמַת. הַתִּיר גּוֹיִם כִּי כִפִּיהֶם שְׁמוּחֹת לִמְרַת. וְאִר
 חֲסִדוֹ וְאִמּוּנָתוֹ בָּנוּ לְעַד קִיּוֹמַת. אֲרָךְ אֲפִים וְרַב חֲסִד
 וְאִמְרַת: זְכֹר עֲשֵׂה לִירְאִיו הָעֲלוּבִים וְכַפּוּפִים. חֲנּוּם לְבַלֵּת
 הַיּוֹת נִשְׁבָּחִים וְנִהַדְּפִים. טָרֵם יִקְרְאוּ יַעֲנֶה פְּהוֹרַת צוּפִים
 נוֹצֵר חֲסִד לְאֲדָפִים: יְדוֹ פְּשׁוּטָה לְתִשְׁבּוּבַת צוֹלְעָה וְנִהַדְּפָה.

בעם להעביר ולשגבה מענוי ותלאה. לבלה עזין ולהתם
 חטאה. נושא עון ופשע וחטאה: מאשפות ירים רש ואיש
 תבכים ומעקה. נופלים סימד וזוקף כפוף מיסר ונגלה.
 סגופים רעובים מפרי מעשיו משביע ומשקה. ונקה לא
 ונקה: עורכי משפטיו ישרים נכוחים ונכונים. פעמים שלש
 מורה מלמד ומסביר פנים. צדקתו לעד וברגע באפו
 גדונים. פוקד עון אבות על בנים: קדם מאז תורה ותשובה
 הנעים. רפאות ותעלה וחי עולם לשבי פשעים. שלום
 שונאיו למצער ולבניהם רק לבד להנעים. על שלשים
 ועל רבעים: תוחלתנו תקנתנו סברנו וחסוי נפשנו. יאמנו
 צדקותיך אשר כם מבטחנו. חסדי קדמונים וכוור ומלפניך
 ריקם אל תשיבנו. וסלחת לעוננו ולחטאתנו: שבטך
 ומשענתך דר מרומים. יודעו וינחמו מעטי עמים. ותעלה
 תחנתנו ממרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים: אל מלך
 שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמך: שובנו אלהי ישענו והפר
 פעסך עמנו: שובה יי רבבות אלפי ישראל: קחו עמכם דברים ושובו
 אל יי אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פיי עם פנינו:
 כרחם אבי. סלח נא. הטה אלהי אונך וכו

אלהינו ואלהי אבותינו

פא

תשובה השובה קדומה מאז לחטוב. שובה ישראל
 עד יי מלקטוב. רשע יעזוב דרכו כשושנה לרמוב. קציעות
 בגדותיך תחליף וקח טוב: צרור המור תמיד בטוב
 לסחור. פשוטה ימינו שלוחה מן החור. עונך אשבח אל
 תבך אחר. סדר מדותי אנביר בריתי לבחור: נכלמנו
 בעוננו בושנו במעשנו ונהינו. מה נדבר ונצטדק אלהינו.
 לא בחטאינו תגמול יוצרנו אבינו. בכלות כחנו אל תעזבנו:
 גיענו כי חטאנו ישר העקוב. טובותיך תראנו ושם אויבך
 לרקוב. חנון אל תפן אל רשענו לנקוב. וכוור קעבדיך
 לאברהם ליצחק וליעקב: ואם פשענו ומרינו כתור האדם
 תלא רחמיך וכוור ולבן ארמדם. דשן עולתיך יבשנה

לפניך הודם. נליות ועניות הסר לגאלם ידידם: בניך הם
 עמך ונחלתך בחנוך. אמרנו האזינה ודצילנו מחץ השנון.
 את לחץ עתירתנו ועק רנון יי אל רחום וחנוך: אל מלך

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלב מתחנתנו: תבא לפניך אנקת
 אסיר פנוכל ורועף הותר בני תמותה: אתה תקום תרחם ציון כי עת
 לחנה כי בא מועד: והמך רבים. כרחם אב.

פב שלישיה אלהינו ואלהי אבותינו

אתה חלקי וצור לבבי. אויתיך בליקה על
 משבבי. אדיך אקרא בעטיף לבי: כגדנו והרבנו
 חובות וכעסים. למרמם באפר היינו כפושים. כי
 אין בנו מעשים: גברו מאוד מצוקותינו. ברוגזה
 שגינו פלילה פוקותינו. וכבגד עדים כל צדקותינו:
 דעת חסרנו פתאים מערמה. תהלה תשים במלאכי
 רומה. אף כי אנוש רמה: הן איים תמול כדק.
 ואם עוקתה תחפש ותבדק. מהנדבר ומה
 נצמדק: ואבקש גודר גדר עומד בפרץ. וישר אין
 פנים להרץ. אבד הסיד מן הארץ: זמן קצי סתום
 מלידע. עונותי חטו קרני להגדע. כי פשעי אני
 אדע: חמם אזעק ואן מושיע. למה צדיק מכתור
 מרשיע. ולא קצרה ידך מהושיע: טלאיך דופקים
 כים יזמים. אנוסים חמוסים ביד רשעים וזדונים.
 אל תשכחנו נצח תעזבנו לאורך ימים: יעקב
 למשסה וישראל לבוזים. כבודה שבעת חפח
 חזיונים. וכרחל נאלמה לפני גוזזים: כילי נבל
 כמלך במסבו. נדיב ושוע נטרד בחובו ככלי אין
 הפץ בו: לעולם לא תמור להחריבנו. שמאלך

דַּחַתָּנוּ וַיִּמְיָנֶךָ תִּקְרַבְנוּ. יי עֲשֵׂקָה לָנוּ עֲרַבְנוּ: מֵאֵז
 תָּמִיד לָנוּ הִדְבָּה. הַקּוֹיֹת שָׁבִים בְּרוּחַ נְדִיבָה.
 אֲרַפֵּא מְשׁוֹבְתֵם אֹהֲבֵם נְדָבָה: נוֹבְעוֹת עֵינַי כַּנְּחָלֵי
 אֲנָלִי. חוֹלֵל שׁוֹקֵד וְשָׁבְתוּ גִילִי. וְאֲנִי כַמַּעַט נָטִיב
 רַגְלִי: שֶׁהָ אֹבֵד בִּקְשׁ עִם נוֹשֵׁעַ. אֲוֹן מֵצֵא מִבְּטָן
 פֶּשַׁע. צַדִּיק מָט לִפְנֵי רָשָׁע: עֲדוֹת בִּיעַקֵּב בַּתְּעוּדָה
 נִחַתֵם. בְּאֶרֶץ אֹיֵב הִבְטַחְתָּ לְהַחְיוֹתֵם. וְאִף גַּם
 זֹאת בְּהִיּוֹתֵם: פֶּשְׁעִים תִּעְבִּיר וְעוֹנוֹת תִּמְחֹק.
 הִרְחִיבָה שְׂאוֹל נַפְשָׁה לְדַחֹק. וּפְעָרָה פִּיהָ לִבְלִי
 חוֹק: צִפָּה לְנַחֲשׁוֹל קָרֵב לְחַפְּשָׁנוּ. דִּלְנוּ וְהַעֲלֵנוּ
 מִמֵּיִם רַפְּשָׁנוּ. שׁוֹבָה יי חֲלָצָה נַפְּשָׁנוּ: קִדְּשָׁנוּ צוּם
 בַּתְּפִילָה לְקִדְּשׁ. חוֹבֵשׁ וְצָרִי לְמַכּוֹתֵנוּ הַקִּדְּשׁ. זְכוּר
 עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קִדְּשׁ: רוּגְזוּ הִנִּיחַ כַּעַם שִׁכְרָה. אֲסוּרִים
 בַּעֲבוֹתוֹת אֱהָב הַמִּשְׁדָּה. מִבֵּית כֶּלֶא יוֹשְׁבֵי חוֹשֵׁד:
 שְׁלוּחַ קָרָא לְשִׁבּוּרָה וְשִׁמוּטָה. בְּרִיחַ נִדְּעַ שְׁבוּר
 מוֹטָה. רַפֵּא שְׁבָרִיָּה כִי מָטָה: תְּשׁוּבָה הַשְׁבַּתִּי
 לְתַנּוּן וְזוּחַל. תִּקְוֹתֵי הוּא סוֹלַח וּמוֹחֵל. הֵן אִם
 יִקְטְלֵנִי לוֹ אֵיחַל: אֲלֵינוּ הִטָּה בּוֹרָא אֲזַנְךָ. שִׁמְעָה
 יוֹדְעֵיךָ הַקְּשִׁיבָה מְחַנְּנֵיךָ. תִּבּוֹן תִּפְלֵתִי קַטוּרָת
 לְפָנֶיךָ: חוֹק בּוֹשֵׁל וְאַמֵּץ רַפְּיוֹן. מִקְדָּשׁ יִסֵּד יֵשֵׁב
 אֲפָרְיוֹן. הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן: אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבֹר.

וְאַתָּה יְגַדֵּל גַּם כּוֹס אֲדָנִי בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֵר: וְאַתָּה יי אֵל רַחוּם
 עֵינֵי אֲרָךְ אֵפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֵּת: רַבָּנוּ יי וְגַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי
 תִּנּוּ אֲתָה: כִּרְחֵם אֵב לִי. הִישׁוּעָה וְכוּ

אלהינו ואלהי אבותינו

למונית

אֲזַמְּץ יוֹסִיף מְהוֹר יָדַיִם וְכַחוּ יְגַדֵּל וַיִּשְׂרָה.

במקרא אלמלא כתוב לאמרו אי אפשר. גאה
נתעטף בשליח צבור ושלוש עשרה הכשר. דברת
יקרו העביר והראה למשה קשר המקשר: הזהירו
ואמר לו כך זמן שחוטאין בני. וכסדר הזה יהיו
עושין לפני זו היא המדה לסלוח אני יי יי. חנון
קודם שיחטא ואחר שיחטא וישוב אלו דרכי
ועניני: טוב וסלח ורב חסד כלפי חסד מגביר.
ישוב ירחם כובש ונושא ופנים מסביר. כך היא
המדה ראשון ראשון מעביר. למחול ולסלוח
רחמיו וחסדיו להגביר. כמוך מי מורה תחבושת
חסיד ורופא אמן. לפי המכה גדולה מלונמתך
תזמן. מועטים דמים חוקה הבא אצרך לידו אמן.
נשתיר משלך חנם חננו רחמן ונאמן: סמך סם
חיים רטיה מופלאה למקנית. עקרי כוסך יפין
וקלורי מטלנית. פתוח בידך ביון נרתק האספלנית.
צרי להתעיל מחץ חבת חולנית: פועל עם בעל
הבית ובאמונה נוהג בו. צופה לתן שכרו מה
שבחו ומהטובו. כלקל ונתעצל במלאכתו שבח
רבו אם קרבו. ליי אלהינו הרחמים והסליחות פי
מרדנו בו: קושט מדותך תרומות והגינות. ראית
הוגמתך למספיק למורדיו מזונות: שארית יוסף
מקנה מצא סליחה לעונות. תגמור הטוב פיוסף
לאחיו צדקותיך נצח לתנות: אל סלך

האזינה יי תפלתינו הקשיבה בקול תחנונינו: שמע יי קולנו וקרא
תגנו ועננו: שמעה יי צדק הקשיבה רנתנו: שמע יי ותננו יי מנה עטור לנו:
רחמך רבים כרחם אב ליי הישועה.

אִזּוּן תַּחַן וְהַסְכַּת עֲתִירָה. אַף הַפֶּר וְשִׁבְד עֲבָרָה. בָּאֵי
 לְחַלּוֹתֶךָ בְּנַפֶּשׁ מְרָה. בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִמָּצְאוּ עֲוֹרָה: גַּעֲיֵת
 גְּאֻנָּחִים עֲנוּתָם חֲזָה. גְּחִינֵת קוֹמָתָם גָּאֵל תִּבְקָה. דְּרוֹשׁ
 עֲלֵבוֹנָם מִצָּר בִּזְוָה. דְּרוּךְ פּוֹרָה וְנִצַּח יְזָה: הֲלֹא אַתָּה הָיִיתָ
 וְהִנֵּךְ. הָיָה תִּהְיֶה בְּהִדְר גְּאוּנָךְ. וְנִמְתָּ יִפּוּי זְרַע אֲמוּנָךְ. וְהִנָּם
 כְּלִים מִתְגַּרְת חֲרוּנָךְ: זוּעֲמוּ בְּאוֹיָם וּמִמְאֹנִים נִסְחוּ. זוּרוּ
 בְּאֶפְסִים וְלֹא גָחוּ. תִּבְלָה רוּחָם וְלַעֲפָר שָׁחוּ חֲרָשׁוֹ חוֹרְשִׁים
 וּמַעֲנִית הַמְתִּיחוּ: טָבְעוּ בְּבוּץ וְאִין פּוּצָה. טוֹרְפוּ מִקְצָה אֶל
 קְצָה. יוֹם יוֹם לוֹחֲמָם מִנִּצָּה. יָד פּוֹרְשִׁים מִלַּחֵץ לִיִּצָּא:
 כָּלוּ חַיִּיהֶם בְּיָגוֹן וְאֲנָחָה. כּוֹשֵׁל רִבָּה וְעֲרָבָה שְׁמָחָה. לְיִשַׁע
 חוֹכִים וְהִנֵּה צְנוּחָה. לְבָטוּם קָמִים וְכָרוּ שׁוֹחָה: מַעֲרִימִים
 סוּד מִמֶּךָ לְהַדִּיחָם. מִכְּבִידִים עוֹל לְהַכְשִׁיל כְּחָם. נוֹאֲקִים
 אֶלֶיךָ בְּהַתְעַשֵּׂף רוּחָם. נַחַת לִמְצָא מִכּוֹבֵד טָרְחָם: שִׁיחַ
 צָנִים בְּמַעֲמַד צְפוּף. סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקִדְקוֹד כְּפוּף.
 עוֹשֵׁקִיהֶם יִקְנִיאוּם וְנִתְנוּם לְשִׁסּוּף. עוֹעִים יִמְסְכוּ וְיִהְיוּ
 לְסִפּוּף: פְּדָה דְּבִקְיָךְ מִחֲרָץ וּכְלוּי. פִּלְטָם מִעוֹן וְתַלְגָּם
 לְעִלוּי. צִוָּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחַרְיָךְ בְּחִלוּי. צִדְקָם בְּדִינָךְ מִסְתָּר
 וּנְלוּי: קִנְיָ וְנוֹקָם קִנְיָ לְשִׁמְךָ. קִצָּף סְמִלוֹנִים מִצְנוֹאֵר עֲמָךְ.
 רָאָה עֲמַלְנוּ וְשׁוֹב מוֹעֲמִיךָ. רִיבָה רִיבְנוּ מִעַם חֲרָמְךָ:
 שְׁבַעֲתִים הָשֵׁב לְחֵיק מִאֲנִינֵי. שִׁבְר חֲצִיךָ מִדָּם מְעַנִּי. תַּטָּה
 אֲנִיךָ לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. תִּרְצֵנִי בְּקִרְאֵי יי יי: אֵל מֶלֶךְ

סומון

פה

יי | יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם. וְרַב חֶסֶד
 וְאַמֶּת. נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים. נוֹשֵׂא עוֹן וְפֹשֵׁעַ וְחַטָּאָה
 וְנִבְקָה. וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ: אֲזַכְּרָה
 אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה. בְּרֵאוֹתַי כָּל עִיר עַל תְּלָה בְּנוּיָה.
 וְעִיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפֶּלֶת עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִיָּה. וּבְכָל

זאת אנו לִיָּהּ וְעֵינֵינוּ לִיָּהּ : " מִדַּת הַרְחָמִים עָלֵינוּ
 הַתְּנַלְנָלִי. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ הַתְּחַנְתֵּנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמְךָ
 רַחֲמִים שְׂאֵלִי. כִּי כָל לֵב־דָּוִד וְכָל־רֹאשׁ לְחַלִּי :
 " תִּמְכְּתֵי יִתְרוֹתַי. בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תְבוֹת. וּבְשַׁעְרֵי
 דְמַעוֹת. כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׁית. פְּנֵי
 בּוֹחֵן לְבוֹרַת. בְּטוֹחַ אֲנִי בְּאֵלֶּהָ. וּבִזְכוֹת שְׁלֹשֶׁת
 אָבוֹת : " יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת.
 שְׁתָּשִׂים דְּמַעוֹתֵינוּ בְּנֹאדֶךָ לְהוֹיֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל
 גְּזֵרוֹת אֲבֻרִיּוֹת כִּי לָךְ לִבֵּד עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת :

" אר מלך ויעבור.

תבא לפניה תפלתנו אל היכל קדשך. תבא לפניה אנקת אסיר
 כגודל זרועך הותר בני תמותה: כי לא כנה ולא שקץ ענות עני ולא
 הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: כרחם אב, ליי הישועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו

פו עקידה

אֶהְבֶּת עֲוֹנוֹ וְתוֹקֶךָ חֶבְהָ. בְּרִית נְעוּרִים זְכוֹר
 וְחֶסֶד תְּאֻוָּה. גִּדְרֵי מְשׁוּבָה בְּמַסְלֹול נְתִיבָה. דְּרֹךְ
 עֵב וְרֹדֶף בְּפִרְיֵשׁוֹת אֶהְבָּה : הוֹעֵר מִקֶּדֶם וּמִמֹּרֶחַ
 הוֹבָה. וְצַדִּיק לְרַגְלוֹ נִקְרָא וְנִתְּוָה. זֶהֱרַ תּוֹעִים מִדְּרֹךְ
 תּוֹעֵבָה. חֲשָׁכִים מֵאֵשׁ וְקִהְבָּה : טִירַת בָּתִּים מֵאֵם
 מְלִישָׁבָה. יִתְרוֹת אֱהָלִים הִסִּיעַ בְּעַרְבָּה. כָּלוּ רוֹב
 יָמָיו בְּאֶפֶס תְּקוּרָה. לְמִשְׁק בְּדֵבִיר וְקָן בִּירוֹ
 לְהַתִּישָׁבָה : מֵאֵמֶר כָּבֹא וּפְקִידָה בְּהַתְּקַרְבָּה. נֶחְנֵט
 שְׂרִיג יוֹשֵׁר וּמִשְׁעֵנֶת שִׁיבָה. סָבַר תּוֹחַלְתּוֹ מִמָּד
 לֹא נִכְוָבָה. עָשִׂת מַחְשַׁבְתּוֹ אֵלֶיךָ הוֹשָׁבָה : פִּקְד
 בְּחִינְתּוֹ בַּעַת לְפָנֶיךָ קִרְבָּה. צוּיְתוֹ חֲשַׁק תְּאֻוֹתוֹ לָךְ
 לְהַקְרִיבָה. קָח גָּא אֶת יַחֲדֶךָ וְהַעֲלֵהוּ לְגִדְבָרָה.

רציתיו חשקתיו לריח ניחוח להתערבה: שיה פיו
 ברנו תנואות לא הרבה. תען מזמותיו לא השיב
 בתשובה. בקע עצים ומערכה שיה. נין עקד ברצון
 תאוה: ידיו ורגליו קשר וענבה. פן בפרכוס יפסל
 לעולת חובה. מאכלת לשחטו יד כשלה בנפש
 תאוה. גער אל תשחט קול אליו בא: בי נשבעתי
 עקב אשר על יחידה נפשך לא עצבה. זרעך
 אשית כצמחי רבבה. חי הוא ואפרו לפני צבור
 ומובא. חשוב הוא לפני כטבוח במוקד אחר: ^ה
 זכות המציאנו כהריחך קטורת הערבה. קצף
 שכך וחימה תשבית מבת השובבה. וכאשר
 כבשו יצר ושניהם עקרו לב התאוה. כן יכבשו
 רחמיך את כעסך ממשובה: וברחמים גדולים
 אליה שובה. ותאמר שובה משובה: על סלך

זכור רחמיך עד מכניפי רחמים. אומרים תחנון ואח"כ אומרים תחנה זו:

פו

תחנה

מקנה ישראל מושיעו בעת צרה. שומרו וצלו ומצילו
 ביום עברה: המלא רחמים על ענייה סוערה. בדידה
 ושדודה כאבה וצעורה: רמוסה ביד צר ובעפר מעפרה.
 שכולה וגלמודה גולה וסורה: מאריות ודבים דיוסרה
 ושבורה. וכצאן בלי רועה תועה ופזורה: אדון עד מתי לא
 תביט בצרה. למה לנצה תעזבנה ביד עוכרה: ברחמיך
 הוציאה מאפלה לאורה. אל תנאץ למען שמך בחמה
 ברה: בחרת מכל אום בשפה ברורה. שור נא בענייה
 ונערה מעפרה: לחום לוחמה וצרור צורה. ונקום נקמתה
 ונקמת בית הבחירה: מגרו ופגרו והפיקו בו הבערה. הלא
 ונאצו שם הנכבד והנורא. זכור חרפת נבל חרף באמירה.
 קומה יי באפקי והנשא להתגברה: ואל תשבח קול צורריך

עולה בתדירה. אבד ונדע רשעה ארוכה. מבשר שלום
לעמך תשלח מהרה. ציון לנחם ופרצותיה לגודרה. כי
לך יי הגדלה והגבורה: מכניסי רחמים:

פליחות לערב יום כפור

אשרי חצי כדיש. לך יי הצדקה עד שומע תפלה. ואח"כ אומרים. סלח לנו.
אבינו. אל ארך אפים אתה עד לכל קוראך. סלח נא ואח"כ אומרים:
האנוש מאלה יצדק ואם מעושהו וטהר נבחר: מה-אנוש כית-תזכרנו
ובך-אדם כית-תפקדנו נדענו כי הטאנו ואין מי יעמוד בעדנו שמך הגדול
יעמד-לנו בעת צרה: אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לקניך כל חי:
רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות אשרי.
סלח נא ואח"כ אומרים אדון בפקדך סי' כיט ואח"כ אומרים אדון דין סי' לד ב'.

צ
יְרַצֶּה צוֹם עֲמִךָ אֲשֶׁר דָּמּוּ לְךָ מִזֶּה. חָשׁוּב חֲלָבוֹ פְּעַל
זָבַח. וְקָרְבָנוֹ אֵל תִּבְּוָה. חֲתוּם עָלָיו אוֹת חַיִּים וְתִתְּנֵנוּ תִּחְוָה.
מָחָר יִהְיֶה הָאוֹת הַזֶּה: צִדְקַתְךָ הַתְּאֵזֶר. שׁוֹכֵן עַד וּמְרוֹמָם.
סִמּוּךְ נָא הַנְּכַשְׁלִים. שְׂבִיךְ יָדְךָ לַהֲקִימָם. אֲשֶׁר דָּמְעָם שְׁקוּיָם.
וְאִנְהָתָם הִיא לַחֲמָם. וְתִנְקוּם דָּם עֲבָדֶיךָ. מֵאוֹיְבֶיךָ עַד תָּמָם.
וְתִדְרוֹשׁ לְשִׁפּוֹךְ דָּמָם. לְדַעַת מַה-זָּה וְעַל מַה-זָּה: מִחַי חַנוּן
חוֹן עֲמִךָ. אֲשֶׁר לְשִׁמְךָ הוּא מֵאֲמִין. סְגִיגוֹר עָלֵי תִמְנָה. אֲשֶׁר
חֲטָאתִי יִטְמִין. וְחֻבֵי בְשָׁמַל יִכְמִין. וְכוֹתֵי יַעֲלֶה בְיָמִין. וְאֶפֶר
יִצְחָק יִזְמִין. אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה: מִחַי קָרֵב וּשְׁמַע רְגָתִי.
לְזַעֲקִי תִפְתַּח שַׁעַר. לְזֹכוֹת אֶת חֲטָאתִי. כָּמוֹ בֶן שָׁנָה נֶעַר
וְתַחֲסוּם לְשׁוֹן מִסְטִינִי. וְאֵת פִּיהוּ לֹא יַפְעֵר. יְיָ בְּשִׁטְן יִגְעֵר
קוֹסֵרֵךְ מִהֵר מִזֶּה: מִחַי בְּמַה אֶקְדָּם וְאֶכְתֶּה. פָּנֵי לֹא יִקַּח שׁוֹחֵה.
וּבְיָדֵי אֵין מַעֲשֵׂה. וְעַל זֹאת לִבִּי יִפְחַד. אֲבָל עֲתָה בּוֹכְרִי.
מִלְּכוֹת יַחֲוֹד שֵׁם הַמְּיוֹחֵד. וְעַל זֹאת אֲנִי כּוֹשֵׁת. בְּאוֹמְרִים יְיָ
אֶחָד. וּמוֹשְׁכִים כָּלֶם יַחַד. מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה: מִחַי רְאֵה אֵין
מִכְפָּר בְּעַדִּי. וְאֵן סוֹדֵר לִי סֵדֵר. וּבְגִדֵי לָבָן אֵין. וְאֵין לוֹבֵשׁ
הָאֶדְרָה. אִם אֵין קָרֵבן חוֹבֵדָה. וְלֹא נִדְבָה וְנִדְרָה. וְאֶתָּה תִכְפָּר
עָלַי. בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְחֹדֵר. גְּדוֹר פְּרִצַת צֹאנֶךָ. וְשִׁים רוּחַ לְעֶדְרָה.
וְתִבְנֶה לָמוֹ גֵּדֵר מִזֶּה וְגֵדֵר מִזֶּה: מִחַי צֵל קוֹרְתֶךָ בָּאוֹ בְּנִים.
אֲשֶׁר נִגְרָשׁוּ. כִּיתֶךָ כְּנִתְעַדוֹ. רַעֲשׂוּ וְגַם נִתְגַּעֲשׂוּ. חֲסֵד

אבותם תִּזְכֹּר. עת לָרִיב יִגְשׁוּ. אֶמֶת וְשָׁלוֹם נִפְגְּשׁוּ. גַּם אֶת
זֶה לְעַמְתָּהּ. מִחֵר יִהְיֶה הָאוֹת דְּהֵנָּה: ירצה אל מלך. ויעבור.

זכור רחמיך עד והארץ אזכור. שמע קולנו:
וּסְפֵן אֲוֹנֵי וַיִּדּוּי רַק סִיא מִסִּיחַ לְדַקֵּךְ עַד הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת:

פזמון לברית מילה

זכור רחמיך עד והארץ אזכור:

זְכוֹר בְּרִית אֲבֹתֶיךָ וְעֵקֶדְתָּ יִצְחָק. וְהֵשֵׁב שְׁבוֹת
אֶהְיֶי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֹת בְּרִית בֵּינִי
וּבֵינְךָ אֲבִינוּ. לְמִי הַחוֹתֶמֶת הַכָּר נָא כִּי אִם בְּבִשְׂרֵינוּ.
עִם אֶהְיֶיךָ כְּרַת בְּרִית תּוֹחֲלֶתָנוּ. זְכוֹר וְאֵל תִּפְרֹ
בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֲמֶיךָ זְכוֹר לְהַלְבִּין כְּשֶׁלֶג
אָדָם. הַבֵּט לְבְרִית בְּנֵיךָ תִּפְדֶּם. קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ
תָּם הַקָּדָם. זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קָדָם: וְהֵשֵׁב טַפֵּי אֶהְיֶיךָ
עַד בֵּינְךָ וּבֵין יְדִידֶיךָ. נָא הֲדָם לְאוֹת לְמִשְׁמַרְתָּ
לְעַבְדֶיךָ. חֲזֹק דָּרֵשׁ דָּמִים שְׁפָכוּ דְמֵי חֲסִידֶיךָ. זְכוֹר
חֲמִידֶיךָ וְחֲסִידֶיךָ: וְשׁוּב הִנֵּה דָם הַבְּרִית לְאוֹת
מִרְתָּ. לְטוֹטְפוֹת לְזִכְרוֹן לְאוֹם נִפְזֶרֶת. לִיעֲקֹב
דְּחֹלֵק וּלְיִשְׂרָאֵל לְמוֹכְרֶת. וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת:
וְהֵשֵׁב פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת בְּרִית הַזְּהָרָתָהּ. נָא זְכוֹר בְּרִית
אֲשֶׁר כְּרַתָּ. בְּלִקְיַחַת סֵפֶר לְעֵינָיו הַתְּנִיחָהּ. בְּדָמֵי
אֲנָנוֹת בְּרִית מְסֻרָתָהּ: וְשׁוּב דוֹרֵשׁ דָּמִים דוֹן דִּינָנוּ.
הֵשֵׁב שִׁבְעָתִים אֵל חֵיק מְעֵינָנוּ. חָנֹם נִמְכַּרְנוּ וְלֹא
בְּכֶסֶף פִּדְנוּ. זְכוֹר בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְעֵינָנוּ.
יִהְיֶי שְׁבוֹת אֶהְיֶי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

זכור לנו ברית ראשונים וכו'.

הַזְּכוֹר מְעוֹנוּ, * יוֹצֵרְנוּ וּמִלְכָנוּ, * יִשְׁלַח בִּימֵינוּ * מְשִׁיחָנוּ לְנַאֲלָנוּ, בִּ"מ"י ו"ל.
בִּ"ה בּוֹדָאפֶעֶסֶט ה' אָדָר לְסֻדְרָה: לְזִכְרוֹן לְפָנֵי ד' תְּמִיד, תְּרַד"ם לְפ"ק.

